

له سه‌رده‌می‌کدا که شوینه‌واری
ئه‌وسایی به گشتی بیته وه‌لانان،
بو دریژ سالیانیک زه‌کا و به‌هره،
ده‌فه‌وتین و مروّف به دژواری و
له هالیگه‌دا هه‌نگاو هه‌لده‌گری.

ئاندره مالرو

خیزگهی سهیدی و خهرمانهی ئهدهب

له ئهزمونگهی ئهدهبی کوردیدا

لیکۆلینهوهی ئهدهبی

رهووف مهحموودپوور

- مهريوان -

پیداچوونهوهی

ئه یوب رۆسته م

ناسنامە

ناوی بەرھەم - خێزگەي سەیدی و خەرمانەي ئەدەب ، لە ئەزمونگەي ئەدەبي کوردیدا

نووسەر - رەووف مەحمود پوور

پیداچوونەوہی - ئەيوپ رۆستەم

پیتچنین - ھیرۆ محمودپوور

وینەي سەربەرگ - موسا مورادی

سالی چاپ - ۲۰۰۷

لەسەر ئەرکي (جەمیل ھەورامی) لە چاپدراوہ.

مافی لە چاپدانەوہي بۆ نووسەر پارێزراوہ.

پیرست

بابهت دهسپیک لاپه ره ۷

بهشی یه کهم (شروقه و شیکاری)

که سایه تی سهیدی و ئەگه ریک گومان ۱۲
شیوازی شیعریی ۲۴
(زمان، دهسکاری زمان، هارمونی وشه و دهنگ، کیش، خیتابی
پارادوکسیانه، وینه کاری، فرانسه، که سایه تیینی)
چمکی ئەوین وزه کای سهیدی ۵۳
سهیدی و سروشت ۶۱
توخمی رهنگ و رههندی سهیدی ۶۶
سهیدی و کولتوور ۷۱
سهیدی و تهریقتهت ۷۸
تارۆز ۸۴
که رهسته ی شیعریی ۸۷

بهشی دووهم (دهقی شیعریی)

ئەری رهنده کهم ۹۳
چوون کۆی عه ودالان ۹۴
چراغ دل بهستم ۹۶
دلّه شهیدای مهست ۹۷
دولبهر ۱۰۲
دل نالانه شهن ۱۰۴
سهنگی هه واران ۱۰۶
شه مال ۱۰۸

- ۱۱۰..... شیرین په یوه ندهن
- ۱۱۲ شه رابو و عه شقی
- ۱۱۵ سهیدی عار نیهن
- ۱۱۷..... عه زه داشت
- ۱۱۹ قبېله م ویر نه بی
- ۱۲۰..... قبېله م چی دونیا
- ۱۲۱ کوسالان وه شهن
- ۱۲۳ نه ور و زگول خیزان
- ۱۲۶ وه یادی سالان
- ۱۲۹ هاره سه خته نی
- ۱۳۲ هیجری نه زانان
- ۱۳۳ یا حه یی بیچوون
- به شی سییه م (خویندنه وهی دهق)
- ۱۳۸ هاره سه خته نی
- ۱۵۹..... ژیدهر

ئەدەبىي ئەوسايى كوردى، خۇدان چەپكى تايىبەتمەندى و زەرىفكارى
ئەدەبىيە، كە بەشىك لە سامان و كۆلتوورى نەتەوھىي پىكەدەھىيى.
وستانەوھ و ئاوردانەوھ لەو سامانە، بەھاكانى بزاڭى ماندوورۇخسارى
دەنگە نەسرەوتەكانى گەل، دىننەتە قۇناغى شروڭقە و ھەلپرژىواندن.
ئەمەش بىژگە لە نرخاندنى ھەولى ئەدىبانى بە بەھرى رابردوو و
ئاگارداربوون لە چەندوچوونى بزاڭەكە، خزمەتە بە رەوتى ھەنووكەيى
ئەدەبىي گە لەكەمان و بە ھەمان شىوھش جىھانى.

نايىتە حاشاكردن كە سامانى ئەوسايى، بەشىكە لە ئەزموونى مرۇڭ، بە
تايىبەتمەندى ئىرەبىيەوھ. ئاگارداربوونى جىلى نوڭ و سەردەم لەو
ئەزموونە، زانىارى فرەتر و دەولەمەندى رەوتەكە و بەردەوامىي بزاڭى
رۇشنىبرى و نەشلەژانى ئەلقەكانى ئەم رەوتەي بەدواوھىيە. ئەمەش
دەيىتە بنەماي بە سەردەمانەتركردى رەوتى ئەدەبىي و چالاكى تاكە بە
بەھرەكان. ئاندرە مالرۇ لاي واىە : چ شىواز و كەسايەتییەك نىە كە لە
كىلانى ئەوئىرەوھ نەھاتىيەتە دەر*.

نابىي بىيىنە فرامۇشكارىي كە مرۇڭ بە درىژەي بوونى خۆي، خاوەن
زەينى شاعىرانە بووگە. لە ھەر قۇناغ و دۇخىكدا، زەكاي خۇدان بەھرە،
بە پىي سەردەم، بوونيان رەخساوھ و بنجيانگرتوھ و بوونەتە خالىقى
ئەو بەھا زمانىە كە ھەنووكە وەك شعر بانگى بوون و لىكدانەوھى بۇ
دەچپرئىت.

لاي زۇر دەنگى خاوەن را، ناوانانە سەردەتايىيەكان، وەك ھەولى شاعىرانە
دېنە بانگچر. بەو بۇنەوھسە كە وەك خىلقەتى وشە و داھىننى
خەيالەند، دېنە پۇلئىنكارى.

« ژرار دونرال » وەك كەسايەتییەكى خاوەن را ، لاي واىە: ئەوكەسەي بۇ
يەكەمجار رۇخسارى جوانى بە سوورەگول چواند، شاعر بوو.

«شىئلى» دەلى: جۆرەكانى ئاخاوتن، لە سەردەمى زارۆكى بەشەردا شىئەر بوون.

«مەك لىش» لەسەر ئەو باوەرپە كە شىئەر لە ھەموو زمانەكان دا، شىئەرە. جياوازى زەمەن و زمان، بە ھۆى سرۆشتىيەو ھەبىتە ھۆكارى جياوازى.

مروقى كوردىش لە بازنى ئەو باوەرپانە بەدەر نىە. بە پىي فاكته بەردەستەكان، سەرەتاي ميژووى شىئەرى كوردى (بەپىي بەلگەى نووسراو و بەردەست)، بە سەدان سال بۆپىشتەر لە شىئەرى فارسى دەگەرپىتەو. حاشاي لىناكرى كە شىئەرى ھۆرمۇزگان، بۆ سەردەمى ھىرشى ەربەكان بۆ سەر زىدى كوردان دەگەرپىتەو. (نىوھى يەكەمى سەدەى يەكەمى كۆچى). لەو كاتەشەو ەوتى شىئەرى كوردى لە بەردەوامىدا بووگە. ھەر چەند دووچارى ھەوراز و نشىو بووبىت. بەتايبەت لە دەقەرەكانى باشوور و رۆژھەلتاي كوردەوارى، زاراوھى گۆران، بە گوژمتر وەك زمانى دىنى (يارسان) و زمانى ئەدەبى، لە برەودابوو. پولى خاوەن بەھرە، بوونەتە خالەقى چەپكى دەقى شىئەرى و ئاوەدان ھىشتنەوھى ئەوجاخى كولتوور و دەولەمەندكردى. ھەر لە خالەقى نەناسراوى شىئەرى ھۆرمۇزگان تا خاوەن باوەرپانى يارسى و زۆرى دىكە. سەيدى ھەورامى، يەك لەو ئەلقانەيە كە بەردەوامى شىئەرى كوردى فاكتمەند ئەكەن.

دەقە شىئەرىيەكانى سەيدى ھەورامى، وەك ئەلقەيەكى شىئەرى كوردى دىنەئەژمار. نەك پىشەنگ يان بالادەست، بەلكو وەك نوپنەرى جىليك لە شاعىرانى زاراوھى گوران بەرسەرنجە. دياردەى رەوتىكە كە پاشتر لە لايەن مەولەوى تاوگۆزىيەو دەگاتە لووتكە.

بە باوەرپى من، سەيدى يەك لە سىكوچكەى شىئەرى كوردى لقى گۆرانە. ھەر وەك « نالى و سالم و كوردى » چۆن سى كوچكەى ئەدەبى كوردى لقى سۆرانى پىكدىنن، ئاوەھاش (بىسارانى و سەيدى و مەولەوى)،

سېڭوچكەى ئەدەبى كوردى، لقى كلاسكى گوران پىكدههينن. ئەم سېڭوچكەى، ھەركامەو بە جۆرىك، دەبنە خاوەن شىواز و كارىگەرى بە سەر رەوتەكەو دەننن.

سەرەپاى ھەموو ئەوانە، سەيدى ھەورامى، خودان دەنگى ناسك و زولال و ھەستبزوینە. بەداخەو، لە ئاستى شىاوى خۇيدا بايەخى پینەدراو و بەرھەمەكانى، نەكەوتوونەتە بە سەرنج و شروڤە. ھەر بۇیە لە ژىر سىبەرى خەستى پىسارانى و مەولەويدا، ونبو. لە حالپىكدا، بەرھەمەكانى، خاوەن جىاوازى و تايبەتمەندى و خالى ئەرىنى بەرچاون.

لاى سەيدى، وشە لىپ و كەىلى عەشق و خۇشەوېستىيە. بە جۆرىك كە بە جاران لە ئاوپرەى وشەكانەو سەررېژ ئەكات و كچ و گول و گوندو باخ و دوندى ولات ئەگرىتەو. عەشقىك كە ھەر لە سەردەمى ھەرزەكارىيەو تا دەورانى پىرى و كەنەفتى دەگرىتەو و ھاندەرىكە بۇ چاندنى تۆمى خۇشەوېستى لە دل و دەروونى جەماوەرەدا. عەشقىك كە بە جاران كەوتۆتە بەر تانە و ئازارى ناخەز و رەقىب.

بە سەرنجدان بەو راستىيانە و بەوقەناعەتەو كە چەپكى لە شىعەرەكانى سەيدى ھەورامى، جىگای لەسەرەوستان و تىرپامانن، كەلكەلەى ئاوردانەو لە بەرھەمەكانى داگىرىكردم. نايشارمەو كە روانىنى من بۇ شىعەرەكانى سەيدى، گۆشەنىگای تايبەت بە منە و دلنیا بە بوونى گۆشەنىگای دىكەشم.

شىعەرەكانى سەيدى لە ئاست دەقى كلاسكى كوردىدان. ھەرچەند لەوانەى بە روانگەى ھەنووكەىيەو لىكبدرىنەو.

بەشى يەكەم:
« شروۆقه و شيكاري »

كەسپتى سەيدى و ئەگەرېك گومان

سالەھايە، پرسيارېك خزاوئە سەر كەسپتى سەيدى و ئاخۆيەكى بەسەريەو سەوزاندو. ئەو ئاخۆيەش بەسەر ئەو گومانەو بەنجبەستە كە سەيدى، يەك يان دوو كەسە؟ ئاخۆيەك كە ھەرەك پرسبەركردنى چەند كەس بوونى پيرشاليار، سەيدىشى گرتوتەو. ئەمەش بوئەتە ھۆسازى لىئاويەك كە توئىژىنەو و شروڤەي بە ئەرى كردو.

تا ئىستا چەپكى بۆچوون لەم پىناوئەدا خزاوئە بەرسەرنجى بەردەنگ و دووتوئى دەقە نووسراوكانى كتېبخانەي كوردى. ئەم رادەربريە نايەكسان و ناويكچوويان پىو بەرچاوه.

ھەندى لە دەنگەكان لەسەر ئەو قەناعەتەن كە سەيدى ھەورامى، ناو شىعەريەكە، كە بەسەر دوو كەسى جىادا براو. لايان وايە ئەگەر بوئى سەيدى يەكەم و سەيدى دووم، رەواترە. وەك بەرپىز ھەمەئەمىن كارپۇخى لە سەرەتاي دىوانە كۆراو كەي (سەيدى) دا ئەلئىت: « بەعزى لە خوئندەواران و شارەزايانى كوردۆستانى ئىران ئەلئىن كە سەيدى دوان بوون. يەكيان زۆر كۆنە، ئەوى تىرشىيان تازەيە. بەلگەشيان بۆ ئەمە تەنيا ئەوئەيە كە ھونراوكانى سەيدى بەعزىكيان بە شىوئەي ھەورامى كۆنە، باقىشيان بەوشىوئە كۆنە نيە.» ۱

ھەرچەند مەخابن ئەم توئىژەرە ئامازەي بە ناوى ئەو بەعزە خوئندەوارەي كوردۆستانى ئىران نەكردو.

سدىق بۆرەكەي (سەفى زادە)، لە بەرگى يەكەمى مئىژووى وئىژەي كوردىدا، لە سەر ئەو باوئەريە كە سەيدى دوو كەسن. بە سەيدى يەكەم و سەيدى دووم ناويان ئەبات. پىي وايە سەيدى يەكەم سالى ۸۵۰ى كۆچى لە دىي رەزاو، ھاتۆتە دونيا. بەلام سەيدى دووم ناوى موھمەد سلىمانە و سالى ۱۱۸۹ لە دىي خانەگاي نيزىك پاو، لە دايكبو.

ناوبراو به داخه بۆ ئه‌وه‌ی که عه‌لائه‌دین سه‌جادی و موحه‌مه‌دی مه‌لاسه‌حیب ، تووشی هه‌له‌ بوونه‌و هونراوه‌کانی سه‌یدی دووه‌میان به هی سه‌یدی یه‌که‌م زانیوه‌. که واته‌ ئه‌و دوو که‌سه باوه‌ریان به دوو سه‌یدی نه‌بووه‌. ۲.

حه‌مه‌ئه‌مین کاردۆخی، بۆخۆی له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ریه‌ که سه‌یدی، ته‌نیا یه‌ک که‌س بوه‌ و ئه‌لئیت: به‌لام من وائه‌زانم که سه‌یدی هه‌ر یه‌کیکه‌.

توانیویه به‌ هه‌ردوو شیوه‌که هۆنراوه‌ی جوان و ریک و پیک دانئیت. ۳.
بابامه‌ردووخ رووحانی، خاوه‌ن کتیبی (تاریخ مشاهیر کرد)، له‌ به‌رگی یه‌که‌می میژوه‌که‌یدا، به‌ پشتبه‌ستن به‌ وتاریکی رۆژنامه‌ی ژین، ئه‌لئیت: له‌ رۆژنامه‌ی ژینی ژماره‌ ۱۳۸۱ برواری ۱۳/۲/۱۹۵۸ زاینی، وتاریک به‌ زمانی کوردی و له‌ ژیر ناوی «شعر و شاعره‌کانمان» سه‌بارت به‌ سه‌یدی وه‌ها هاتوه‌: سه‌یدی له‌ کوتایه‌کانی سه‌ده‌ی ۱۵ی زاینیدا ژیاوه‌ و ۴۵۸ سال پێش ئیستا کۆچی دوایی کردوه‌ و له‌ گوندی ره‌زاو(له‌ گونده‌کانی هه‌ورامان) نیژراوه‌. ناوبراو بیژگه‌ له‌ شاعیری، له‌ ده‌رمانگه‌ری و گیاناسیشدا خاوه‌ن زه‌کا بوه‌. به‌ یاریده‌ی ده‌رمانی گیایی نه‌خۆشه‌کانی چاره‌سه‌رکردوه‌.

ئه‌و لای وایه‌ که سه‌یدی یه‌که‌م ، ناوی سه‌ی موحه‌مه‌د سادق، کوری سه‌ی عه‌لییه‌ که له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ده‌هه‌م دا ژیاوه‌. ۴.
باشتر وایه‌ بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و بۆچوونانه‌، روو له‌ ده‌قه‌ شعریه‌کانی دیوانه‌ چاپکراوه‌که‌ی سه‌یدی بکه‌ین و به‌ هه‌لپه‌رژێواندنێ ده‌قه‌کان، به‌ره‌و که‌سیتی سه‌یدی شۆر بینه‌وه‌.

زۆر که‌سیتی، بۆ وینه‌ ئاندره‌ مالرۆ لایان وایه‌ : شه‌رحی راسته‌قینه‌ی ژبانی هونه‌رمه‌ند، شه‌رحی هونه‌ری ئه‌وه‌. داستانی کارایی و توانا‌کانی له‌ پیناو گۆرانکاریدا. **

به‌ لیكدانه‌وه‌ی شیعه‌ره‌کان و به‌ش به‌ حالی خۆم، پیم وایه‌ دوو هه‌ناسه‌ی جیاواز به‌ شیعه‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌بیرین. دوو هه‌ناسه‌ که بانگی دوو که‌سیتی

جياواز ئەدەن. ھەرچەند من باوەرم بە بوونی دوو سەیدی نىيە و لام واىيە
كە سەیدی تەنيا يەك كەسە، لەوانە يە بەيازىكى كۆنى دەسكە وتبى كە
بە نووسىنەو، يان دەستكارىکردنى ھەندى لە شىئەرەكانى ئەو بەيازە،
بووبىتە سەبەبى مانەو ھيان. ھەرچەند ئەگەر وا بووبى، بە ئاشكرا
كارىگەرى شىئەرەكانى ئەو بەيازە، بەسەر دەقەكانى سەیدیەو ھە ديار و
بەرچاوە. كارىگەرىيەك كە جارجار بوەتە ھۆى بەكاربردنەو ھى وشەكان
و جارجارەش لاسايىکردنەو ھە جارجارەش دەستكارىکردنەو بەرەو بە
سەردەمەكردن. ئەگىنا جياوازی بنەپەرتى بە سىمى ئەو دوو ھەناسە
شىئەریەو ھە ديارە. بۆ نمونە چەند تەو ھەریەكى جياوازیگى ئەو دەقانە
ئەكە مەو:

يەكەم: جياوازی وشەكان

لە شىئەرە كۆنەكاندا، لە چەپكى وشە كەلك وەرگىراو ھە زۆر كۆن. لە
چاوشىئەرە رەوانەكانى سەیدی، ئال و گۆرى زۆريان، لە رووى
زمانەوانىيەو ھەسەرداھاتو ھە پىتەكان ھاتوونەتە گۆرانكارى و وشەكان
بەرەو بەرەوانبوون كاژيانخستگە:

وشەى كۆن: { ئۆرمون – لقاو – نىشاتۆ – ئەز – تە – ئەشك – مۆنگلە –
مىر – كرۆنى – كەرار – مېشەر – ھەكل – كىبە – زۆم – نيون – ھەردە
– مەجوولە – مەمەلجى – گيۆن – پەرقتونە – خویت و ... }

وشەى نووى بەكاربراو لە شىئەرەكانى سەیدی: { ھەورامان – لوا –
نىشاتە – من – تۆ – عەشق – مانگە – مەرگ يان مەردەى – قورعان
– قەرار – مەحشەر – عەقل – قىبلى – زام – نوئ يان تازە – شىت –
مەژنوون يان مەجنوون – مەمى – گيان – پەروانە يان پەپوولە –
ویت و ... }

سەرنجدان بەو وشانە، لەونىك گۆرانكارى داسەپىو بەسەر ھەندى لە
پىتەكان بەديارنەخات. ھەك:

گۆرانی «و» بۇ «ا» لە ھەندى جىگەدا. ئۆرۈمۈن : ھەورامان — لىقۇ : لوا — مۈنگە : مانگە — زۆم : زام — گيۈن : گيان — پەرقۇنە : پەروانە. گۆرانی «ف» بۇ «و». ھەرچەند ھەنووکەش لە ھەندى گۈندى دەقەرى ھەورامان، بە ھەمان شىۋە دىتە گوتار. وەك گۈندى دزاوەر و نۆدشە. بەلام بە گشتى و بە تايبەت لە دەقەکاندا دووچارى گۆرانكارى ھاتوہ : لىقۇ : لوا — پەرقۇنە — پەروانە.

لە چەپكى وشەدا لە برى «ق»، «ك» ھاتوہ. ئەمەش پيشانئەدات كە لەوانەيە پىتى «ق» لە زمانى كوردى ، بەتايبەت زاراۋەى ھەوراميدا، رەسەن نەپىت.

ئەشك : عەشق — كروونى : قورعان — كەرار : قەرار — ھەكل : عەقل — كىبەلە : قىبەلە و

ھەندى وشەش بە كاژ خستن، پاكژ بوونەوہ لە پىتە زيادەكان، رەوانتر بووگن: مەلجى : مەمى — مۆنگلە : مۆنگە — خويت : ويىت. لىرەدا پىتى قورسى «خ» ھەروەك ھەندى وشەى دىكە، ھاتۆتە قرتان. وەك مەخشى، كە وشەيەكى ئاقىستايىيە و لە ھەوراميدا بە قرتانى «خ» كەى بوہ بە مەشى. لە سۆرانىشدا بوہ بە مىش.

ھەندى وشەش ئال و گۆرى يەكجاريەكيان بەسەردا ھاتوہ.

ئەز : من — كروونى : قورعان — نيۈن : تازە — مەنا : مەنج و ... لە ھەندى وشەشدا، «ھ» بوہ بە «ع» وەك : ھەكل : عەقل ، ئاۋەز.

دووم : بەگفت بوونى جياۋازى لە تەوەرەى عەشقدا

لە ۋەسف و چمكە عاشقانه كاندا، دوو رەوت و روانگە و كردارى جياۋاز بەرسەرنجن. لە دەقە كۆنەكاندا، ۋەسفەكان، ۋەسفيكى راشكاۋانە و ۋەك راستين. ھەستىك دىتە بانگدان كە لە زارى ئەدەبىيى و شاعرانەوہ دوورە و ھەروەك ھى ئاپۆرەى جقاتە. رەنگە ھاۋارى عاشقانه لای ھەركەسىكى دىكەش ھەربەۋجۆرە بىتە گوتن. لە گەل ئەۋەشدا لە شىعرە كۆنەكاندا، ناۋى سى كچ دىتە سەرزار كە ۋەك خۆشەۋىستى خاۋەن دەق، دىنە

بانگه شه: (نیشات - ریون و شیرین). هرچەند مامۆستا كاردۆخی له سەر ئەو باوەڕەیه كە رەنگە حەز لە وەنەوش ناویكیش كرابێت. نەك هەر ناوی كچەكان بەلكوو ناوی باوك و شوێن ژيانى ئەوانیش هاتۆتە جاردان: نیشاتەو كاكە بارۆمى — ملوو ژيوار مەبوو شیتوو نیشاتى .
بەمجۆرە بەدیارە كە عەشق، لە دەقە كۆنەكاندا، عەشقیكى كەسیە و لە بەر ئەوەى لە زارى شیعرەو نەهاتۆتە پەیف، نەیتوانیوە ببیتە هەمەگیر. ئەگینا، حەز و هەستی شاعیر، ئەگەر شاعیرانە ببیتە زار، هەمەگیر دەبیت و دیترانیش، حەز و ئاواتەكانى خۆیان لێیدا دەخویننەو. بۆ نموونە: (شینی خالۆى كۆماسى بۆ لەیلی، یان مەولەوى بۆ عەنەرخاتوون، یان عەشقى نالى بۆ حەبیبە و وەلى ديوانە بۆ شەم).

كەچى ئەو رەوتە لە شیعرە تازەكاندا ، پێچەوانە دەبیتەو. زاراو، شاعیرانەیه، هەست بە دەم سۆسكەى شیعرەو ئاودیوى دیترانیش دەبیت و لای بەردەنگ ، وەك هى خو ، دیتە حەزلیکردن. (سەرنجى هارە سەختەنى بە).

لە شیعرە تازەكاندا، ناوى كەس قەت دەكریت و دیتە پیاوار. عەشق، بە دەم زاراوێهەكى رەها و تۆخووە دیتە گوتار. بەمجۆرە، دەبینە بەردەنگى دوو زاراوێ جیاواز كە هەركامەو بە جۆریك باسى عەشقمەن بۆ دەكەن:

– لوو ژيوار مەبوو شیتوو نیشاتى

نیشاتى شیونانش عەیش و نیشاتم

نیشاتو كاكە بارۆمى خلنۆ

خەمیش بەرگم، پەژارەش بۆ خەلاتم

– ئەرى رەندەكەم، ئەرى رەندەكەم

ئەرى هەى نازار شوخی رەندەكەم

ئەرى نازەنین دل پەسەندەكەم

تۆ هەر ئەو خواجهو من ئەو بەندەكەم

تۆ خۇ شەرتت كەرد، بەينەت دارەكەم
واتت ھەرتۆنى تاسەر يارەكەم

سەيەم: زمان و ریتمی شیعیری

لە دەقە كۆنەكاندا، سەرنجیكى ئەوتۆ بە جوانكارىي ئەدەبىي نەدراوہ.
ئاهەنگ قورس و قەلسە. دەق لە خزمەت مەبەست و ویستە. بەھرى
ئەدەبى و وردەكارى ھونەرىي پيۋە ناديارە :

برۆ دەرویش لوۆ سەيروۆ وەلاتۆ

نەنیشتۆ ھىچ وولاتيۋنە، نەساتم

لوۆ ژيوار مەبوو شیتوو نیشاتى

نیشاتى شىونانش عەيش و نیشاتم

نیشاتۆ كاكە بارۆمى خلتۆ

خەمیش بەرگم، پەژارەش بۆ خەلاتم

بەلام لە شیعەرە تازەكاندا، ئەو رەوتە پيچەوانە دەبیتەوہ و رەوتى
ئەدەب و بۆنى بوونى شیعەر، دینە بەرچاۋ. بايەخە ئەدەبىيەكان دینە
بەرسەرنج و زەوق و بەھرى خاۋەن دەق، بە سىماي شیعەرەكانەوہ، بە
دەنگە. ئاهەنگ، رەوان و ھەست ناسك و لەزەت بەخشە:

ئەرى رەندەكەم، ئەرى رەندەكەم

ئەرى ھەى نازار شوخى رەندەكەم

ئەرى نازەنين دل پەسەندەكەم

تۆ ھەر ئەو خواجهو من ئەو بەندەكەم

تۆ خۇ شەرتت كەرد، بەينەت دارەكەم

واتت ھەرتۆنى تاسەر يارەكەم

يان: پارچە شیعەرەكانى ھارە سەختەنى و ياشيخ سنعانم و نەورۆز گول
خيزان و ...

چارەم : نوكتەيەك بە سيمای شیعەرەکانی سەیدییهو دەیارە کە ئاماژە بە خالیکی گرنگ ئەکات. خالیکی کە جاردەری ئەوێه کە خاوەنی دەقە کۆنەکان، نە مەلایە و نە قورئانیشی خویندووە. لە خالیکیدا بە پێی زۆریە سەرچاوەکان، سەیدی هەورامی مەلا و عالمی دینی بوو :

تۆنی حیات و نەفەسم ساسی مەنا کەرا کەسم
 کەلامولاًو بابۆیم قەسەم من هەر ئیڤم گوڤتارەنی

شاعیر لیرەدا سویند بەو قورئانە ئەخوات کە لە سینگی باوکی دایە. دیارە بەپێی عورف ، ئەگەر کەسیک بوخۆی قورئانی خویندبێ، سویند بەو قورئانە ئەخوات کە لە سنگی خۆدایە، نەک ئەوێ کە لە سنگی دیترانە!! ئەمەش خالیکی بەرچاوە بۆ بەدیار خستنی جیاوازی کەسیتی خاوەن دەقە کۆن و نویکان.

پینجەم :کە ئەلیم لەوانەیه سەیدی بەیازیکی دەس کەوتبێ کە شیعری شاعریکی سەردەمی کۆنتری لی نووسرابیتەو، یەک لە فاکتەکانم ئەو شپرزیه بەرچاوەسە کە بە سیمای شیعەرەکانەو دەیارە. بە جۆریک کە بە جاران لە یەک فەردیشدا، لە هاوچەشینی کۆن و نویی یەک وشە کەلک وەرگیراوە:

نەژیفانو، مەژیفۆ بی تە ساتی حەیاتەمنی حەیاتەمنی حەیاتم
 نیا پەی تۆ قەرار و ژبوو تالاً بەرینی شەکەرم، قەندم، نەباتم

وێک دیارە نموونە وشەیی کۆن و نوی لەم دوو بەیتە شیعەرەدا بە روونی دیارن. بە تایبەت کە وشەیی «تە» و «تۆ» بە شوین یەکدا هاتوون. پیم وایە ئەگەر شاعیری ئەم بەیتانە زۆر کۆن بوایە وشەیی «تۆی» بەکار نەدەبرد.

نموونەیی ئەم جۆرە کارانە لە شیعەرەکاندا زۆرە. بۆ نموونە:

{ زیل و دل — من و ئەز — ئاشک و عاشق — قەس و وەس
 — ریۆن و ریحان — } ئەم کارە واپیشان ئەدات سەیدی

که لکه لهی ئه وهی له سه ردا بوه که جارو بار لاسایی شیعره کونه کان بکاته وه.

له وانیه سهیدی له بهر هوگریی زور، ئه و شیعرانهی له گه ل شیعره کانی خویدا نووسیبیته وه، که نادیار بوونی شاعیر و شه رحنه دانی، بوته هوی ئه و لیلییه.

هه رچهند ئاشکرایه که له هه رشوینیکدا، شاعیر هه ولیدایی له وشه کونه کان که لکوهر بگری، له رهوانی و جوانی هونه ریی شیعره که که مبهوته وه و دهسکاری به ئه نقهست، به ئاشکرا هاوار ئه کات.

له برینه وهی ئه م ته وه ره دا و به پیی فاکته کانی نیو دهقه کان، ترووسکه یه ک دهخمه سه ر ژینگه ی سهیدی. ئه مهش له و بنه ماوه سه رچاوه دهگری که دهنگویه ک بوته هه لا له سه ر ده بر کردنی باوه پری ناتبا سه بارهت به شوینی له دایک بوون و ژیانی سهیدی هه ورامی. لای هه ندی باوه پری ده بر کراو، سهیدی له ده وروبهری ره زاو، له دایکبووه. که چی هه ندی تر، شوینی له دایکبوونی ئه و به خانه گای دهقه ری پاوه ئه زانن. هه ربه و جوهره، له سه ر شوین ژیان و هه ساوگه ی تا هه تاییشی جیاوازی هه یه.

ئه وهی که سهیدی له کوخ له دایکبووی، گرنگیه که ی به سه ر هه ز لیکردن و هه لبژاردنی خویدا، بار سه نگ نابیت. ئه گه ر سهیری به ره مه کانی سهیدی بکهین، نه خشه ی جوگرافیا یه کی به رته سک و کورتووله ئه بینین که به جارن له شیعره کانی سهیدیدا، دووپاتیوه ته وه. ئه و دهقه رانه ی که وه ک شوین ناو، له شیعره کانی سهیدیدا، ها توون، له په نه که کانی دهست ناتراژین: { هه ورامان (مه بهست شاری هه ورانی ته خته)، سه روو پیری، ژیاور، کیوی ئه ودالان، کو سالان، کاوه، پیروسته م و به ده گمه نیش له م جوگرافیا یه دا پیتران ئه بیت و ناوی چه ند شوین ناوی دووره دهست وه ک: له یلاخ، زریبار، شیراز، شام، هیندوستان و ... } ئه بات. که دیاره ژینگه ی به هه زی خو ی له چه ند گوندو کوستان که له خولخولا که یه کدا، دینه

خەرىتە، ناترازىت. ژىوار - سەرووپىرى و ھەورامانى تەخت. گىرنگ
ئەوھىيە خوشەويستى ئەو گوندانە لە دەروونى شاعىردا نەھادىنە
بوھتەوھ و لە تاقگەى شىعەرەكانىھوھ سەرپىژىكردوھ.

- ئەز (ئورۆمۆن) مەكانم بى و ولاتم

(سەروو پىرى) خواى گىرەن خەلاتم

- لوۆ (ژىوار) مەبوو شىتوو نىشاتى

نىشاتى شىونانىش عەيش و نىشاتم

- (پىررۆستەم) وىران، كەس نىھن تىش دا

وىرانىش مدۆ جەرگم بە نىش دا

- رلفىت گىرئو و خواھنى، سەرلوولەنى سىاوەنى

چنووروو راگاو (كاوھنى)، كەمەندە يا شامارەنى

- وەختەن سارپىژ بو خاترىشان جە داخ

لەت بىنان وەعەزم گولگەشتى لە يىلاخ

- كاتىت زانا گىرەم قارە پىسەو مووساى عەسام شارە

(ژىوارم) كەرد (زىبارە) نىشات ئەر بەى توّم پەى نارە

خالى بەرچاو ئەوھىيە كە لە سەرجم بەرھەمەكاندا، چ ئاماژەيەك بە

شويىن ناويكى دەقەرى پاوھ، كە بە باوھرى ھەندى بىردەربرى ھىژا، بە

شويىنى لە دليكبوونى سەيدى ئەزانن، نەكراوھ. بى ئەوھى من بمەوئ

ئەو باوھرە، رەتبكەمەوھ، پىرسىارىكم لا ھرووژاوھ. سەردەمى مندالى

پىرپىرەوھرى وروئە. يادەكانى سەردەمى زارووكى قەد نايەنە فەراموشى و

ناحەزىي. ئاخو چۆنە مامۆستاي ناسك خەيال، چ ئاماژەيەك بە شويىن

ناويكى دەقەرى زايىنى خوئى ناكات؟ ئاخو بە چ كوئىستان و

ھەوارگەيەكى ئەو دەقەردا نەگەپاوھ و لە سەرچاوھى كەوسەرى ۸ ھۆلى

ئاوى نەنۆشاوھ و تەنانەت كاووكەمەرى شاھو نەگەپاوھ؟ يان چ

ھۆكارىكى ترە كە سەيدى لە ژىوار بەولواوھ پاتراز ناكات و چاو لە

جوانىيەكانى ئەو دەقەرە خەمليوھ دەقووچىنى؟!!!

هه‌رچەند هه‌نووکە مەزاری سەیدی هه‌ورامی له گوندی ژیاواری و سالی ١٣٧٢ کوچی هه‌تاوی، بۆ خۆم سەردانمکردوه و دهفته‌ریکی بیره‌وه‌ریشم به سەره‌وه دانا، تا هه‌رکەس سەردانی مەزاره‌که‌ی ئەکات، بیره‌وه‌ری خۆیی تی‌دا بنووسیت‌ه‌وه. ئاخۆ ئەو دهفته‌ره هاتیبێته پاراستن یان ئەویش به دەردی سەدان دهفته‌ری پر له شیعەر و نووسینی تری ئی‌مه چووبی؟

(شی‌وازی شی‌عری)

الف - زمان:

زمان، لای سەیدی خراوته به‌رسەرنج. بایه‌خیکی ئەوتۆی دراوته‌تی که بگره له بایه‌خاندنه‌که‌ی زمانیلانی ه‌ا‌و‌چەرخ، که‌م به‌هاترنه‌بی‌ت. شاعر تی‌کۆشاوه به دەس بردنه نیو زمان، له چەند سووچی‌که‌وه بی‌ته کردار و له‌م ره‌ه‌نده‌دا، شی‌وازیکی خۆساز، بنه‌ره‌تب‌نی‌ت. هه‌رچەند به پی‌ی شروقه‌کردن و پۆلینکاری، دی‌ته سه‌لماندن که له سەرده‌می سەیدی هه‌ورامیدا، هیشتا بایه‌خی ئەوتۆ به زمان وه‌ک خودی زمان نه‌دراوه و پتر زمان له پی‌ناو مه‌به‌ست و ناوه‌رۆک‌دا هاتۆته گۆره‌پان. ئەم بۆچوونه‌ش به سیمای ده‌قه‌کانی کوردی و فارس‌یه‌وه، پتر دیاره. به‌لام سەیدی، بگره له‌بەر تاییه‌تمه‌ندی‌یه‌کانی زاری هه‌ورامی، که‌وتۆته نیو بازنه‌ی زمان و به پی‌ی سەرده‌م، زۆر به کاریگه‌ری و جه‌خته‌وه، خستویه‌ته به‌ر سەرنج. بگره یه‌ک له‌و جیاوازیان‌ه که له نیو به‌ره‌مه‌کانی وی و بی‌سارانی و وه‌لی دیوانه و مه‌وله‌وی و ... به‌رچاوه، هه‌ر ئەم سەرنجدان به زمانه بی‌ت. دستکاریکردنی زمان لای سەیدی، له چەند گۆشه کرداری‌که‌وه دی‌ته بزاف، که ئاماژه پیکردنیان، باسه‌که فاکتیه‌ندتر ده‌کات:

١- له فەرده‌کاندا، به تی‌که‌ل‌کردنی وشه‌ی زمانه جیاوازه‌کان هه‌ستاوه. به‌م کاره‌ش ده‌ستیداوته جۆری‌ک گه‌مه‌ی زمانی که تاییه‌ت به (سه‌یدی)

و بیشتر لهو، نموونهی ئەنجامدانی ئەم کاره، زۆر کەم رەنگه. ئەم ئەزموونه، سەرەرای کاری زمانی، جوړیک لیک نیزیکخستنهوه و یهکانگیریش بانگهیشتنهکات. جوړیک ههولدا نه بو دەرپرکردنی ئەو راستییه که ههروهک چۆن وشه ی زمانهکان، ئەتوانن به یهگرتن، وشهسازی بکهن و دەربری مه بهستبن، ههربه وجۆرهش، مرۆفانی سهربه زمانهکان، ئەتوانن پیکهوه بژین و بالاپهروهی و به کۆیلهگه ری چ بایهخ و مانایهکی نیه. ئەوهتا مرۆقهکانیش، ههروهک وشهکان ئەتوانن ببنه مایه ی جوانسازی.

— به لوئفش مه که رو حهق ئیمه چاره

ئه گه نا، من خه لاسیم نی چۆ هاره

— شهو و رو من جه دامان وهر نه دا دهست

بو انام تا جه لاش هه رچیم نه دل ههست

— سه د که دامهنت وهر بی جه دهستم

هه ر غولامی تۆم هه ر تاکه ههستم

— به بالینم ئه گه ر تو بهینه ئه ی حوور

مه داروو بی ته تا قهت، ماگنو و دوور

— دو زلف عه نبه رین په خشان و روئشن

به هه م تیکه ل بیهن چوون سو بچ و دهی جوور

— وهش عاشق می کشد چشم سیاهش

بشایان ش سیا سورمه کلّه ی توور

وهک دیاره له به یته کاندای، وشه ی هه ورامی - سو رانی - فارسی و

عه ره بی، تیکه لاو کراوه. خه رمانیک هاتۆته به ردهست که له هه ولّی

چه پکی کولتوور سازینراوه.

هه رچه ند هه ولدراوه به جوړیک وشه فارسی و عه ره بییهکان ئیره یی

بکریّن ورواله تی کوردی وهر بگرن. دابه زینی وشه ناکوردییهکان، یان به

واته یه کی دی، ئەو تیکه لاندنه، له بایهخ و جوانی دهقهکان که مناکاتهوه و

نابیته هوی قهره تی. بگره توانرابی بهم ئەزموونه، تامبه خشیی، شاباشی شیعر بکریت.

ب — دەسکاریکردنی زمان و به ئیرەییکردنی وشە ی بیانی بویری و لیھاتووی شاعیر به دەسکاریکردنی وشە و تەنانەت بە پیکھاتەکانەوه دیار و بە هاوارە. لە هەر شوینیک هەستی بە پێویستبوون کردبێ، درێغینەکردووە و دەستبەکار بوو. هەولەکانیش لە پیناو رهوانی و ساف و لووسی شیعرەکانی بوە. جار و باریش لە ژیر پێویستی کیشتدا بەو کارە هەستاو. بۆ نمونە پیکھاتی : جە خۆی تەرسە، واتە لە خودا بترسە، بە قەتکردنی «ج» توانراوە بکریتە خاوەن تاییبەتی جیاواز. (خۆی تەرسە). کە هاوژا سورانیە کە دەبیته : (خودا بترسە). کە هەمان مانا لە خودا بترسە ی لی هەلەدەکرووشینری. بەلام بە تاییبەتمەندی ئەدەبی و کرداری شاعیرانەوه.

— قارم کەرد، کە بە مانا سۆرانییە کە «قارم کرد»، پیکھاتەیه کە بۆ دەربڕکردنی هەستی تۆران و ناحەزی و نارەزایی. سەیدی بە تیکدانی ئەم پیکھاتە، توانیویە بەرەو وشەشکینی و دەسکاریکردنی زمان هەنگاو بەاوی.

کاتیّت زا گیرم قارە پێسەو موسای عەسام شارە
کە لە بری «قارم کەرد»، ئەلیت: «گیرم قارە». یان لە بری ئەوی بیژیّت:
«عەسام شانان»، ئیژیّت: «عەسام شارە».

لە زۆر شوینیشدا هەولداووە وشە بیانییەکان ئیرەیی بکرین و بە وەرگرتنی قالبی ئیرەیی، بخزینە نیو هەمانە ی وشە ی کوردی و لە خزمەت دەولەمەندیی زمانی کوردیدا بن.

— ملک الموت، ئەو فریشتە گیانکێشەیه کە لە دەق و کولتووری دینیدا، بە جاران ئاماژە پێکراو. لای سەیدی دەبیته: مەلکە مووت. کە بەم کارە، سەرەپای خزمەت بە زمان، جوړیک تارۆز، لە پیناو نارەزایی شاعیرانە، دیته بریسکانەوه.

- به قیام. (روی من مه شغول به قیامم بی). ئەو وشەیه له بری پیکهاتەیی «خەریکی قیام کردن بووم» دابەزیو. که رۆخساریکی شاعیرانەیی به خۆوه گرتوه.

- برۆسان: (وهختی برۆسان گولان هەزار رەنگ)، وشەیی برۆسان، وشەیه کی دەستکردی سەیدییه. ماناکەیی سەوزبوون یان روویدنی فارسییە. ئەم وشەیه له رسکانی سۆرانی گیراوه و به شیوازی هەورامی قالبڕیژکراوه. بەم کاره توانراوه وشەیه کی جوان پێشکەش به زمانی کوردی بکریت.

ج - هارمونی وشە و دەنگ:

چنینی پیت، وشە و دەنگ، له زۆربهی بهرهمهکانی سەیدیادا، بانگچری مۆسیقایه کی تایبەت و زەریفکاری تەلاری شیعرییه. له چهپکی شیعری شاعردا، دابەزینی پیت، وشە و دەنگ، ئەوپهڕی خزمەت به هارمۆنی و مۆسیقا، دەکات. تەراوی ئەم پیتانە، به جۆریکه که لهنجەیه ک له مۆسیقای شیعردا ئەخاتە گەر که ئەبێتە هۆی لاواندەوهی هەستی بەردەنگ. هەرچەند ئەم شیوازه پێشتر له لایەن هەندی شاعیرهوه بەرسەرئەج بوە، بەلام لای سەیدی دەبێتە خاوهن دۆخیکی تایبەت و بەرجەسته، که سەمفۆنیایه ک له هەستنهوازی دێتە زراندهوه:

- بینایی دیدەم شای سۆسەن خالان

ئێ دەستەبەستەیی مهستی گولالان

که له نیو فەردی دووهەدا، دووپاتبوونهوهی پیتەکانی {ه - س - ت - ی، له گەل وشەکانی: دەستە - بەستە - مهست و دەنگەکانی: دەس + تە - بەس+تە - مهس+تی} جۆریک هارمۆنی و مۆسیقای تایبەت پیکدینن که سەرئەج راکێشه.

هەرودها له فەردی:

هاری هەراسان هەردەیی هەردەگیل

وہس دەور دە نه ویت چوون دیوانەیی ویل

که دووپاتیووننه وه و دامه زرانی پیته کانی {ه+ا+r+ه} بووننه ته هۆی
رسکانی ریتمی دهنگ.

یان:

وهشهن خرپه ی پای پۆل رهندانش

وهشهن شیرین خاوسای سههه ندانش

وشه کانی {خرپه - پا - پۆل - + دهنگه کانی خر+په - پا+پۆل و پیته کانی
: خ - ر - پ }، جوړیک ئاههنگی رهوان دهسازینن که له زهت به ههست و
زهین ده به خشی.

تایبه تیه کی هارمونی سازیی له شیعری سههیدیدا به دیاره که ئه کری
بیژین سههیدیا نه یه:

بینایی دیدم شای سۆسه ن خالآن

ئی دهسته بهسته ی مهستی گولالآن

که دهست و بهست و مهست، له یهک نیوفه ردا، موسیقا سازیه کی
شاعیرانه وه گو دینی.

تهخوای دوو دیدی ره مه د ره سیده

دریغ من بیام دوو ههزار دیده

گونجاندنی دوو دیده له نیوفه ردی یه کهم و هینانه وهی هه مانچه شن له
نیوفه ردی دوووم، به لām قه راردانی «ههزار» له نیو ئه و دوانه دا، بوته
هۆی رهنگدانه وهی موسیقایه کی تایبهت.

یان:

وهلی گشت مایه ی نوور به یا چی شان

تا سیر که ردام سهیر بالایی تو پیشان

چین چنی وشه کانی «سیر» و «سهیر»، به لām به مابه یینی «که ردام» واته
دانانی وشه یهک له نیوانی دوو وشه ی هاودهنگ و ته با، له ونیک له

مۆسیقا وەگۆ دېنى كە سەرنجىبەرە. ئەم تايىبەتییە بە جاران لە دەقەكانى
سەیدى ھەورامیدا دووپاتبوتەوہ:
خیزا شوعلەى نوور وەختى ھۆرئزا
بە خیزايییش رەستاخیز خیزا
یان:

تا گەردوون گەردى من نەدۆ بە باد
قیبلەم نەمشۆم ھەرگیز تۆم جە یاد
كە سەرەرای « گەردوون و گەرد»، دابەزینی لە شوین یەكى « دۆ لە نەدۆ،
شۆ لە نەمشۆ، تۆ لە تۆم» دا، ئاھەنگبارانى شەرى سەیدى لە ئاسمانى
حەزدا، بە خورتردەكات.

ئەكرى بێتە گوتن كە مۆسیقا و ریتى شیعەرى سەیدى، لە زۆر شویندا
گرێبەستى سۆز و عاتیفەى شاعیرە و لەگەل ناوەرۆكى پڕھەستاویى
دەقدا تەبا و بەساز و یەك ھیلە.

بۆ وینە ئەوكات شاعیر ئەیھەوئیت چەپكە گۆل بە ئازیزیكى
پیشكەشبات تا بێتە سەلماندى ھەستى خۆش ویستنى ئەو، بە روونى
وھا چرپىك بە نەرمى و دلنەوازی وەپەیف دئیت:

بینایى دیدەم شای سۆسەن خالان

ئى دەستە بەستەى مەستى گولالان

بگێرە جە دەس ئى كەم تالەوہ

بنیەش بەو گونای موشكىن خالەوہ ...

ئەوكات دەكۆشى تا حالەتى خىتابى بەخۆوہ بگرى و لە داخوړیندا، لە
بەھەلەبوون، ھارە وەئاگا بئینیتەوہ كە بە زیادى بە نازى لەیل بەھەزەو
بەناھق ھیندە نازكیشیدەكات، مۆسیقاش رەوتى سوار و زال و
ئاگاكەرەوہ، بە خۆوہ دەگرئ:

ھارەى ھەراسان ھەردەى ھەردەگئل

وہس دەور دە نە وئیت چوون دئوانەى وئیل

ئانە شیرینەن دل بەر دلستان

دل چیت مەسانۆ بە مەکروو داستان

بە بەین و بەقاش هیچ مەبە خەرە

چەقاش سەد بارەن، وەقاش یەک زەرە

چەنی کەس تاسەر هەرگیز یار نیەن

یاری ساحیب شەرت، وەفادار نیەن

سەرنجدان بە زۆر بەی دەقەکان، هاوتەبایی ویست و هەست و موسیقا

لەگەل عاتیفەیی شاعر، شیلراوو هاووزا، وەدەنگ ٦ دینی.

د: کیش

سەرەپای بە دەقکردن و هەول بو برەوپیانی کیشی خۆمالی کوردی،

چەند تایبەتمەندی لە ئاست کیش، لە دەقەکانی سەیدیدا بەرچاوان:

الف: دەرچوون لە کیشی دەبرگەیی (٥+٥) و تاقیکردنەوهی جووری دیکە

هەر لە گوڤرانی کیشی خۆمالیدا، بو نموونە کیشی ٨ و ١٢ و تەنانەت ١٦

برگەیی، لە فەردەکان دا بو نموونە:

١- کیشی دەبرگەیی ٥+٥

وەر عەزمت کوشتەیی دلەیی مەجنوون خوون

رەزای دلەیی من چەنی رەزای توون

یان:

سەیدی پەری عەشق چوون قەیسی سانی

مەردەیش وەشتەرەن جە زیندەگانی

٢- کیشی خۆمالی ٨ برگەیی ٤+٤، کە ئەم کیشە خۆمالیە، بە تایبەت لە

گوڤرانی جەماوەردا، بەگەرە.

پیسەو مووسای عەسام شارە

کاتی زانا گیرم قارە

نیشات نەر بەی تووم پەیی نارە

ژیوارم کەرد زریبارە

٣- کیشی هەجایی ١٦ برگەیی ٨+٨ یان ٤+٤+٤+٤

ئەر من گنیم چه مله م چه میس، چی ناننه وهرینی خه میس
شه ربه ت وهرینی چا ده میس، ویم خاس که رینی چار خویم
ب - دهرچوون له کیسی خو مالی و که لکه له ی تا قیکردنه وه ی کیسی
عورووزی عهره بی :
نه گول مه ندهن جه گولزارا نه بولبول
مه دو بولبول به کاپولدا پهری گول

یان:

شهرابوو عه شقوو تو ساف و زولالا
به له زه ت وهش بنوشای توند و تالا
ههر کام له و دو فهرده که له دوو پارچه شیعیری جیا هاتوونه ته
دهسچنکردن، سه ربه به حریکی تایبته له کیسی عورووزی عهره بین که
له ریگه ی نه ده بی فارسی و نه ده بی عهره بییه وه، گه یشتوونه ته نیو
هه مانه ی هزر و زهینی سهیدی هه ورامی. هه رچه ند نه زموونکاری سهیدی
هه ورامی ناقولایی کیسی عهره بی به به ژنی شیعیری کوردی گوران هه وه،
به رجه سته یه و نه مهش بگره هوکاری سه ره کی شاعیریکی وه ک سهیدی
هه ورامی بووبیت، تا له سه ر نه و ری بازه نه جه ختینی و زور پیداگری
له سه ر نه کات و لی بکشیت هه وه. نه گینا ناشنایه تی سهیدی له گه ل کیسی
عهره بی به دیاره و ده قه کانیش جارده ری نه وهن که به کردار بوونی نه و
کیسه له لایهن شاعیر هه وه نامازه به و راستیه نه کات که نه زموونکاری
شاعیر له پیناو تا قیکردنه وه دا بوه و دریزه پینه دانیشی هه ر له و پیناوه دا
دیته به رچاو.

نه ک هه ر سهیدی، به لکو شاعیرانی پاش سهیدیش، (مه به ست شاعیرانی
به رجه سته و ناوداره)، له قوتابخانه ی گورانه کاند، توخنی کیسی
عورووز نه که وتوون و زور ژیرانه و مه ند، به تیگه یشتن و نه زموون

وهرگرتن له کرداره کانی سهیدی، به لای کیشی عه ره بیدا نه چوونه و کیشی خو مائی هه جایبان پاراستوه.

ه: پیکهات و ئیماژی نوی و سه رنجبه ر

له تایبه تیه کانی شیعرى سهیدی، خستنه به ردهستی چه پکی ئیماژ و وینه و پیکهاتی نه سواو و تایبهت به شاعیره که بوونه ته هو کاریکی به رجهسته له پیناو ملکيه تی و جوانکاری، له دهقه کاندا.

وهختی پامه نیان وه بالای که مه ر

نه خاکی پاشان گولان مه نیان سه ر

له م فه رده دا و له ته وه ره ی به رباسدا، چه ند هونه رکاری سه رنجبه ر، دیار و قوتن. پیکهاتی بالای که مه ر، که وهک ویه نه یه کی وه ستاو دیته به ر چاو، وینه زمانیه کی جوانه که به که لکوه رگرتن له بالای بو به دیار خستنی قهواره، کاریکی شاعیرانه یه. به تایبهت که بالای بو وه سفی قهواره ی مروف دیته گوتن. ههروه ها دابه زاندنی وشه ناوی «که مه ر» بو ناوی کیو، کاریکی به رچاوه. به باوه پی من له پیکهاته دا، له وه هونه ره ی که ئه م رو به «جینشینی» دیته وه سف، ئه وه پی که لکوه رگیراوه. له ناو چه پکی وشه ی هه بوو بو هاوتایی «بالای»، ئه م وشه یه جیگیر بووه و ههروه اش بو که مه ر. که واته هاتنی ئه م دوو وشه یه له خووه و هه رمه کی نه بووه و ئاماژه بو زهکا و خاوهن به هره یه کی به هه رمه مند له هونه ر و زهکای شیعرى ئه کات.

به هه مان شیوه سه رجه م فه رده که ش، که خاوهن وینه ی به جمه و سینه ماییه، له خویدا جوان و شاعیرانه یه و له خه یالیکی پر به ههروه سه رچاوه یبه ستوه.

ئه لیت : کاتیک کیژوله نازداره کان که بو کویستان هاتوون، پی دهنین به سه ر بالای گوله کاندا، گولان، له بری زیزبوون و دلگیری و ناسزا پیگوتن، سه ری ریزیان بودائه نوینن و له به رده میاندا ده چه میئه وه.

که واته خه مینه وه و لار بوونه وهی گول و گیای ترت و ناسکی که مه ر، نه خه تای پیشیلکردن له لایهن کچانه وه، به لکوو ئه رکی ریژگرتن و سهردانه واندن له لایهن گوله کانه وهیه.

له هه لکړینی لیکدانه وهیه کی تر له م ته وهردها، ئه کری بیژین که گولان که خاک بوون له ئاست توژی پیی کچانه وه دینه چه مینه وه و کرنوشبردن. که هیمایه که بو خو به که مزانی گولان له ئاست خاکی پیی کچان. لیره ش له شه پی نیوان دوو جوانیدا، جوانی گول و جوانی کیژ، پشکیل ده که وپته دهست کیژ و گول ده بیته کرنوشبه ری به ریپی کچان.

عه جهب بادهن، عه جهب هه ورهن، عه جهب وهشت

چ خاس خاس نم مه دو سارا و دهر و دهشت

له م فهردهدا، توفان و بو رانیکی ترسینه ر و زه به ند دپته وه سف. وینه یه کی ترسناک و قورس. گیرانه وهی واقعیکی رووداو، به یاریده ی چه ند وشه ی دهسچنکراو، به جوریک که گوزارشت له و رووداوه ده کن. دووپاتبوونه وهی چه ند جارهی وشه ی «عه جهب» به سامناکی رووداوه که چه ند جار هه کاته وه. دابه زینی ئه م وشه یه، نه ک ته نیا له جوانی به ره مه که، ناقرتینی و نابیتته هو ی قه لسی و ناحه زی، به پیچه وانه وه، هو کاری به سامی و قورسی رووداوه که شه و مایه ی هه ونه رکاری ئه ده بییه. ئه گهر شاعیریکی که م ئه زموون و که م به هره به وه ها کاریک هه ستایه، له وانه بوو بباویه ته مایه ی شیوپینه ری و ناهونه ری.

هاتنی پیکهاتی نم مه دو، که وینه یه کی تایبهت ئه خاته به رسه رنج. دیاره له کاتی باراندا، ئه وه ئاسمانه که به سه ر زه ویدا ده خروشی و بارانی به سه ردا ده بارینی. که چی سهیدی له م وه سفه سینه ماییه ترسینه ردها، ده لی که زه ویش (نم) ئه دات. واته ئه ویش ئاوی لیده ته قی. که ئه مه له خویدا، ئاماژیه هه م به گرانی و توندی توفان و هه م بیرخه ره وهی چه کایه تی توفانه که ی نووچه، که گوایه هینده قورسبووه، ته نانه ت له دلی زه ویشه وه ئا و دهر په ریوه.

له گهل ئه وه شدا، هه لئژاردنی پیکهاتی ناسکی «نم مه دۆ» له نیوگرم وهوپی، ئه و توفانه دهگمه نه، جوړیک کرداری شاعیرانهیه، که نه ته نیا نابیته هوئی نزمکردنه وهی به گوژمی توفانه که، به لکوو جوړیک ناسکیش دینیته نیو وینه کانه وه. گرنگ ئه وه یه ئه م کاره دژبه ره، له رهوتی وینه کاری پر جووله و توفانی بوونی کهش و هه واکهش که مناکاته وه.

هه بوونی چه پکی هاوشیوهی تر له دهقه کانی سهیدیدا، ئه خوازن تا به ردهنگی چالاک، به گوپ و وزه یه کی تره وه، له سه ره به ره مه کانی تیرامانی هه بیته.

(شاخه ی سوپح - نه ورۆزی بازوو - کوئی زووخواو - قیمه ی جهرگ - تیخی عه فو - سه رمایه ی ئه فسوون - په رده ی ناز و ...) .

چه پکی وینه ی پر جمو جوول و نه وه ستاوو سینه مایی له جوانکاریه کانی سهیدی هه ورامین . وهک:

بالای ویم په خشان بالاش بکه ردام

داخه نه مه ندا، ئه وسا به م ردام

سهیدی له بری پیکهاتی « به یه گه یشتن، ده سه ملانکردن، ماچکردن و ... » له پیکهاتیکی نوی، ناسک، شاعیرانه و زهین هه ژین، که لکو ره ده گری، که بالای خو په خسانی بالا دولبه رکردنه!

دوو لیموی وه شبوش ته رحی شه مامه

جمه جمشانه نه یه خه ی جامه

ویناندنی وینه ی جوان، به جوانکردنیکی چه ند هینده، له کاره ئه فسووناویه کانی سهیدی هه ورامییه. وهک ئه م وینه جوان و دلرفینه که ده بیته هوئی جوانترکردنی جوانییه کانی ئافرهت. خالیکی به رچاو له م وینه سازیدا ئه وه یه که شاعیر وینه کان ده گوازیته وه بو وینه سازی بالاین. ئه و نالیته مه کی یار به ته رحی شه مامه له یه خه ی جامه که یه وه له ره له ریانه، به لکوو پیچیک به وینه سازیه که ئه دات و ئه لیت دوو لیموی یار به ته رحی شه مامه له نیو جامه که یدا جمه جمیانه.

ئەمەش بەردەنگ چالاكدەكاتەوہ بوّ ئەوہی خوٰی لە كاربدات و بگاتە
ئەو ئەنجامەى كە دوو ليمو، ھەمان دوو مەمكى يارن. كە بەم ھونەركارى
و پيچاندنە، ئەز دەلیم وینەسازىي بالايين. ئەم زاراوہیەشم لە
رەوانشناسى بە قەرز ھیناوە و لە دەقى ئەدەبیدا گونجاندوومە.

د: خیتابى پارادوکیسیانە

لە ھەندى دەقدا خیتاب، یان جارجارەش وینە و دیمەنى دژيەك
دابەزیون، كە لە دیاردە جوانەكانى شیعری سەیدین. وەك:
ئەر ژیرنى شیتە، بگنە نەپرای عەشق ...

لیرە و لە خیتابیكى دژانەى ھاوكاتدا، لە ھەردوو وەسفى ژیر و شیت
كە لکبراوہ و بەجوړيكي جوان لە بندهستی یەكدا، دابەزیون.
ئەلێت: ئەگەر ژیری ئەى شیتە، بکەوہ سەر ریگەى خوۆشەویستی

یان: پیکهاتەى تیغى عەفو لەم شیعردا:

ھەرچەند گوناھكار گوناش فیشتەرەن

تیغى عەفوى تۆ بەراو تیژتەرەن

ئاساییە كە لە حالەتى ئاساییدا، تیغ بو برین و كوشتنە، كەچى لیرەدا،
لەگەل لیبورن، دیارە لیبورنیش بانگەشەى لیخوۆشبوون و لیبورن و
چاكسازییە. كۆکردنەوہى ئەو دوو دژە، بو یەك مەبەست، كاریكى
لەبەرچاوہ.

لەم فەردەشدا، دژبەریەكى بەرچاو دەبینرى كە بگرە وەسوەسەى ئەوہش
بخاتە بەر سەرنج كە وەك خەساریك، لیكبدریتەوہ و بیته شرۆڤەکردن:

نە گول مەندنە جە گولزارا نە بولبول

مەدۆ بولبول بە كاپۆلدا پەرى گول

كە لە نیو فەردى یەكەمدا، ئەوتریت: لە گولزارەكاندا، نە گول ماوہ و نە
بولبول، كە چى لە نیو فەردى دووہمدا، دەوتریت: بولبول بو نەمانى
گول بە كاپۆلى خویدا، دەكیشیت. مەعلووم نیه لەو گولجارەدا كە گول و

بولبول، به فهوتاوای و نهماوییی هاتوونهته وهسف، ئەو بولبولانە، له
کویۆه هاتوون که بۆ گۆل کهوتوونهته شیوهن و ههرا؟!!

و: سه‌مای وشه

بایه‌خدان به وشه و دهنگ، وهک دوو له بوون رسکینی زمان، که سارتر
واته‌نی، به‌دیار ده‌که‌وی که شاعیر روانگه‌یه‌کی ئامرازویستی بۆ زمان
نیه و به‌جاران له کرداری شاعیرانه‌دا، وشه، وهک شت «ئامراز»
ده‌قۆزیته‌وه و بایه‌خیه‌داتئ، و به‌م کاره‌شی له روانگه‌ی ساوای نیشانه
بوونی وشه و زمان پاتراز ئەکات.

هه‌رچه‌ند له‌وانه‌یه شاعیر له سه‌رده‌می خۆیدا و به‌پیی دۆخی تایبه‌ت،
رۆحیشی ئاگاداری وه‌ها روانگه و تیوریه‌ک نه‌بووبی‌ت، به‌لام نه‌وه‌ی
هاوچه‌رخیش مافی ره‌وای خۆیه‌تی به‌پیی سه‌رده‌می خۆی بکه‌وی‌ته
شرۆقه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ئەوسایی و له‌ تیوریه‌ هه‌بوه‌کانی هه‌نووکه
که‌لک وه‌ر‌بگریت. له‌ وه‌ها روانگه‌یه‌که‌وه، ئەکرئ وه‌ها شرۆقه‌یه‌کی‌شمان
له‌ ده‌قه‌کانی سه‌یدی هه‌بی‌ت. هه‌رچه‌ند به‌ باوه‌ری من، ئەو بایه‌خانه به
به‌ره‌مه‌که‌نه‌وه ده‌بریسکینه‌وه و بوونی خۆیان جار ئەده‌ن. ئەمه‌ش بۆ
خاوه‌نیه‌تی به‌هره و زه‌کای شی‌عری لای شاعیر ده‌گه‌رپیته‌وه.

هه‌ر ئەوه‌یه که له‌ شی‌عه‌ره‌کانی سه‌یدیدا، به‌جاران هه‌ست به‌وه ئەکریت
که وشه، وهک خۆی و له‌به‌ر بوونی خۆی دابه‌زیوه و بایه‌خینراوه. به
تایبه‌ت له‌ چه‌پکی پیکه‌اتدا.

نه‌ک هه‌ره‌ئه‌وه، به‌لکوو له‌ ئیماژ و پیکه‌اته‌کاندا، هه‌ست ئەکریت وشه‌کان
ده‌ستیانگرتوه و خه‌ریکی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکین.

– وه‌ختی شاخه‌ی سو‌بح ئەو گرۆی ره‌ندان

کۆی کلاف نه‌دۆش موشکین که‌مه‌ندان

– وه‌شه‌ن خرپه‌ی پای پۆل ره‌ندان

وه‌شه‌ن، شیرین خاوسای سه‌هه‌ندان

ھەر لەو دوو ھەردەدا { شاخی سوېح ، گرۆی رەند ، كۆی كلاف ، خرپەى پا ، پۆل رەند ، ساي سەھەند و ... } كە ھەركامەو بۆخۆيان بىرخەرەوھى چەپكى تايبەتمەندى و بوونى بەديارن و چين چين جوانى جار ئەدەن، كە مەرزووزى و ھەسانەوھى بەردەنگى بەدواوھىيە و بەردەنگ بۆ خۆى دەتوانى بە پيى ئاست و جوړى زەين پريى خۆى تايبەتمەندى و ويستى لى ھەلكرينى و لە رەھەندى تەداعيدا، بىتە گەمەى داھينەرانە.

پول والرى، لە سەر ئەو باوھرىيە كە لە شيعردا، وشە، ھەلدەپەرى و لە پەخشانا، خاوەن رەوتى ئاساييە.

لە زۆر بەرھەمى سەيديشدا، بەردەنگ ھەستەكات وشەكان لە حالەتى ئاسايى بەدەر و بەخۆوھگرى حالەتیکى تايبەت و نائاسايى و نائاشنان:

– ھارەى ھەراسان ھەردەى ھەردەگيل

وھس دەور دە نەوئيت چوون ديوانەى ويلى

– بينايى دیدەم شای سوۆسەن خالان

ئى دەستە بەستەى مەستى گولالان

لەم وشانەدا ھەستەكريت وشەكان جەميانگرتوھ و غەرقى حالەتى جەزبە و سەمان. چەند گونجاوھ ئەو بۆچوونەى سارتر كە ئەلئيت:

وشەى شاعيرانە، بۆ خۆى دونيايەكى بچووكى شيعرە. ھەر وھا جەخت

ئەكاتەوھ كە وشە لای خەلكى ئاسايى لىنى و دەستەمۆيە، بەلام لای

شاعير، وھشى و بەرەلا. لای شاعير، وشەكان، شتە سرۆشتيەكان

نين، ھەرۆك گيا و درەخت بەسەر زەويە سەوز دەبن و دەخەملن. ۷

جياواز بوونى دونيا و مەبەستى زۆر وشەى نيو شيعرەكانى سەيديش،

بە خۆوھگرى وھا قەوارەيەكن و لە وھا رەھەنديكەوھ ديئە

پۆلئىكارىي.

ويئاندىن، لە دوو ھيلى ئاسۆيى و ئەستوونيدا:

زهین و خهیاڵ، له پیناو بونیادنانی جوانکاریی و زهرفیی له وینه‌سازیدا، له دوو هیلی ئاسویی و ئەستوونی، دینه ئافرانندن. شاعیر، به یاریدهی زه‌کاو و به‌هره‌ی شاعیرانه و به ئاگایی له چه‌ند و چوونی ئامرازه هونه‌رسازه‌کان، به‌ره‌م و دهق، دینیتته دونیای بوون. هه‌رچه‌ند هه‌رکام له دوو هیله، خاوه‌ن گه‌ری تایبه‌ت و سیماساز له دۆخی جوانکاری هونه‌رین، به‌لام لای هه‌ندی ره‌خه‌گرو توێژه‌ری ئەده‌بی، هیلی ئەستوونی خاوه‌ن گرنگیه‌تی پتره و ته‌شک و قه‌واره‌ی دهق، دینیتته دیاریکردن. بۆ نموونه، چه‌مه‌ره‌زا شه‌فیعیی که‌دکه‌نی، له کتیی «صور خیال در شعر فارسی» دا ئەلئیت: «ئه‌گه‌ر بمانه‌وێ له سه‌ر هه‌رکام له‌م دوو هیله، له دۆخی خه‌یاڵدا، قسانبکه‌ین، ده‌بی باوه‌رپکه‌ین که به‌شی هه‌ره‌زۆری بایه‌خ‌دان به‌ ده‌قی ئەده‌بی، به‌ لای هیلی ئەستوونی و ته‌شکی گشتی ده‌قه‌وه‌یه که له بینای شیعردا خاوه‌ن گه‌ری سه‌ره‌کی و بنه‌مایین»⁹

به‌لام ئەده‌بی ئەوسایینی کوردی (شیعر)، هه‌روه‌ک هی ده‌راوسیکانی (ئەده‌بی فارسی و ئەده‌بی عه‌ره‌بی)، ئاوری که‌متری به‌و گرنگیه‌ داوه و له سه‌ر هیلی ئەستوونی قسه‌یه‌کی ئەوتۆی بۆ کردن نیه. ئەمه‌ش نه‌ک ته‌نیا له ئەده‌بی کوردی، به‌لکو وه‌ک وترا بۆ شیعریی فارسی و عه‌ره‌بیش ده‌گه‌رته‌وه که دوو له سه‌رچاوه‌کانی موتالاً و خویندنه‌وه‌ی خوینده‌وارانی کورد بوون.

دوکتور چه‌مه‌ره‌زا شه‌فیعیی که‌دکه‌نی و دوکتور عه‌بدو‌لحو‌سه‌ین زه‌رپینکووب، له (صورخیال در شعر فارسی و شعریی دروغ شعر بی نقاب)، له سه‌ر ئەو قه‌ناعه‌ته‌ن که له ئەده‌بی کلاسیکی فارسیدا، بایه‌خیکی ئەوتۆ به‌ هیلی ئەستوونی نه‌دراوه و شاعیران پتر له هیلی ئاسویی دا هاتوونه‌ته هه‌ول و کردار.

شه‌وقی، وه‌ک یه‌ک له هه‌لپه‌رژینه‌رانی ئەده‌بی عه‌ره‌بی، سه‌باره‌ت به‌ بایه‌خ‌دان به‌ هیلی ئەستوونی له شیعریی عه‌ره‌بیدا، بۆ چوونی نا‌هه‌ری

ههيه و لای وایه ئەم هیلە، بو بایه خپیدان، نهکه وتۆته بهر سه رنج و کاری له سه رنه کراوه.

ئەو ئەلێت: « راستییه کهی ئەم هیه که قه سیده ی عه رهبی، یه کانگیری گشتی، تا ئەم سه رده مه ی ئیمه ش نه ناسیوه. بگره هۆکاره کهی ئەوه بیته که شاعیرانی ئیمه، له سه ده کانی ناوه راستدا، شیعیری سه رده می نه فامییان کردبوو به سه رمه شق و له شیعیری سه رده می نه فامیشدا، ئەم یه کانگرییه به هیه جۆریک بوونی نیه. قه سیده ی سه رده می نه فامی هاوشیوهی ته وای له گه ل کهش و هه وای (بیابان) دا هه یه که هه موو شت له بهر ده گری» ۱۰

شه فیعی که ده که نیش لای وایه: بهر کورتی هیلی ئەستوونی خه یال لای شاعیرانی فارس، تا راده یه ک بو قه واره و قالبی شیعیری ئەوان ئەگه رپته وه که رووبه ریکی بهر فراوان له جوانکاریدا بو خه یالاندنی ئەوان ناکاته وه ۱۱

وهک راستییه ک، شیعیری کوردی به تایبهت زاری گۆران، که به سه ر ئەده بی ئەه و ساینی کوردیدا زال بووه، له م قه ره تییه به ده ر نیه و له و گۆره پانه دا بایه خیکی ئەوتۆ به هیلی ئەستوونی نه دراوه. هه رچه ند نابی بیه فه رامۆشکردن که ئەم بریاره به پیی بایه خ و را هه نووکه بیه کان دیه ده نگ و چ مه رج نیه که شاعیرانی ئەه و ساش هه ر وهک هه نووکه بیریان کرد بیه ته وه، یان بایه خی ئەده بیان هی نابیه ته به ین. له گه ل ئەوه شدا، نابی ئەو بو چوونه وهک مۆتله ق بیه فه رزکردن، چوونکه ئەکرێ به جۆریک ئەه ره نگدانه وه یه، هه رچه ند کرچ و کال، به شیعیریکی وهک شیعیری هۆرمۆزگانه وه هه لکرینری. ۱۲

به پیچه وانیه ی هیلی ئەستوونی، هه وه له کان له هیلی ئاسۆییدا خراونه ته گه ر و خر بوونه ته وه. وینه کان به شیوه یه کی تاک و ته ریک دابه زیون و له پارچه شیعه ره کانداریزکراون. ئەم ره وتی بایه خدان به هیلی ئاسۆییه، به گۆژمه وه له شیعیری کلاسیکی کوردی، هه ر له هورمۆزگان

تا دهقهکانی قوتابخانهی یارسی و بیسارانی و مهولهوی و نالی و مهحوی و ... هاتۆته کردار.

ئهمهش بوته هۆ تا وشه و وینه، له پارچه شیعرهکاندا، به تنراوی و پیک په یوهست، دانهبهزن و ئه و رهوته ترنجراوی فهردهکان بکریت که له راستهی هیلی ئاسۆبییدایه. ئهمهش بوته هۆ تا ههرکام له فهردهکان، بوخۆیان پارچه شیعریک بن و مانای سهربهخۆ به خۆوه بگرن. به واتهیهکی تر، له نیو پارچه شیعرهکاندا، فهردهکان خاوهن سنووری سهربهخۆن و فدرالییهکی ئهدهبی بهرقه راره. ههرکام له فهردهکان خاوهن جوانکاریی هونهری و مانا و مهبهستی تایبهتن و به تهئیش دینه په یق. به جۆریک که له زۆربهی ههره زۆری دهقهکاندا، قتکردن و لابردنی یهک له فهردهکان، زیان به قهوارهی شعر ناگهیه نییت و نابیته هۆی قهرهتی.

ههر چه ند شیعرى سهیدی هه ورامیش له و بازنهیه بهدهر نیه و به شیوهیهکی گوژماوی نایبته ترازان، به لام لیكدانهوه و هه لپرژئیواندنی به رهه مهکانی، ئه و راستیه ده ره ئه خه ن که ئه زموونکاری ئه ده بی و وینه سازی خه یالی له چوارچیهی فهردهکاندا هاتۆته ئه کتیف و له زۆربهی فهردهکاندا، وینه و ئیماژی جوان و شاعرانه به دیارن:

– ئاهووی سه یادش قیمه که رد به تیخ

لاشه و جهرگ و دل، پیکاو به سیخ

– تا پیحیای به قهید بهندی دامه وه

تهن به ئیش و دهرد، زوخوو زامه وه

– به ناله و گریان چوون ئازیز مه رده

پهی چیئش ریژانی، دهروون پی دهرده

– به سافی جهمین وینهی جامی جهم

بالا چوون سهرو، گول باخچهی ئیرم

– خیزا شوعلهی نوور وهختی هوریزا

به خزیابیش رهستاخیز خیزا

– سوراحی لهبریز، ساغر نامادهن

وهختی نووشای مهین، خاتران شادهن

– شوخه، وهش تهره، بهرزهن، بوله ندهن

سهرمایه‌ی نهفسوون، ههم جادوو به ندهن

– پهرده‌ی ناز جه‌پووش بدەر به لاوه

بوسه در به قهوس قه‌مه‌ر سیم‌اوه

چین چین دهسته‌ی زوْلَف خهم وه‌رده‌ی جه‌مین

په‌رچین نه‌ده‌وران گول باغچه‌ی جه‌مین

سه‌ره‌پای جه‌ختی چر له سه‌ر خاوه‌ن به‌هره‌یی شاعیر له هیلی

ئاسووییدا، ئه‌کری گوْشه‌سه‌رنجیکیش زوم بکریته سه‌ره‌هیلی

ئه‌ستوونی. به‌تایبه‌ت که له هیلی ئه‌ستوونیدا پیگه‌ندی ته‌شک و

ناوه‌روک، که به‌ره‌نجامی سوْز و عاتیفه و خاوه‌ن به‌هره بوون،

ده‌سمایه‌ی جوْریک جمه‌ی زه‌ین، به‌ره‌و دربرکردنی مه‌به‌ستیکی تایبه‌ت،

دیاریئه‌که‌ن. هه‌ربویه چه‌پکی له پارچه شیعره‌کانی سه‌یدی، به‌ده‌ر له

تایبه‌تمه‌ندی « فه‌رده‌کان »، به‌گشتی خاوه‌ن په‌یامی عاتیفی و جوْریک

بسوْزی و هاوته‌بایی عاتیفی، به‌سه‌ر روْج و هه‌زی به‌رده‌نگه‌وه

په‌روه‌ده ئه‌که‌ن. بوْ نمونه له پارچه شیعره‌ی {هاره سه‌خته‌نی‌دا}،

سه‌ره‌جمی وینه و نیماژه‌کان، له خزمه‌ت جارپانی بیوه‌فایی «یار» دان.

یان له پارچه شیعره‌ی « دل نالانشه‌ن»، جوْریک هه‌سه‌ره‌تی پرعاتیفه،

بوْ هه‌بوه ویه‌رده‌کان ده‌خریته‌روو. هه‌روه‌ها پارچه شیعره‌کانی { دل‌ه

شه‌یدای مه‌ست — دل‌ه یاد که‌ره — چوون کۆی عه‌ودالان و... }، به

جوْریک جقین به‌ره‌و به‌رده‌ست خستنی مانا و مه‌به‌ستیکی سه‌ره‌کی، له

بزاف‌دایه و له کۆتاییدا هاوپه‌یوه‌ندی و سوْزناکی عاتیفی لای به‌رده‌نگ

دیته په‌روه‌ده‌بوون.

هه‌رچه‌ند نابی فەرامۆشبوکەین که شیعرێ کلاسیکی کوردی، بە گشتی لە هیلێ ئەستوونیدا خاوەن بەهرەیه‌کی دەولەمەند نیە. لە گەل ئەوەشدا نابێ چاو لە و سووچە شک گرانه بنووقینین که ئەکری لەو پیناوەدا زەقبکریڤه‌وه.

فرانه (ئێغراق)

شبلی نەعمانی ئەلێت: بەو پێیه که شاعیر خاوەن هەستیکی بەهێزتر لە دیتراڤه، هەموو شت کاریگەری پتری لە سەر داڤه‌نێ. ئەویش لە ریگەیی بەرهمه شیعریه‌کانییه‌وه ئەم کاریگەرییه ئاڤدوی ئیمه ئەکات. ۱۳

« بوون و روڤا و حاله‌ت »، لە لایەن مرۆڤه‌وه کراڤه‌ته خاوەن ئاییره‌یه‌کی ۱۴ تاییه‌ت. ئاییره‌یه‌ک که بە زه‌به‌ندی سرۆشتی ده‌نوینێ و له‌بەر هۆکاره سرۆشتییه‌کان چه‌سپاوه. ئەوه‌تا مرۆڤیش هەر به‌و پێڤاڤگه دیاریکراوه، مامه‌له‌یان له‌گەل ده‌کات و له‌سه‌ریان دێته لیکنه‌وه. به‌لام شاعیر، نەعمانی واته‌نی، خاوەن هه‌ست و عاتیفه‌یه‌کی به‌هێزتر و به‌سۆزتر لە دیتراڤه و مرۆڤی ئاساییه. ئەوه‌تا به‌جان له‌گەل رووبه‌روو بوون له‌ گەل ئەو دیارده و حاله‌ت و روڤاڤانه، له ئاییره‌ی پێڤه‌ر دێته لادان و هه‌ستپێکردن و دیتن و لیکنه‌وه‌ی به‌جۆریکی تر دێته‌بوون. یه‌ک له دیارده جوانییه‌خه‌شه‌کانی شیعریش، هەر ئەم تاییه‌تییه شاعیرانه‌یه. بۆیه به‌ناهق نه‌یانگوتوه که جوانترین شیعر، درۆترینیانه.

شاعیر هه‌ولنه‌دات بازنه‌ به‌زین و ره‌ها له مه‌زه‌نه و ئاییره پێڤه‌ره‌کان، ببینی و وه‌گپێ و پيشانبداته‌وه. تال، یان شیرین. مردوو، یان زیندوو. جوان، یان قه‌لس و ...

ئهمه‌ش بۆ ئەو ئاشووب و هه‌رایه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که سۆز و عاتیفه و زه‌ینی شاعیر داڤه‌گری. ئەوه‌تا له شیعرێ شاعردا، خۆش ویستن و قینکردن و

تاریفدان و ویرانکردن و بونیادنانهوه، به مهزهنه‌ی شاعیر دیته
په‌یف. بویه له شیعردا، بانگچری نا ئاویره‌یی بو هینه‌کانی پیوه،
ئاسایی و لهرهوت به‌رهو به‌زاندنی پیوه‌ره‌کانی تایبته و
دهسته‌مۆی ئاپوره و جقات دایه.

سه‌یدی ههورامیش، وهک شاعیریکی ناسک خه‌یال و خاوه‌ن زه‌کا، له
سه‌ر ئه‌و جوانکارییه دیته گۆره‌پانی ئه‌زموونکاری و له زۆر شویندا،
روو له هونه‌ری فرانیه‌یی ئه‌کات و شاعیرانه پیوه‌ی ده‌خه‌ریکی.
وینه‌کاری:

خیزا شو‌عه‌ی نوور وه‌ختی هوریزا
به‌ خیزیا‌ییش قیامته خیزا
ئاوات و خوزگا:

ته‌نخوا‌ی دوو دیدی ره‌مه‌د ره‌سیده
دریغ من بیام دوو هه‌زار دیده
سرۆشت و دیارده‌کانی:

عه‌جه‌ب باده‌ن، عه‌جه‌ب هه‌وره‌ن، عه‌جه‌ب وه‌شت
چ خاس خاس نم مه‌دۆ سارا و ده‌ر و ده‌شت
ئیش و هه‌سه‌ره‌ت:

جه‌سه‌ته‌م مه‌سو‌چۆ به‌ وینه‌ی کۆی توور
مه‌بوو به‌ قه‌قنه‌س چه‌رمه‌ییم بو توور

تاریفدان:

یا هه‌فت ئه‌ودالان دل پاکی دل ساف
نامتان مه‌شه‌وو‌ره‌ن جه‌ قاف تا به‌ قاف
– به‌سافی جه‌مین وینه‌ی جامی جه‌م
بالا چوون سه‌رو گول خونچه‌ی ئیره‌م

ئەبىنن لەو فەردانەدا و لە زۆرى تىرىشدا، لە سەر ھونەرى فرانەيى، شاعىر ھاتۆتە ئەزمونكارى شاعىرانە. ئەگەر تازەكار، يان ناشارەزايىەك بەو كارە ھەستابا، لەوانەيە ويرانىکردبان. شەفيعى كەدكەنى، لە سەر ئەو باوەرەيە: كاتى فرانەيى لە لايەن كەسانى كەم ھاز و بى ئەزمونەو ەبىتە كردار، نغزۆكردنى بە دواوہيە. بەلام سەيدى، شىبلى نەعمانى واتەنى، شتە مەحالەكان بە جورىك پراكتىك ئەكات كە ئاسايى و سروشتى دىنەبەرچاو. ئەمەش بو زەكا و ھىزى خەيال و شاعىرانەيى خاوەن بەرھەم دەگەرپتەوہ.

نەك بە تەنى لە فەردەكاندا، بەلكو لە پارچە شىعرەكانىشدا، مامەلەيەكى ھاوشىوہ لە گەل فرانەيى ئەكرىت. ئەم رەوتە نەرىتە كولتورىيەكانىش دەگرپتەوہ. بو نمونە دوعاى شەر كردن:

– دلە زووخال باى، دلە زووخال باى

بە ئاھى قورەت بە كۆى زووخال باى

كەسايەتيني (تەشخىص)

لە شىعردا، يەك لە جوانكارىيەكانى خەيال كەسايەتينيە. واتە كەسيتى بەخشىن بە ناكەس. دىتتى بەرچاو، يان بەرزەين، بەدەر لە باوہ عورفيەكان و بازنەكانى پيوہ. ئەم رەوتە وەك بەشيكى ديار لە شىوازى سەيدىدا بەرەنگە. ھەرچەند ئەم ھونەرە لە رەوتى ئەدەبى، بە تايبەت لە ئەدەبى فارسى و عەرەبى و كوردى، كە بو سەيدى وەك دايەن بوونە، بەردەوام و خاوەن بەھرە و بەرھەمە. ئەوہتا لای سەيدىش فەرامۆشەكراوہ و خەيالى شاعىر بەردەوام لە پەروراندنىدا بووہ. لای سەيدى، بى گيان، نەببىراو و ناديارەكانىش بەرسەرنجن و وەك بە خەسلەتە مرقانەكان مامەلەيان لەگەل دەكرىت. بە ھىزى خەيال و خولقاندنى زەينى خاوەن زەكا و پەرورەكراو، گيانيان پيدەبەخشى و وزە و جوولە و ھىزيان پيدەدەرى.

نابی ئەو راستییەش فەرامۆشکەین کە ئەگەر لە چاوی سەیدییەو
بپژیینە سروشت، سروشت و شتەکانی، کەلی جوولە و تەکان و هەست
دەبینن، بە جوړیک کە هاوارچی ژیان و رۆحن.

ئەزمونەکانی سەیدی هەورامی ئەو وتە بە نرخەیی کرووچەمان وەبیر
دەهیننەو کە ئەلیت: سروشت لەئاست هونەردا گیلە و ئەگەر مروژ
نەیخاتە دوان، لیلیکی تەواو. ۱۵

ئەو تەسەیدیش لە دیاردە سروشتییە کەپ و کاس و پڕسەرەوتەکان، پڕ
هەستی و پرتەکانی و پڕجوولەییمان دەخاتە بەرچا و هارە، سەنگی
هەوار، کیوی عەودالان و کۆسالان، گول و شەمال و سەگ و خەم و ...

حەمەرەزا شەفیعی کەدکەنی، لە کتییی (صورخیال در شعر فارسی) دا
ئەلیت: کەسینی، بەخشینی سیفەتی مروقانیە، بە تاییەت هەستی
مروقانی بە شتە زەینیەکان. ئیسلاحە گشتییەکان و

رۆژەقە نامروقانیەکان، وەیان شتە بیگیانەکانی تر. ۱۶

سەیدی کە ئەپژیتە نیو شتەکان، بە پیی هەستی دەروونی — کاتی
خوی مامەلەیان لەگەل ئەکات. ئەیانگریینی، هەلیانئەپەرەینی، گیانیان
پیدەبەخشی، ئەیانمرینی، بەنرخیانئەکات، سووکیانئەکات، پاسیان
پیدەکات، بیرەوهریان پیدەگیریتەو و ...

ئەوانەش کە دەبنە خاوەن سیفەتی بەشەری، هەبووی نادیار و دیاری
بیگیان و حالەت و وەرز و کات دەگرینەو. بو نموونە، بەرد،
هەبوویەکی بیگیانە. بەلام لای سەیدی هیندە زیندوو و گیاندارە کە بگرە
زۆریک لە مروقەکانیش نەتوانن ببنە خاوەن رۆحیات و هەستیکی
بەوشیوویە. ورد بوونەو لەم پارچە هەلبەستە زیاتر وەها روانگیەک
بە رەواتر دەکات:

سەنگی هەواران، سەنگی هەواران

سەنگی سیارەنگ کۆنە هەواران

جای بەزمی رەندان، نیشانگەیی یاران

تەختى خالخالان نازك نازداران
جەزەل مەزانو و سوفيد سەنگەنى
ئىستە سەبەب چىش سيارەنگەنى؟
كۆن عەيش و نىشات نەووەھارانت
كۆن ئاھووى رەندان پۆل نازارانت؟
سەر خار چوون تۆ كويى؟ عەنبەر بۆشان بى
دايم ئامۆشۇ وەلاى تۆشان بى
ئىستە جاي ئەوان چۆلەن، ويرانى
ئەحوالى ئەوان تۆ چىش مەزانى؟
ساكە ئىد شەفت سەنگى سيارەنگ
بە ئاھوو نالە لىم ئاما بە دەنگ:
ئەحوالى دەردم دىوانەى بى ھۆش
مەر نەزانى چى بىم سىياپوش؟!
ئەوسا من ھامراز خال قەتاران بىم
تەككەگاي رەندان پۆل نازاران بىم
رەنگم سفىدبى چوون رەنگى كافوور
شەوقى جەمىنم ديار بى جە دوور
ناگاہ بەى تەقدىر چەرخى پىر ستەم
ئىمە و نازاران جيا كەرد جە ھەم
ئىسە نە پام ھەن بلووشان وەشۇن
نە وىم مزانو و ماواشان چكۆن!

فەلەك ئەر زانىش چىش ئامان پىمان
دوورى نازدارا نەرمانى پىمان
كەرداش دووچارى دوورى و جيايى
نياش بە دلدا داخى سىايى

ئى داخ ھەر پەي من تا رۆي رەستاخيز

چوون ھيجرانى يار گرتەنەم بەرپيز

ئاييرى ھيجران كەوتەن نە جەرگم

سياوش كەردەن سەرتاپاي بەرگم

چى كۆرەي ئاير من نە جۆشانەن

جە سىنەي سەيدى سياو پۆشانەن؟!

سەيدى لەم پارچە ھەلبەستەدا، سەرەراي گيان پيپە خشين، ھەست و

عاتيفەش دەبەخشى و لە بەرد عاشقىكى سەوداسەرى دوور لە يارى

ھيجرانزەدە، وەدەنگ دىنى. بە جۆرىك كە سۆز و عاتيفەي بەردەنگ وە

سۆ دىنى و دەبىزوينى.

ئەو شتانەي لاي سەيدى دەبنە خاوەن سىفەتى بەشەرى، نايەكجۆر و

ناتەبان. بۇ ويئە روەكى و ھەيوان و ھالەت و وەرز و با و ... دەگرئەوہ.

گول، لە خىلقەتى خەيالى سەيدىدا، دەبىتە خاوەن ھەست و عاتيفە:

بۇ ويئە، پارچە شىئەرەكانى: سەولى بادبەردە و سوورەھەرالە. كە لە

ھەركامەيان چەند فەرد دەخريتە بەردەست و دەكرى خويئەر بۇ

خويئەنەوہى سەرجم ئەو دوو پارچە شىئەرە، لاپەرەكانى ئەم بەرھەمە

بەسەر بكاتەوہ.

سەولى بادبەردە:

وات جە دىدەي بەد من پيم نەياوان

خەتاي كەس نيەن جە ويمەن تاوان

رۆيى من مەشغوول بە قيامم بى

سەرمەستى بالاي وەش ئەندامم بى

من جە وەشى و زەووق، شەمال وەپاي ھەرد

پەي پەي جە قيام بەرگى خەمم بەرد

پيسه مزانام جه رووی دونياوه
نه مردان چوون من هيچ كهس به پاوه

سووره هه راله:

نه پای و هرواوان وهختی من مهوبه ر
رهنگه م سهوزنه نه رووی و هرکه مه ر
ئینجا جه ناگا سهیرکه روو جه دوور
دیاره ن بالو یاره کیم چوون نوور
وهختیو ئا یاری نزیکه م مه بو
لاو سه رهیمه نه تیر سهیرم که رو
بو یوه وشه مه گنۆ نه سه رهم
رهنگه م سووره بو زوو به خاتر جه م

سهگ، وهک چه یوانیکی گیاندار، ده بیته هاوپاز و هاوپی. هاوپی ته تیهک
باشتر و پرسیفه تر له زوربه ی مرۆقه کان. له م شیعره دا، ده بینین که زور
سیفه تی سه گانه، به جوریک ئیغراقینراون که له سهگ گیانداریکی
خه یالی و وهمی، یان پاله وانیکی ئه فسانه یی دیته پیشاندان:

وات ئه ی پاسه بان سیای خهیمه ی یار
ئیشکچی شه وگار نه ده وره ی دیوار
چه رخچی شه وان، رو نه ده ر و دهشت
به بری شیرشکار په ری ئا هوو چهشت

پولنگان ئه وسا فکری تۆشان که رد
حه ساری کۆشان په ری ویشان که رد
نه عره ته ی دهنگت هه ر کۆ مه یاوا
مه نزلانی چۆل مه که ردش ئاوا

بای شه‌مال، وه‌ک هه‌بوویه‌کی نابهرچاو، له‌بهر سه‌رنجی پرخه‌یالی
شاعیردا، ده‌بیته گیاندار و هاودهر د . هه‌رچهند بای شه‌مال به‌جان لای
شاعیرانی دیکه که‌وتوته به‌سه‌رنج و بوژه‌کراوه، به‌لام لای سه‌یدی،
حاله‌تیکی تایبه‌تی هه‌یه:

یه‌ک شه‌و بای شه‌مال وهر جه‌سوب سه‌ههر
به‌دهوان وه‌لای قیبه‌م گوزهر که‌ر
وه‌لی لوانت به‌ی ته‌ور به‌دهو بو
شو وه‌لای شیرین هیمای نه‌خه‌و بو
په‌رده‌ی ناز جه‌رووش بده‌ر وه‌لاوه
بو‌سه‌ده‌ر به‌قورس قه‌مه‌ر سیماوه
چین چین ده‌سته‌ی زولف‌خه‌م وه‌رده‌ی جه‌مین
په‌رچین نه‌ده‌وران گول‌باخچه‌ی جه‌مین
مازه‌په‌شیویان به‌رووش وه‌هه‌م دا
نه‌ک پیوار بو‌مانگ نه‌دلی ته‌م دا
چوون نووری ئیمان نه‌رووش مه‌دروشو
با زولماتی کوفر ئیمان نه‌پوشو
وه‌ختی بای شه‌مال په‌نده‌ی تیژ ره‌و
شیرین دیده‌مه‌ست هورمیژو جه‌خه‌و
جه‌و ده‌م به‌ئیکرام وه‌نه‌ش سه‌لام که‌ر
عه‌رزو حالی من، په‌نه‌ش ته‌مام که‌ر

حاله‌ت، بو‌نمونه‌خه‌م، ئەو شته‌ئنتزاعی و نادیاره‌یه که‌لای سه‌یدی
ده‌بیته گیانداریکی خاوه‌ن عاتیفه و براده‌ری گیانی به‌گیانی شاعیر:

من و خه‌م پیوه‌گرته‌نما برایی
نه‌خه‌م چیمه، نه‌من چادیم هه‌ن جیایی

ورد بوونهوه له بهرهمهکانی سهیدی، به تایبەت لهم رههندهدا،
ههلمانهنیته تا له روانگهیهکی کرووچه ئاساوه بیژین: بوونهکان و
شتهکان چین ، ئەگەر مروۆف (شاعیر) نهیاندوینی و نهیانخاته سهەر
رهوړهوهی ژیان و گهردوون؟!

چه مکی ئەوین و زهکای سهیدی:

ئەوین، زهریایهکی بهرین و پرشهپۆله. زهریایهک که زۆر وشه‌ی به‌حه‌ز و
داستانی پرسه‌مه‌ره و کاره‌ساتی سه‌رنجبه‌ری لیبوه‌ته‌وه. وزه‌ی له‌ بن
نه‌هاتووی ئەوین، هینده‌ پرته‌کان و خاوه‌ن به‌هره و جمه‌زایه، که له
بیره‌وه‌ریدا بنجبه‌ست و له‌ ژیاندا، چاوگه و بنه‌ماسازی بوون و
مانه‌وه‌ی مروۆفه. ئەوه‌تا زۆر به‌سه‌رهاتی (هه‌بوو، یان خه‌یالوویی)
به‌هه‌میشه‌یی و تاهه‌تایی کردووه. زۆر داستان و حیکایه‌تی، وه‌ک
به‌شیک له‌ هه‌ز و دله‌خوړپه‌ی به‌رده‌نگ، تومارکردوه و نه‌وه به‌ نه‌وه و

و هچ به وهچ، رای گويزاندوه و وهک به شیک له ناخودئاگای گشتیی لیکردوه: خوسرهوو شیرین، وامق و عوزرا، مهم و زین، مهژنون و له یلا، شه م و په روانه و ...، ئەو وهچزایانهن که به گشتی بوونه و له ملکیهتی زهمه ن و زمان، ترازاون و بازنه کانی که س و ئەتیک و جوگرافیا یان پساندوه و دهربازی به ردهنگی هه رلایی بوونه ته وه.

له به ره می (ئه گه ربلیم گشتینهی شاعیراندا، رهنکه دووچاری فرانیهی نه بوو بیتم)، به خهستی به رهنگی و بنجبهستی ئەوین، به رچاوو خاوه ن گه ر و بوونه. به هرهیه کی به وزهیه که زۆر شاکاری ئەده بی پیشکهش به به رهی مرۆف وزهینی به ههست کردوه. زۆر ئاخ و ههسرهت و ئۆخهی و ئۆخزنی به دوا ی خۆیدا راکیشاوه و وهک شه رابی تاسه، له پیک ی وشه وه، نو شایو به ردهنگی کردوون و خه یال و ههست و سوۆزی پی پاراو داونه ته وه. ئەوه تا ئەگه ر بوتری دهقی شیعر بی سوۆسکه ی عهشق، چ بابرده له یه کی رهنج به خهسار نیه و ناتوانی بیته لانکه ی زۆر شاکاری جیهانی، واته یه کی به خهسار دهر بر نه کراوه.

نابی بیته که تماندن که خو شه ویستی، به ره هه نده کانییه وه، به شیکه له واقع و هه بووی ژیان. به شیک له بوون و ههزی تاک و جقات. هه رووژمیکه که روژانه له گه ل هیرش و ئاسه واره کانیدا به ره رووو ده بین و هه سته ده کین و دهیتۆرینین و دهیخه ملینین. شاعیران و به هه رمه ندانی ئەده ب، به که لکوه رگرتن له و وزه پرته کانه، هه ز و سوۆسکه ی تاسه، ده خه نه ته راتینی هه لگۆراندن و به یاریده ی زه کای هونه ریی و ته وژمی خه یال، ده یئه ده بینن و هونه راوی ده کهن. ئەمهش بو تایبه ته ندی به هه ری هونه ری و ئەده بی ده گه رپته وه و به تایبهت لای شاعیرانی خاوه ن زه کا، خاوه ن گه ر و خیلقه ته. شاعیر به دهر ککردنی واقع و قۆستنه وه ی دیارده و ته کان و ئاسه واره کانی، له خیلقه تگه ی زه یندا دپته هه لگۆراندن و بو نیادنانی دونیا یه کی دیکه. که واته شاعیر به دهر ککردنی واقع و گۆراندنی به دلخوازی ویست و خه یال، دونیا یه کی

فانتازی و ئەرینی تایبەت بە خو بونیاد ئەنیت و پشت لە دنیا
سواوەکەیی واقع ئەکات. ریکاوریک بەو کارە ھەڵدەستی کە لەو دوو
بۆچوونەیی دوو کەسایەتی جیاوازدا دیتە دەرپرین:

نیشە دەلی: چ ھونەر مەندیک بی واقعی «ھەبوو»، بەرنابات. کامۆش
و دەنگ دیت و دەلی: چ ھونەر مەندیکیش بی واقعی «ھەبوو»، ناتوانی
ھەولی خوئی بە ئاکام بگەینە. ۱۷.

شیعر ئەو دنیا ئەفسووناویەییە کە پۆشش و رووبەند بەسەر رومەتی
جیھانەو دەمالی و جوانییە رووتە داپۆشراوەکان، دەخاتە
بەرسەرنجی بینەر. بازنەکان دەپسینی و پاوانەکان دەکاتەو و بە
زەبری وشە و ھیزی زمان، نادیارەکان بەرەلادەکات و جوړیکی تر لە
دنیا پیشانی بەردەنگ ئەدات.

وردبوونەو لە دنیا عاشقانەکان، ھەر لە وەلی دیوانەو بەگرە تا
فەرھاد و مەنسووری حەلاج و ... ھاواری بەرەو بوونی ئەو بۆچوونەیی

کولریچ ئەکەن کە ئەلیت: شیعر، رووبەندە ناسراوەکان دادەمالی و
جوانیە تۆخە شاردراوەکان دەخاتە بەرسەرنج. ۱۸.

چەپک چەپک لە شیعرەکانی سەیدی ھورامیش، ھاواری و ھا
روحیاتیکی شاعیرانەن کە بزاقی بازنە پسینیان پیوہ دیارە:

– سەیدی عار نیەن، سەیدی عار نیەن
ھەرکەس عاشقەن نالەش عار نیەن

یان:

گشت جە من فیشتەر حالشان فەنان

داخم ھەر ئیدەن ھەر پەیی من مەنان

گرد جە ھامدەردی من حاشا کەران

سا خەلکان بەیان تەماشای کەران

ئەر ئاشق نەبان يەكسەر مەلا و شېخ

فتوا بۆ سەيدى سەر بېران بە تېخ

وزەى خۇشەويستى لە دەروون و خەيالى سەيدىدا ھىندە بە گۆژمە كە
لە ئاويرەى وشەوہ سەررېژ ئەكات و ئاويرانى ژن و سرۆشت و ولات و
... ئەبىت و لەخۇبردوانە و نەرىت تۆرىنانە، دىتە بانگچرىى. ھەرچەند
نابى فەرماؤشېكەين كە شاعىر بىنە قاقە و زمانى تەرى بەشى
نادەستەمۆى جەماوەرە و پەيغەكانى وەك خواست و ھىنى جقات دىنە
ئەژمار. ھاوارەكانى سەيدىش، وەستانەوہىەكى بویرانەن دژ بە نەرىتى
داسەپپو بەسەر تاك و كۆى كۆمەلگادا. ھەر بۆيە شاعىر ئەو
بوونەوہرەيە كە خاوەن سىفەتى ھەبوو و نەبوو، يان دارا و نەدارە. وەك
فلۇبىر دەلىت: لە پىگەى ھونەرمەنددا، دەبى شەراب بنۆشى، لەگەل ژندا
بجوۆشى، لە عەشقدى بكوۆشى، لە شەردا ببىتە جەنگاوەر و بە شوين
ناوونەنگىشەوہ بىت، بەلام بە مەرجىك نە مەى بخۆيتەوہ، نەشروال
پىسبىت، تەنانەت نە ببىتە سەربازى بەرەكانى شەرىش. ۱۹

لە گەل ھەموو ئەوانەدا، سەيدى، بەر لەوہى شاعر بىت، مروۆقە. بە
تايبەتتايە مروۆقانىيەكانەوہ. عەشق و خۇشەويستىش بەشېكە لەو
تايبەتتايانە. تەنانەت عاشقى كىژۆلەيەك. بەلام زىاد لە مروۆقانى تر،
سەيدى، شاعىرە. ھەر بۆيە عەشق و شىوۆزى وەسفە عاشقانەكانىشى
دىنە چاولىكرەنىكى تر. ھەربۆيە سەرەراى خاوەن ماقى سەيدى بۆ عاشق
بوون، شاعىر بوونى، فلۇبىر واتەنى بەھاكان، شاعرانەتر دەشرۆقىن و
دىنە پۆلىنبەندى. يەك لەو بەھا بەرزانەش، وەستانەوہ دژ بە نەرىتى
زال، بەلام ناخەزە و ئاوقەبوونەوہى بەكرەوہى ئەو نەرىتە
نەخاوازەسە. ھەر ئەم رەخنەكارىش، لەخۆيدا جوۆرىك رەخنەكارى و
شروۆقى شاعىرانەيە. بە تايبەت كە لە سەردەمى وەك سەيدىدا، شاعىر
وەك روۆشنىر و رىنما و چاوساق لىكئەدرايەوہ و دەھاتە چاوەنواری
لىكرەن. ھەرچەند نايىتە حاشاكرەن كە شاعىر و ھونەرمەند، نە خاوەن

سپاوسانن و نه‌خاوهن زېږ و گه‌نج. تا به ياريدې ئه‌و دوو بالي ده‌سه‌لاته، له كومه‌لگه‌دا بېنه گورانكارى. به لام ئه‌وان ئه‌كرى به كارىگه‌ر بوون به‌سه‌ر بوچوون و هزرى ديترا نه‌وه، له تاكه‌كاندا، كه‌شوه‌هواى گورپىنى نه‌ريت، بره‌خسپن. له وه‌ها روانگه‌يه‌كه‌وه و به‌سه‌رنجدان به‌ تايبه‌تايه‌كانى كومه‌لگاي سه‌يدى، ئه‌كرى بيژين له عه‌شق و پته‌واندى بنه‌ما و روخسارى خو‌شه‌ويستى، له وه‌ها هه‌وليكدا بووه. هر برت ماركووزه له‌م پيوه‌نده‌دا بوچوونيكى تايبه‌تى هه‌س كه‌ ئه‌كرى له وه‌ها روانگه‌يه‌كه‌وه، هه‌وله‌كانى زورپك له ريبوارانى گه‌شه‌ى رو‌شنبېرى له سه‌رده‌مه جياوازه‌كاندا، بېنه بايه‌خاندن. ئه‌و ئه‌ليت: هونه‌ر، وه‌ك ئاگايى، به‌سه‌ر زه‌ينى كه‌سه‌وه كارىگه‌ر ئه‌بيت و ده‌بيته هوى گه‌شه و ئاگايى ئه‌وان سه‌بارت به‌ خو و به‌ جيهانه‌ى خو.

سه‌يدى هه‌ورامى، نه‌ك ته‌نيا له بوارى خو‌شه‌ويستى و بايه‌خدان به‌و وزه ژيناوييه هاتو ته‌ گوتار، به‌لكو به‌ كرده‌وه دژبه‌رى ئه‌وانه‌شى كرده‌وه كه‌ دژ به‌ به‌هاكانى خو‌شه‌ويستى جوولاونه‌ته‌وه و به‌رنگاريانكردوه.

سه‌يدى داد جه‌ ده‌ست به‌دخوويى ره‌قيب
نمازق ديدار يارش بو نه‌سيب
ئه‌ر سه‌د سال چه‌نپش بكه‌رى خاسى
خاسپش هيچ ني‌ه‌ن غه‌ير جه‌ ناره‌سى
سه‌گ پيشه‌ش مده‌ى وه‌فاش پى ته‌وره‌ن
ره‌قيب گه‌نجش ده‌ى پيشه‌ش هه‌ر جه‌وره‌ن

ئه‌بېنين چون هاوارى شاعير به‌ ده‌س به‌دكاران و دژبه‌رانى عه‌شقه‌وه به‌رزه. چوونه ناو شعره‌كانى سه‌يدى ئه‌و بوچوونه‌ى (مه‌نووچه‌رى ئاته‌شى) مان وه‌بېرده‌خاته‌وه كه‌ ده‌لى: شعر منداليكى تووش و به‌هانه‌گيره ۲۰.

به خويندنه وهی دهقه کانیدا وا دهر ئه که وهی که له زهینی سهیدی،
خوشه ویستی ماکه یه کی بنجبه سته و به جوریک شاعیری ئه ودا کردوه
که سه رگهردانی عهشق و ئه وینه و ههر جار له ژیر کاریگهری تاوی
دهروون، به رۆخساریکه وه شوینی هه لدهگری و سؤراخیده کات. گریمان
ئه و رۆخساره، سیمای کیژۆله یه کی ناسک و نازدار بوو یان جوانیه کی
سرۆشت و له نجهی گولیک و داوینی کویستانیک، یان ناوچاوی پیریکی
به رمه غارنشین. گرنه عهشق و خوشه ویستی که له گه شاعردا
شیلراون و بوونه ته هاوړیه کی نه تۆر له یه کدی. گه مهی مهجاز و
حه قیقیش، پوولیک ناهینی و به لایه وه جیا له یه ک نین.

تا مهجاز نه بو حه قیق نمه بو

حه قیق بی مهجاز ته حه قیق نمه بو

تیغی عهشق به جوریک دهروونی شاعیری شکافیوه و دلی له تار کردوه،
که وپرس له دهرمانکردنی، په نا بو ئه فلاتوون ئه بات و خوازیاری
چاره ی ژانی جه رگبری خوی ئه بیته. حه کیم، په ی به دهرده که ی ئه بات و
بو دهرمانکاری، زیاتر له دوو ریگه چاره ی پی شکنا بریت. وهسل، یان
مه رگ».

ئه ر بشوون وه لای ئه فلاتوونی ژیر

په ی دهوای دهرم ئاد مه وه رو گیر

ماچو تو به عهشق سه دپاره جه رگه ن

دهوای دهردی تو وه سلنه یا مه رگه ن

مه وه لوی تاوه گوژی، کاتییک دوو چاری وه ها ژانه دللیک ئه بیته، بو
فارغبوون، خوازیاری سی ریگه چاره یه: وهسل، مه رگ وه یان تاقت.

دلکم نمارو ساتی فه راغه ت

خوا سا یا مه رگ یا وه سل یا تاقت

به لام سهیدی هه ورامی، له بهر گرفتی توند و ژانی وپرسکه ری دل، ته نیا
دوو ریگه چاره ی له به رده م ده مینیتته وه: وهسل، یان مه رگ. که واته ریگه

دیکه که تاقەت و سەبەر، برەوی خۆی لە دەسداوہ و ناگاریگەرہ. ئەمەش
ئاماژەییەکە بۆ دەردی گرانی دلی سەیدی ھەورامی.

ئەکری بیژین کە موتیفە عاشقانەکانی سەیدی ھەورامی، دلنشینترین
موتیفەکانی ئەون کە لە دەقەکاندا جیگیر بوونە. ئەمەش بۆ جوانخوازی
و جوانپەسەندی شاعیر ئەگەرپیتەوہ کە لە ھەر شوینیکی ھاتبیتە
وەسفی جوانییەکان، رازاوەترین وینە و ئیماژی بونیادناوہ. بۆ نمونە
کاتی وەسفی جوانی ئافرەت ئەکات، لە دیمەنیکی پرجوولەدا ئەلیت:

دوو لیمۆی وەش بۆش تەرحی شەمامە
جمە جمشانانە یەخەیی جامە

سەیدی حازرە لە ریگەیی عەشقادا، ھەموو بوونی خۆی ببەخشی و
تەنانەت گوند و جەماوەرەکەشی بکاتە قوربانی و دووچاری قەھر و
غەزەبی دۆعای شەپیان بکات. ئەگەر بیت و ببنە بەرھەلستی
پێگەیشتنی ئەو و خۆشەویستەکەیی:

وختی زانا گیرم قارە پێسەو موسای عەسام شارە
ژیوارم کەرد زریبارە نیشات ئەربەیی تۆم پەیی نارە

ئەچمەوہ سەر و تەکەیی مەنووچەری ئاتەشی کە پێشتر ھاتە ئاماژاندن .
ئەویش بە مندالی تووش و بەھانەگیر وەسفکردنی شیعر بوو. ئەم
بەھانەگیری و سەوئاسەری و تووشبوونە، بە شیعرە عاشقانەکانی
سەیدیوہ ھاوار ئەکەن.

ھەر لە شەر لە گەل رەقیب، تا بەھانەگیری لە شیعیری ھارەسەختەنی و
بەزریبارکردنی ژیار بە زەبری نزوولە و دۆعای شەر.

لە کۆتایی ئەم باسەدا پێویست بە ئاماژە پێدانە کە روانینی سەیدی بۆ
دەرووبەر و دیاردەکان، روانینیکی عەشقاوییە. شاعیر بە حەزیکیی پەر
عەشقاوییەوہ دەپرژیتە دەر و بەرەنگی سەیدی دەنگی نالەییکی
پەنگاوی پەرھاوارە کە بوونی خۆی بە زۆر سیماوہ دەدۆزیتەوہ. لە
دەروونیدا، ژانیک گینگلئەدات کە تاییبەت بە بەھرە و خووی شاعیریەتی

ئەو. ئاشوويېك لە دل و هزريدا بە خرۆشه كە تېگەيشتنى لە لايەن دەور و بەر و ديترانهو زۆر سانا نيه. ئەو خاوەن نالەيهكى بەرزە كە لە لايەن نەريتهو خراوته بەر لۆمە و تانەكارىي. بەلام رۆحى سەركەش و شاعيرانە، دەيباوەرپىنى كە بوونى ئەم نالەيه رهوايه، نەك عەيب و عار، كە لە لايەن نەريتهو خراوته پالى. نالەيهك كە سەرشارى عەشق و ئەوين و خۆشهويستىيه. نەك نالەي خۆي، بەلكو نالەي عەشقه كە زار و گەلوى ئەوى هاواراندو. كە واتە موقەدەسە و مەبارەك. ئيتىرچ باك لە لۆمە و مەنكردى ناهەزان و نابه دلانى تىنەگەيشتوو:

سەيدى عار نيه، سەيدى عار نيه
هەر كەس عاشقەن نالەش عار نيه
ئيمەيچ نالەمان خۆ بى كار نيه
كەس جە دەردى كەس ئاگادار نيه

(سەيدى و سروشت)

كريشنا مورتى ئەلئيت: «ئەگەر هيزى هەستكردى سروشت لە دەستبەن، هيزى هەستپيكردى مروفايه تيتان لە دەستداو. كە هاتووچ پەيوەنديهكتان لە گەل سروشت نەبيت، لەبەر تەماحى مال و وەرزش و قووت، يان تەنانەت لەبەر خاترى زانست، كۆلە خووكە ئاوييهكان و نەهەنگەكان و دۆلفينهكان و مروقهكانيش دەكوژن. ئەوكات سروشت لئيتان دەترسى و جوانييهكانى خويتان ليدەگرئتهو.»

زۆرىك لە شاعيران، بە تايبەت سەربە بەرهى رۆمانتيك، بە خەستى روويان لە سروشت كردو و لە بەرههكانياندا، هينايوانەتە خەملاندن و بەرهههكانيان پى خەملاندو. بە تايبەت لە شيعرى هەوراميدا، گەپى

سروشت به خهستی دیاره. له شیعرهکانی سهیدیشدا، رهنگیداوه تهوه. به تایبته جوانییهکانی دهقەر له دهقهکاندا قولپئه دات. هۆگری شاعیر له گهل جوانییهکانی دهقهری ژینگه‌ی خۆی، بوته هۆ، تا به شیوه‌یه‌کی خه‌یالووی و فانتازی به وهسفیان ههستیته. وهسفی کوپستانه‌کانی: کوسالان و عه‌ودالان، ئه‌وپه‌ری سروشت و یستی شاعیرمان بو به‌دیارئه‌خه‌ن.

پیگه‌ی ده‌وروبه‌ر له ناواخنی زهینی شاعیردا خاوه‌ن بایه‌خی به‌رچاوه. له لایه‌ن خاوه‌ن رایانه‌وه هاتوته لیکدانه‌وه و باوه‌ر پیه‌پیان که شت و مه‌کی ده‌وروبه‌ر، له کۆبه‌ستی زهینی شاعیردا به بایه‌خ و به‌گه‌ره به تایبته شت و مه‌کی سروشتی، به دیارده و جوانی و هینه‌کانیه‌وه.

«وردزورس» لای وایه: شته‌کان ده‌بنه خالقی وشه و زمانیش گلی‌ره‌ی ئه‌و وشانه‌یه که مرۆف له شته‌کانی ده‌وروبه‌ر ده‌یانگریته. به جه‌ختیشه‌وه ئه‌روانیته شته سروشتیه‌کان. وه‌ک: دار و کیوو گول و ...، که ده‌بنه هۆی رسکان و ته‌شکه‌به‌ستی زمانیکی په‌رداخ. ۲۱

بگه‌ر یه‌ک له هۆکاره‌کانی سه‌رکردنه ناو پانتایی سروشت و خووگرتن له گهل جوانییه‌کانی، وه‌ها هزر و هه‌زیک بیته که دنه‌ی شاعیرانی کوردی سه‌ر به‌لقی گورانی داوه تا به گوژمه‌وه روو بکه‌نه ئه‌و دونیا ئه‌فسووناوییه. هه‌رچه‌ند نابی‌چاو له هه‌نووکه‌ی سه‌رده‌می ئه‌وشاعیرانه و به گوربوونی هزر و هه‌زی رومانتیکیانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه بنووقینین.

جوانییه‌کانی سروشتی ده‌قەر، له هۆکاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌و ره‌وته‌ی شاعیران بوه. بو نموونه وه‌سفه‌کانی بیسارانی و مه‌وله‌وی. یان ئه‌و وه‌سفه جادووییه که ماموستا گوران له سه‌فه‌ره‌که‌یدا (گه‌شتی هه‌ورامان) ده‌یخه‌ملینی. ته‌نانه‌ت دیارده سروشته‌کان هی‌نده دل‌رفین و پرچه‌ز بوونه که ماموستا بیسارانی خوازیاره که مرده‌ش، گوپه‌که‌ی به‌رنه پای قه‌له‌ه‌زانی ئه‌و سروشته‌ی پر جوانیه:

چراغ رەزان بۆ، چراغ رەزان بۆ
خاس ئىدەن گلگۆم نەپاي رەزان
نزيك وەپرشنگ پاي قلوەزان بۆ
ئامىتەي خاڪم وەلگى خەزان بۆ ۲۲

« ئەليزابت درو » لاي وايە شيعريڪ لە سەر سرۆشت بدوي، لە هەموو
سەردەمەکاندا جيگەي سەرنجى شاعيرانە. ئەگەر چى جۆرى سەرنجەكە
بە هۆي بەهرەي كەس و تايبەتي سەردەم، جياواز و خاوەن توفير
بەيت. ۲۳

شيعري سەيدى هەوراميش جار دەرى سەرنجىكى تايبەتە كە بە پيى
بەهرەي كەس و تايبەتي زەمەن، بە سرۆشت دراوہ. بە تايبەت لە
لاواندەنەو و وەسفەكاندا.

كوسالان وەشەن، كوسالان وەشەن
ميرزام سەيرى هەرد كوسالان وەشەن
تەماشەي جەرگەي گولالان وەشەن
سەيرى سەربەزان عەودالان وەشەن
پەي لانساران خالخالش وەشەن
وەرەوي شيرين لاپالاش وەشەن
شنۆي شاخەي ساز شەتاوش وەشەن
رؤ بيداريش وەش، شەخواوش وەشەن
تەماشاي نەورۆز خالماویش وەشەن
كافوريش، نيليش، سياویش وەشەن
چۆپى كۆسالان، سەيرانش وەشەن
سەدای قاقبۆي كەبكانش وەشەن
چەخاس جاي گەشتەن، عوبوورش وەشەن
بۆي عەتر و عەبیر چنوروش وەشەن
شەوبۆي نازەنين ئەشەد بۆش وەشەن

سارا و دەرو دەشت، كەش و كۆش وەشەن
وەشەن بۆى سۆسەن سەركلاۋانش
وەشەن سەوزى فەرش پاي كلاۋانش
وەشەن خرىپەى پاي پۆلى رەندانش
وەشەن شىرىن خاۋ ساي سەھەندانش
وەشەن چەنى دۆس رۆ گىلېش پېدا
وەشەن بېش ھامپاز، شەوان جە جېدا
وەشەن چوون بەھەشت رۆى سەربىساتش
وەشەن، شىرىنەن، عەيش و نىشاتش
وەشەن خاس وەشەن سەيرى وەھارش
فەسلې نىسانش، مانگى ئەيارش
پەى كەسى خاسەن مىرزام كۆسالان
چەنى يار كەرۆ سەيرى گولالان
ھەركەس چوون سەيدى جە ھىجران خەستەن
سەيرى كۆسالان كەى ئاۋات واستەن

عەودالان

دل نالانشەن ، دل نالانشەن
ھامسەران جە تاو دل نالانشەن
زویریش جە تاو خەيالانشەن
ئارەزووى تەواف عەودالانشەن
جە دوورى ياران بى قەراریمەن
واوەيلا و ھەشر، شىن و زاریمەن
ئارەزووم كەردەن چوون قەدىم سالان
بشوون پەى تەواف بارگەى عەودالان ...

سهرنجدان به شیعره کان ئەو راستییە دەخاتە بەر دەست که سهرنجی شاعیر بوّ سروشت له ژیر کاریگه‌ری دۆخ و عاتیفه‌دا بوه. کاتی شاعیر دوو چاری هیجران و بی‌تاقه‌تی ئازیزه، ئەپواته قالبی سووره هه‌راله و به زاری ئەو گولەوه، تاسه و بی‌تاقه‌تی خوێ ئەدرکینی و ئاو به‌سه‌ر گ‌ری ده‌رووندا ده‌کات. به‌لام له کاتی به‌که‌یفی و خوشحال بوونیدا، ده‌که‌ویته وه‌سف و ته‌نانه‌ت جوانییه‌کانی سروشتی هه‌ورامان له به‌هه‌شت جوانتر دینیته وه‌سفکردن.

له پارچه‌هه‌لبه‌ستی (کۆسالان وه‌شه‌ن) یشدا، پاش وه‌سفی جوانییه‌کانی ئەو کویستانه، له کۆتاییدا، به‌سۆزی خوێه‌وه په‌یوندیئەدات و له‌سه‌ر ئەو قه‌ناعه‌ته‌یه که سه‌یری ئەو هه‌موو جوانییه له‌گه‌ل یاردا خو‌شه و بوّ که‌سیکی وه‌ک سه‌یدی که دوو چاری هیجرانی یاره، کوا سه‌یری ئەو جوانییانه دیته ئاواتخواستن.

له وه‌سفه‌کانی سه‌یدیدا، به‌رده‌نگ هه‌سته‌ه‌کات شته‌کان و دیارده‌کانی سروشت، به‌ده‌می‌ه‌وه ده‌خه‌ملین و گۆرانی بوّ ده‌چرن. له‌و کاته‌دا یه‌ که وته‌ی وێژه‌ری به‌ ناوبانگی رۆم « سیسرو» وه‌بیر دیته‌وه که گوتوویه: ... تاشه‌به‌رد و بیابانه‌کانیش، بوّ شاعیر گۆرانی ئەسیننه‌وه. ته‌نانه‌ت زۆر جار وه‌حشیانی بیابانیش به‌ بیستنی نه‌غمه‌و گۆرانی شاعیران، هیور ده‌بنه‌وه.

وه‌سفه سروشتییه‌کانی سه‌یدی، به‌جاران له فرانه‌یی ده‌ترازین و ده‌بنه یاریده‌ده‌ری سروشت بوّ جوړیکی تر بوون و جوانتریی:

– نه‌ورۆزگول جاسووس گولانی تازهن

وه‌هاری کیانان، مزانی وازه‌ن

– بافته‌ن په‌ی زینه‌ت رهندانی دۆلبه‌ر

چوون جو‌قه‌ی تاووس بپیکان وه‌سه‌ر

– وه‌خته‌ن شای وه‌هار بنیشۆ نه‌ ده‌ور

چار بکیشۆ رعد، تەمەلوول و ھەور
سیرفیلیپ سدنی، لەسەر ئەو باوەڕیە کە شاعیر لە شیعری خۆیدا،
جیهانیکی دی دەئافرینی. جیهانیکی کە خیلقەت و دیاردەکانی لە ھی
سروشت جوانتر، یان بە تەشکیکی نوێ و تاییبەت دینە خۆنویینی.
ھەربۆیە شاعیر گوێ رایەل و فەرمانبەری سروشت نیە، بەلکوو ھاوکار
و یاریدەدەریەتی.

وەسفەکانی سەیدی لە سروشت، بەجاران بەراستبوونی ئەو
روانگەییەمان پێدەسەلمینن.

توخمی رەنگ و رەھەندی سەیدی ۲۴

رەنگ، یەك لەو دیاردانەسە کە بگرە ھەر لە سەرەتای چرووی زەین و
وہچزایی چاوجلاندن بۆ تاقیکردنەوہ و ناسینی دەوروبەر، لە لایەن
مروڤەوہ ھاتییتە پیناسە و بەرچاو. رەوتیک کە لە رووناکي روژ و
رەشی و تارمایی شەو دیتە دەستپیکردن. پاشان رەنگی دار و گول و
کەسەکان و ئامرازەکانی ژیان و شتە سروشتییەکان. بە دیتن و
ھەستکردنی ئەو رەنگانە و لیوردی و تیئفکرین لە سەریان، بوونەتە
بەشیک لە کاریگەرەکانی سەر عاتیفە و ھەلسەنگاندن لە زەینی مروڤدا.
لە قوئاغی دواتر و کاملتردا، وەک بەشیک لە حافیزە، بە سەر دەروونی
تاکەوہ بەگەر بوونە و وەک دەربەر و جارپەری ناخوئاگای کەس
ھاتوونەتە پەیف. ئەم خالە سەرنجی زانایانی بواری دەروونناسی و
رەفتارشناسی بۆ لای خوێ راکیشاوە و بووتە ھەوینی ھەولەکانیان لە
پیناو شوڤە و ھەلسەنگاندنی ھۆکار و ھەلخپینەری کردوہەکانی
تاک. دیاردە رەنگ، سەرەپای کردوہ و بۆچوون و کاریگەرییە
عاتیفییەکان، بەشیک لە تەشکی کولتووریشی سازاندوہ و لە لیكدانەوہ
گشتییەکاندا خاوہن بنەما و گەر بوہ.

هەرکام له رهنگهکان، بهتایبته رهنگه ئەسلییهکان، له لیكدانهوهی کولتووری و ئەتیکیدا، بهگه و پیگهن. بۆ نموونه، رهنگی سوور له لیكدانهوهی خۆمالیانهی جهماوهردا، ئاماژینهری دلتهری و زیرکی و وریایی و بهههستبوون. پهنجه بۆ دهروونیکی پر له هیوا و شادمان دهکیشی. کهس، بهتایبته لاو، لهکاتی شادمانی و ههسته به خوشبهختی

و سههرکهوتن، جل و بهرگی سوور له بهر دهکههن. ههر وهها ئاماژهیهکیشی بۆ خۆبهختکهری و قوربانیدان و گیانبهختی له پیناو ئامانج و ولاتدا. گولی سوور وهبیرخهروهی خوینی شههیدانه.

رهنگی زهره، ئاماژه به بيموبالاتی و بئ وهفایی و دهسبهردار بوون ئەکات. دلساردی و بئ هیوایی جار ئەدات و له خۆیدا بیرخهروهی پاییز و وهرینه.

شین (کهوه)، ئاماژهیهکه به قوولی و رۆچوون و مهبارهکی و هیمنی. له زۆر دهقهه، کهوهپۆشی ئاماژه به ئازیهتباری و دهروونزویری و نارحهتی ئەکات.

سهوز، بههار و ژیان و رسکان و مهبارهکی جار ئەدات. فهریچی و گهشه و رزگاری هاوار دهچرئ.

نهک ههر ئەمانه، بهلکوو رهنگه تیکه لاوهکانی دیکهش، ههرکام بهجۆریک، بۆچوون تیفکیرینی مرۆقی دهقهریان بهدواوه بوه. بۆ نموونه، وهنهوشهیی، ئاماژهیه به شهرمنی و تاسۆخ و خوشهویستی. نهرگسیی، چاوی گهشی یار و دلداری و بههار دهچریکینی. رهشیی، تازیه و تاوان و دلتهنگی و نارحهتی و تهنگانه و شهو، جار ئەدات و ههر بهوجۆره رهنگهکانی دیکهش. که لیردها دهرفهت بۆ ئاماژهپیکردنیان نیه و ابزانم له پیناوی ئامانجی باسهکهدا تا ئیره بهسهنده بکات. چوونکه شرۆفه و

به‌دواداچوونی ئەم باسه پێویستی به وتار و هه‌ولێ سه‌ربه‌خۆ و چڕ هه‌یه.

ئەم به‌هۆکار بوونه‌ی رهنگه‌کان بۆ ده‌روونسازی و هزره‌ندی، بوونه‌ته هۆ تا رهنگ، له زاراوه و ژانره ئەده‌بیه‌کانیشدا، خاوه‌ن گه‌ر و سه‌رنجه‌ر بیته. به تایبته له شیعردا.

سه‌یدی هه‌ورامیش، به پێی ئەو ئەزموونانه‌ی که هه‌بوونی، سه‌رنجی رهنگی داوه، یان باشتره بلیم رهنگ، سه‌رنجی‌بردوه. تا به‌ر له سه‌یدی، به پێی ئەو ده‌قانه‌ی که من خۆیندوو منته‌وه، سه‌رنجی‌کی ئەوتۆ به رهنگ نه‌دراوه و ئەوپه‌رکه‌ی رهنگه سه‌ره‌کیه‌کان، وه‌ک: سوور و زه‌رد و سه‌وز و ره‌ش و شین، له ده‌قه‌کاندا و ئەویش تارا‌ده‌یه‌ک، به‌رچا‌ون. به تایبته له شیعی‌ری که‌سی‌کی وه‌ک بی‌سارانی که بنه‌ماسازی زیندوو‌کردنه‌وه و گوژمبه‌ستی شیعی‌ری کوردیه‌یه، ئاو‌رپ‌کی ئەوتۆ له رهنگه‌کان نه‌دراوه‌ته‌وه. به‌لام سه‌یدی، به‌سه‌رنج وردیه‌وه ئاماژه‌یداوه‌ته رهنگ و کو‌یررهنگی باوی، له ئەده‌بی کوردیدا، تا راده‌یه‌ک قه‌ره‌بوو کردۆته‌وه. نه‌ک هه‌ر رهنگه ئەسلی و سرۆشتی و هه‌به‌وه‌کان، به‌لکوو رهنگه ده‌سکرده‌کانیش به‌سه‌رنجی سه‌یدی که‌وتوون. ورد بوونه‌وه له‌وه رهنگانه‌ی که له‌لایه‌ن سه‌یدییه‌وه خرا‌ونه‌ته ناو ده‌قه‌کان، ئەو گو‌تاره باوه‌ی ناو جه‌ما‌وه‌ر پشتراست ده‌که‌نه‌وه که گوايه سه‌یدی توانیویه‌تی به‌تی‌که‌ل‌کردنی ئاوی میوه و گیاکانی تایبته، جو‌ره‌کانی شه‌ربه‌ت و ده‌رمان بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی بدو‌زی‌ته‌وه و به‌مجۆره بکه‌وی‌ته ده‌رمانسازیی. بگه‌ر هه‌ربه‌وجۆره، له ئاست رهنگه‌کانیشدا، خاوه‌ن تاقی‌گه بووبیته و له‌م ره‌ه‌نده‌شدا که‌وتبیته تاقی‌کردنه‌وه و ئەزموونکاری.

ژماردنی ریژه‌ی ئەو رهنگانه که له لایه‌ن سه‌یدییه‌وه خرا‌ونه‌ته نیو ده‌قی شیعی‌ری، بگه‌ر جو‌ری‌ک سه‌رنج وردی و ناکو‌یر رهنگی ئەو شاعیره‌مان بۆ به‌رجه‌سته بکات. ئەمه‌ش به‌تی‌گه‌گشتنی دو‌خی سه‌رده‌می سه‌یدی

هه ورامی زیاتر به رهوا ئه بیټ. به شیک له و رهنگانه که له لایه ن
سهیدییه وه ئاماژه یان پیکراوه، بریتین له:

{ زهرد - سوور - نیلی (کهوه) - سهوز، هه رهنگه نا ئه سلیه کانی:
شیرداخی - سپی (چه رمه) - زه پین - هه نایی (خه نه یی) - ئیسته بره قی -
نیم زهرد - نیم سوور - ماهووتی - مرواریی - سیا - یاقووتی -
کافووری - ئه تلّه سی - خالّ ماوی و ... }

به وهن داران که وای ماهووتی سوور دا

به وامی ئه تلّه سی وهش رهنگ نه وهردا

سماق پۆشا نه وهر کالای دیاری

قوماشی زهرد و سوور، شیرداخی شاری

به نهی دار دا مه تایی ئالای سپی رهنگ

په ری فه تح و زه فهر، ئاوازی رۆی جه نگ

نه مامی دار و هزان وهختی سه ههردا

مه تایی زه پین قه با که رده ن نه وهردا

سیا میوان به ئه مری پادشاهی

به وهن پۆشان چه نی کالای هه نایی

نه ده وری باخ چناران سه ره به سه ره شان

سپی و ئیسته بره قی پۆشان به وهر شان ...

به قه دری حالّ ویش هه رکه س فره جوړ

خه لاتی پیش مه دان، نیم زهرد و نیم سوور

یان:

- عه قدی ده ندانت یه ک جه یه ک جیان

رهنگی مرواریت چوون شهوی سیان

- ته ماشای نه ورۆز خالّ ماویش وه شه ن

کافووریش، نیلیش، سیاویش وه شه ن

– به لهب یاقووتی، به گونا قه مەر

شۆخ و زەریفی نەعالەم یە کسەر

– وختەن شای وەهار بکیانوۆ خەلات

سەوزی ئەتلەس رەنگ پەیی رووی سەر بیسات

سەرنجدان بەو رەنگانە کە سەیدی ناویبردون، ئەو پێشانئەدات کە بە
پێچەوانەیی ناسەرنجی باو بۆ سەر رەنگ لە شیعری کوردی پیش خۆی،
بە گۆرەو سەرنج و بایەخی خستوەتە سەر رەنگەکان . نەک هەر ئەو،
بە لکوو ئاماژەشی بە حالەتی نەفسی و دەروونی بۆ سەر رەنگەکان
کردووە . بۆ وینە، سیایی بۆ وەسفی دەروونیکی گوناحبار و ماتەگرتوو و
ناحەز هیناوە و بۆ لای شەوی برووتەووە . زەردیی بە ناھومییدی و خەزان
و وەرینەووە پەییوەست کردووە و

(سەیدی و کولتور)

کولتور، کانی بەکەرەم و سەرچاوەی لەبنههاتووی هزرگانان و ئەدیباانی هەلقولای ئەو کولتورەیه. ئەک هەر ئەوه، بەلکوو سەرچاوه و ئامرازی کارایە بۆ ئەدیباانی کولتووری دیکەش.

پەيوهستبوونی زهینی گشتی و تیگه‌لای حەز و ئاواته‌کانی جقات له‌گه‌ل کولتور و نه‌ریت، بنه‌ما و هیلی سهره‌کی په‌يوه‌ندی شاعر و نووسه‌ره له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ردا. هەر ئەو تیگه‌لای زهینی و هاوته‌با بوونه له‌گه‌ل حەز و خوزگه‌کان، نیوه‌نجیی به‌رده‌نگ و به‌ره‌م، خوشه‌ویستانه و به‌رقه‌رار ئەکات.

لای زۆربه‌ی کولتورکاران و رێژه‌وانی نووسینی پێشه‌نگ و به‌خیلقەت، نووسەر، به‌تایبه‌ت شاعیر، ده‌بی به‌ ناخی کولتووری خۆیدا رۆبجیت و به‌هزرله‌وه‌پێی زه‌ینی خۆی به‌سه‌ر ئەو گه‌نجه‌وه، ریگه‌ بۆ ده‌وله‌مندی هزر و به‌ره‌م له‌ لایه‌ک و شروقه‌ و ره‌خنه‌کاری له‌سه‌ر به‌شه‌کانی، به‌پێننه‌ کردار.

سەیدی هه‌ورامی وه‌ک شاعیری کورد، بگره‌ هینده‌ش به‌ ناخی کولتووری جه‌ماوه‌ردا رۆ نه‌چووبیت و ئەمه‌ش وه‌ک خه‌ساریگه‌ به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانییه‌وه. هه‌رچه‌ند نابێ که‌تمانکه‌ین که‌ به‌یه‌کجاریش له‌ ئاست نه‌ریتی خۆمالی چاوی نه‌نووقاندوه و جارناجاریک ئاوریکی لیداوته‌وه. ته‌نانه‌ت ئاوردانه‌وه‌ی ره‌خنه‌گرانه. شاعیر له‌ هه‌ولدايه‌ به‌ یاریده‌ی داستانه‌ دیرینه‌کان، بیته‌ په‌یڤ و ئەزموونکاری شیعریی. بۆ نموونه‌ داستانه‌ عاشقانه‌کان و ئوستوره‌کان ئەو چمکانه‌ن که‌ که‌لکیان لیبراوه. ئەو داستان و ئوستورانه‌ که‌ تیگه‌لی زه‌ینی جه‌ماوه‌رن و بوونه‌ته‌ بنه‌مای ماناسازی لای جقات.

– پێسه‌و مه‌جۆله‌ی ملوونه‌ کۆوه

دە لەیلێ لەیلێ وەس بی وەفایێ

– ببوو بە قەقنەس ، سووچوونە، میروو

نەکیشتۆ کافر دەردی جودایی

– ئەر تە گەرەکتەن یار دیدەن کەری

ھۆرگیرە شیوەی قەیسێ عامری

– دەردزەدە و ھەردەئە حبابی شەریف

رەندی نازداران ، زولیعخای زەریف

لەو چەند فەردە و لەزۆر شوینی تریشا ئاماژە بە داستانە عاشقانەکانی

سەرزاری جەماوەر ئەکات و بەوجۆرە و لە پردی کینایە و تەلمیحەو

ئەمانباتە نیو پڕعەشقی و بەوەفایێ و بۆلاخیکێ پڕ لە خۆشەویستی.

ھەر بەسەر سفرەئێ کولتورەو، کەلک لە ئوستورەکانیش وەردەگری و

بۆ پتەواندن و بەھرمەندی بەھرمەکانی خۆی دەیانقۆزیتەو:

کاتی ت زانا گیرم قارە پێسەو موسای عەسام شارە

ژیوارم کەرد زریبارە نیشات ئەر بەئێ تۆم پەئێ نارە

موعجیزەئێ عەساکەئێ موسا و ئەفسانەئێ نغروبوون و رۆچوونی

شاریک و ھەلتۆقانی گولای زریبار لە جیگاکەئێ لە بەر زەبری

کاریگەری ئاھو نزوولەئێ دەرویشیکێ کەلپۆس لە کۆل، ئەو چمکانەن کە

خربوونەتەو تا مانایەک بۆ عەشق و خۆشەویستی و نادەسبەرداری

لەو دونیا بیغەشە، بیتە گۆ.

– من ئیشەو میرەبیئێ، ئادە ئیسا

دوعاش گیرە، برۆنە زیندە ئیسا

نەفەسی شیفابەخش و چارەکەری دەردی عیسا، لیژدا کەلکی

لی وەرگیراوە و خراوەتە خزمەتە شەرەو.

– وەختەن بگێرۆ رووی دەشتی سارا

کەو کەبەئێ و ھەر وینەئێ شای دارا

– به سافی جهمین وینهی جامی جهم

بالا چوون سهرو، گولّ باخچهی ئیرم

وهسفی دولبر ئاویتهی جامی جهم و دهبدهبهی پاشایی دارای کیانی و
باخی ئیرمی بابلی دهکری و سهرهپرای جوانکاری له فرانیهیدا، به
تریتی ئوستوره و وشه و شیعر، بهرهه‌میک وهگۆ دیت که جوان دیته
به‌رچاو. به تاییهت که به لای زۆر توپژهرهوه، کیانییهکان بنه‌چهی
گه‌لی کورد بوون.

له پارچه شیعرى یا شیخ سنعاندا، ئاماژه به چه‌پکی ئەفسانه و
ئوستوره ی عشقانه ئەکات:

یا شیخ سه‌نعانم ، یا شیخ سه‌نعانم

عاشق په‌ی ته‌رسا، من چوون سه‌نعانم

بی باک جه تانه‌ی مه‌نا و مه‌نغانم

چوون یه‌عقوب داغدار په‌ی مای که‌نعانم

وامق په‌ی عوزرای زولف عه‌نبه‌رینم

فه‌ره‌اد جه‌ه‌سره‌ت خالی شیرینم

جه‌به‌هرام به‌دته‌ر من نمه‌دپۆشم

گول‌ئه‌ندام سه‌نده‌ن فام چه‌نی هۆشم

مه‌جنوونی له‌یلم بیابان گیلّم

عالمه‌مه‌زانان په‌ی له‌یلی ویلم

...و

له‌و ده‌قه‌دا، شاعر به‌ریزکردنی چه‌پکی هیمای عاشقانه و ئوستوراوی ،
له‌هه‌ولدایه‌ئه‌وپه‌ری تاسه‌مه‌ندی و عوزره‌تی خۆی بو‌گه‌یشتن
به‌خۆشه‌ویست ده‌ربهریّت. تاسه‌یه‌ک هه‌روه‌ک تاسه‌ی یه‌عقوب بو
دیداری یه‌وسف و وامق بو‌عوزرا و فه‌ره‌اد بو‌شیرین و بارام بو
گول‌ئه‌ندام و مه‌ژنوون بو‌له‌یلی.

سه ره‌رپای ئه‌و هیما کولتووریانه، که وهک میراتی کولتووری نیونه‌ته‌وه‌ییان لیها‌توه و له نیو کوردیشدا خاوه‌ن پیگه و گه‌پی فره‌ه‌نگی تایبه‌تن، له به‌ره‌مه‌کانی سه‌یدیدا ئاماژەش به‌ چه‌پکی هیمای کولتووری ناوچه‌یی و ده‌قه‌ری کراوه و ئه‌وانیش خراونه‌ته‌ خزمه‌تی شیعر و مه‌به‌ستی شاعیرانه. دیاره ئه‌م باوه کولتووریه ده‌قه‌ری و ناوچه‌ییانه، کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆیان به‌ سه‌ر ژیانی شاعیر‌وه‌ه‌به‌وه و له ژیر ئه‌و کاریگه‌ری و به‌ ئه‌زمونی‌ده‌دا ئاودیوی به‌ره‌می شیعریش کراون. کاردانه‌وه‌ی ژیان و دیارده‌کانی ژیان به‌ سه‌ر خولق و به‌ره‌می شاعیرانه‌وه، سه‌لمیتر‌وه‌له لایه‌ن پسپۆرانه‌وه جه‌ختی له‌سه‌ر کراوته‌وه. بۆ نموونه ئه‌حمده شاملۆ ئه‌لیت: قه‌د ناتوانم باوه‌ر بکه‌م که شیعر کاردانه‌وه‌ی راسته‌وخۆی ژیان نه‌بی‌ت. یان شتیک بی‌ت جیا له ته‌کانه‌کانی ژیان. ۲۵

سه‌یدی هه‌ورامیش له ژیر کاریگه‌ری هه‌لمه‌ته‌کانی ژیانی سه‌رده‌مدا، هه‌ندی باوی کولتووری له پیناوه‌به‌ستی شاعیرانه، ده‌خاته دوو تووی شیعره‌کانی:

سه‌روو پیری نیۆ پیری بلوو لاش

که مارا توبه تقوا دهد یاد

فره گیلوو چه‌کیمی یۆزوو په‌ی ویم

که سادق باشد اندر فن ارشاد

ملوو به‌لکه‌م به‌ من کیشۆ چلیوه

شود پاک این تن مردار فساد

وهک ئه‌زانین، پیر و ته‌ریقه‌ت و توبه‌کردن و چه‌کیشان، له پیناوه

پاک‌کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روون، به‌شیکه له به‌رنامه‌وه‌ کولتووری باوی

سوفیگه‌ری و عیرفان، که له ده‌قه‌ری ژینگه‌ی سه‌یدی پر بایه‌خبه‌وه.

جای شه‌و بیداران سه‌حه‌ر نالانه‌ن

تهكیه‌گای خاسان ههفت ئەودالانەن
هەر ههفت ئەودالان قوتبی رووی زەمین
چوون ئەسحاب الکەف دایم غار نشین
مەسکەنشا گرتەن بەو بولەند کۆو
یا مەنهووشانەن هەر رۆ جە نۆو
تا دونیا وە پوشت ماھیش قەرار بو
روتبەشان بولەند، هیممەتشان یار بو

حەوت ئەودالان، لە باوەرپی میتراپی و تەنانەت ئایینی یارساکانیشدا
خاوەن پیگە و باوەر و مانای تایبەتن. بە واتە ی باو، گواپە لە
قوولایپەکانی ئەشکەوتی ئەودالاندا ونن . کیوی ئەودالان لە پوشت
گوندی (دەرەکی)ی سەربە هەورامانی تەخت هەلکەوتو. هەرچەند لە
چەند ناوچەپەکی تریش وەها کیویک بە هەمان ناو هەپە، بەلام بە پیی
ژینگە و سەبک و شیوازی تایبەتی شاعیر، بە دلنایپەو مەبەست
هەمان کیوی ناوبراو.

ههفت ئەودالان، هاوشیووی کوردی و ناوچەپە ئەسحاب الکەفن، کە
قەوارە و تایبەتمەندی و مانای ئیرەپیان پیبەخسراو.
فارسەکان ئەلین: « دغل دوستانی کە کنون بین، مگسانند دور شیرینی»
. واتە ئەو دوستە چاتۆل بازانە کە ئیستە لە گەل تۆن، وەک میشن کە
دەوری شیرینیان دابیت. مەبەست دوستی مەرامی و گیرفانیە. سەپدیش،
بە کینایەو و بو دەربرینی مانایەکی تر ئەلین:

بەلام بیسوودەن پە ی دل ئی هەوەس
مەحالەن جە قەند دوور گنۆ مەگەس
باویکی دیکە ی دەقەری جی ژینی سەپدی، کوچ و کوچباری و
هەوارنشینی بو. باویک، کە تا هەنووکەش ماوہتەو و لە زەینی گشتی
و تاکی جەماوہرا رسووبی کردو و بە جارەن لە شیعر و گورانیدا

رەنگىداۋەتە و رەنگئەداتە. بە دەگمەن شاعىر و گۇرانبىيىژىكى كورد
ھەبىت كە ئاۋرى لەم نەرىتە نەدابىتەۋە. تەنانت كۆلتوۋرى خۇمالىش
پىر لە باۋ و ۋەسەف و بالۇرەكانى ئەۋ نەرىتەيە. سەيدى ھەورامىش، لەم
رەھەندەدا دەستەۋەستان نەبوۋە و لە بەرھەمەكانى ئەۋىشدا بە جاران
رەنگىداۋەتەۋە :

سەنگى ھەۋاران، سەنگى ھەۋاران

سەنگى سيارەنگ كۆنە ھەۋاران

جاي بەزىمى رەندان، نىشانگەى ياران

تەختى خالخالان نازك نازداران

بە پەيامنىر كوردن و ھەۋالگەيىنى باى شەمال، كە لەخوۋى رەخنەيەكى
جەماۋەرىيە دژ بە ناحەزان و نابەدالان و ناراستان، بەشىكى بەرچاۋى
كولتوۋرى كوردى، بە شىعەر و گۇرانبىيەۋە، داگىر كوردە. سەيدىش لە
ھەمان بابەت سوۋژە و نزوولەى تايىبەتى خۇى ھەيە:

شەمال مەگىروۋ ۋەنەت نزاى

ئەر بە نزاى من ببۆت رەزاى

ھات و چۆى ئەۋسايى و بىرىنى توۋلە رىگا پىر ھەۋراز و نشىۋ و پىر
مەترسىيەكان، ۋەك بەشىك لە ژيانى گشتى، لە بەرھەمى شاعىران و
كولتوۋرى خۇمالىدا رەنگى ھەيە. بە تايىبەت گىرۋدەى بۆسەى چەتە و
جەردەۋان و چزەى پىر لە ژارى مار.

ھەر كەس بويەرەۋ چەنى بەين بەستەش

گىردۆ چەنى زام سىامار گەستەش

دۇعاى شەپكردن، باۋىكى باۋى كۆمەلگاي كوردىيە كە ھۆكارەكەى بۆ
ناتەۋانى كەس و نەبوۋنى ياساى عادىلانە بۆ بەرنگارىبوۋنەۋەى
جەردەۋان و ماڧ پارىزى، دەگەرپىتەۋە. لە بەرھەمەكانى سەيدىشدا ئەم
باۋە خاۋەن رەنگ و بۇنى تايىبەتە:

دلّه زووخالّ باي، دلّه زووخالّ باي
به ئاهي قۆرهت به كۆي زووخالّ باي
چهني خهم خهريك، شادي به تالّ باي
چوون مورغي بيّپه شكسته بالّ باي
يا خواهه ئاسمان غه زهب وارۆ ليش
يه تۆ كه ردهن پيم نه ژنه واي كه رگوش

(سه يدي و ته ريقهت)

عشق، له تۆخيه تي و خۆبووندا، گيجمه ندي و سه رگه رداني خۆي له
په يوه ستي يه زدان ده هيوريني. ئەم بيزووي هيوري و په يوه ستيبوونه،
رهوتيكي مه نني له دوو هيلى ئاسويي و ئەستوونيدا، ته لار ناوه كه له
رهوتي خويدا بوته خودان كولتووريكي چر و پر ره مز و راز وئه فسوون.
ريواراني ئەم ره وه نده سه و داسه ره، به جاران له دهق و تي كسته كانياندا
بوونه ته زمانحالي ده روون و ئاشكرا كهرى هه ست و ويست و سۆزي
تاييه ت به و كولتووره. مه ولانا خاليدى نه قشبه ندي، شيخ ئه بي سه عيد
ئه بولخه ير، مه نسووري هه لاج (حه لاج) و... له و ره مز دركي نانه ن.

شيخ ئه مين نه قشبه ندي له كتيبي ته سه ووف چيه، له سه ر ئه و باوه ريه
كه عاريف به كه سي ئه لين به رده وام هه ست و بير و سه رنجي خۆي
كردۆته عه زمه تي خودا وه ند و ئه يه وي به لوتفي خۆي دل و ده رووني
روونبكات ه وه و نووري خودا له ده روونيدا بدره وشيني ته وه.

ناوبراو پاش ريز كردني سيفه ته كاني زاھيد و عابيد و عارف، ئه لئيت: جا
بري جار، واريكئه كه وييت كه هه مووي ئەم ناوانه به جاريك بو يهك
كه س كه خاوه ني هه موو ئه و سيفه تانه بييت به كار ئه برييت، واته ئه كرييت
يهك كه س، هه م زاھيد بييت، هه م عابيد بييت و هه م عاريف. به و كه سه

ئه و ترييت سو في. ۲۶

ھەزگرتوانى رەۋەندى عىرفان و تەرىقەت، بۇ بىرىنى قۇناغەكانى
 قوتابخانەى بەرپىگە و كىرنەۋەى دەروازەى مەنزىگەكانى ئەو رىبازە،
 بە سۆز و گۆز مەۋە دىنە سەر رەوت و تەكان. ھەرچەند رىگە بەر كرتن بە
 ماناى پىگەشتن و كار تەۋاۋى ناىەت و چ زۆرن ئەو رىبوارانەى كە لە
 قۇناغەكاندا دەپرووكىن و لە تەكان ئەكەون و يان لە خلىسگەى ۋە ھەم و
 گوماندا، بەرەو دوا دەگلىن و رەھىل دەبنەۋە. دەگمە نىكىش، پاش گەشتن
 بە مەنزىگە، لە زاتى نور و خۆشە وىستدا دەتوینەۋە و دەبنە ئەو.
 «ان الحق». لە ۋەھا پىگە يە كدا، يار، لە سىماى گول و ئاۋ و خۆر و دارو
 خۇدا و ... درەوشاۋە و بە برىكە يە.

«زو النون» ى مىسرى ، ۲۴۵ى كۆچى، كە يەك لە رىبوارانى ئەو
 گۆرە پانە يە، دەبىزى: ئەى خۋاى گەۋرە قەد گوىم نەداۋە بە دەنگى گيان
 لە بەرپىك يان بە خىشەى گەللى دارپىك، يان بە خورەى ئاۋپىك، يان نەۋاى
 پە لە ۋە رپىك، يان دەنگ و ئاۋازىكى خۆش، يان ھاژەى تاڭگەى ئاۋپىك و
 گرمەى ھەۋرپىك، كە ھۆ يەك و بەلگە يەك نە بوۋبىتن لە سەر پىشاندان و
 دەرخىستن و دەر بىرىنى ناكوتايى تۆ و لە سەر ئەۋەى كە تۆ خۋا يە كى بى
 وىنەى و وىنەت نىە. ۲۷

سەرەپاى ئەو دىنيا پىر رەمز و راز و ئەفسۋونە و ئەو كولتورە تايبەت و
 بە قۇناغ و پىر دىبازە، كە چى لە كولتورى كوردىدا، ۋا بە ھەزە كە ھەر
 دەنگىكى ئەدەبى (بە تايبەت لە ئەدەبى كلاسىك) دا، بە عارف و
 بەرھەمەكانى بە عىرفانى لىك بىر نەۋە و بىنە بانگە شە بۇ كىرن. جا ھەر
 لە رىبوارانى قوتابخانەى (يارسى = يارسانى) ۋە بگرە تا مەۋلەۋى و
 بىسارانى و نالى و ...

بە ۋەھا روانگە يە كە ۋە، راشكاۋانە دەبىزىم كە سەيدى ھەۋرامى، نەك ھەر
 ناعارفە، بە لكوو شىلگىرانە، نەشكە ۋ تۆتە سەر قۇناغىرى ئەو رىبازە.
 دوۋپاتىدە كە مەۋە كە فاكتى بەردەستى من بۇ ئەم رادەربىرە، بەس دەقە
 شىعەر يەكانى سەيدىن. بە پىشتەبەستىن بە ۋ دەقانە دەكرى بىزىن كە

شاعیر، عاشقیکی سهودا سهری کهیلی ئه‌وین و خوْشه‌ویستییه. له
ئه‌زموونکاری عاشقانه‌دا، له هه‌زی مه‌جازی خوْی ته‌ریژناکاته‌وه و
ناشه‌رمی.

تا وانام کتاب ده‌رسی عه‌شقم وه‌ند
مۆری دلّ به‌سه‌ج نامی عه‌شقم که‌ند
جه‌مه‌کته‌بخانان تا که‌مه‌شقم که‌رد
عالم مه‌زانا مه‌شقی عه‌شقم که‌رد

لای سه‌یدی هه‌موو عالم قوتابخانه و ژیان به‌فیرگه‌ لیکئه‌داته‌وه.
ئه‌زموونکاری خوْیشی به‌مه‌شقی عه‌شقم ده‌زانی. له‌م ره‌وته‌شدا،
بیسه‌مه‌ینه‌وه، راستی ده‌درکینی و حاشا له‌ئه‌زموونکاری خوْی
ناکات. هه‌رچه‌ند له‌سه‌رده‌می پیریدا وه‌سوه‌سه‌ی پیریکی بۆ دلامرکینی،
ده‌که‌ویته‌می‌شکی و له‌دووی ده‌گه‌ری، به‌لام چ فاکت و ده‌قیکی له‌
به‌رده‌ست دا نین که‌پیشانده‌ری دۆزینه‌وه و کارامه‌بوون و وه‌ک
مورادبوونی بدن.

– سه‌روو پیری نیو پیری بلوولاش
که‌مارا توبه و تقوا دهد یاد

– چوار پۆزیم ژمۆری سالو ئه‌مریم
گهی با شادی و گاهی بناشاد
فره‌گیلوو چه‌کیمی یوزوو په‌ی ویم
که‌یادق باشد اندر فن ارشاد

چه‌کیمیو هه‌ن پیسه‌و لوقمۆن ملوو لاش

هه‌رچه‌ند ناماژه به‌بوونی چه‌کیمیکی ده‌کری، به‌لام بوونه‌که‌پر له‌شک
و گومان و به‌ده‌ربرینه‌که‌دا واده‌رئه‌که‌وی که‌هیشتا ئه‌و چه‌کیمه
نه‌چه‌قیوته‌دلی و هینده‌ش لیی دنیا نیه. ئه‌مه‌ش به‌تایبه‌ت له‌و
سه‌رده‌مه‌دایه که‌هزر و خه‌یال و هه‌زی، له‌به‌ژنی شلک و نه‌شمیلی

کيژان و گول و کويستان دهلل ميه وه و بوني تالي مه رگ،
دهيرو و ژيني.

هه زار جامي جه شه ربه ت نهر بنوشي

جه ناخر ژاروو مه رگيما قه رتالا

شاعير، هيندهش به رهامه ندييه وه به ره و پيري مه رگ ناروات و ليي به
ته ريژه. مه رگ نه وه ک گه رانه وه بو لاي دلدار، به لکوو به ژاريک
ليکته داته وه که ژيان تاسين و ته من بره. نه مهش يه کي ديه که له
به لگه کاني ناعارفي سه يدي ده خاته روو.

نمه و شاخه وشاخ کردني سه يدي، بانگي که سايه تيه کي نائارام و
بيئوقره و نه به سراوه و سه رکه ش نه دن، وه ها که سايه تيه ک له گه ل
خولقياتي سوفي و عاريفيکي تواوه له نووري هه ق و به مه نزلگه يشتوو
ناته با و ناکوکه. سوفي که گه يشته مه نزيه گه ي مه قسوود، ئيدي گران و
نه لواوه ليي وه گه پي و په ره وازه ي چليکي تر بيت. نه مين نه قشبه ندي له
هه مان سه رچاوه ي ناماژه پيکراودا نه ليت: مرؤف نه گه ر له ريگه ي
خواپه ره ستييه وه گه يشته پله ي خواناسي، ئيتر هيچکات ناتواني له و
راسه قينه يه، له و کامه رانيه، له و پله وپايه بالايه، ده س هه لگري و بو
هه ميشه نه بيته ريواريکي تيکو شنه ره له و ريگا مه زن و پرکامه رانيه دا بو
گه يشتن به مه نزي مه قسوود.

له پارچه شيعري (يا شيخ سنعانم) دا، هه زي خوي له پيناو عه شقي
مرؤقاني وه گو ديني و به که لکوهر گرتن له کينايه و ئيسلاحي عاشقانه،
نه ک عارفانه، له عاشق بووني خوي شه رمناکات و هير شده باته سه ر
لومه ي جه ماوه ري دوور ووو. نه وانهي که گريمان مه لا، شيخ يان
عامين پيي وايه نه وانيش عاشقن و له ره هه ندي دوور ووويه وه
که و تونه ته لومه ي نه و. بو ناگادار بوون له و بوچوونه ي سه يدي،
سه رجه م پارچه شيعره که ي يا شيخ سنعانم، ده خه مه به ره دست.

يا شيخ سنعانم، يا شيخ سنعانم

عاشق پەي تەرسا، من چوون سەنعانم
 بى باک جە تانەي مەنا و مەنغانم
 چوون يەعقوب داغدار پەي مای کەنعانم
 وامق پەي عوزرای زولف عەنبەرينم
 فەرهاد جە حەسرەت خالی شیرينم
 جە بەھرام بەدتەر من نمەدپۆشم
 گولتەندام سەندەن قام چەني ھۆشم
 مەجنوونی لەيلم بيابان گيلم
 عالەم مەزانان پەي لەيلي ويلم
 زەدەي گولجەمين وەنەوشە خالم
 ھاجە لاش فکرم، ھۆشم ، خەيالم
 من چوون سالکان رای عەشقم دايم
 يا شيخ بي قەيدم جە لۆمەي لايم
 نەواچان پي دەرد ھەر من مۆبتەلام
 سەد کەس ھا چوون من بە ئايەي کەلام
 ھەزار کەس وەي تەور شيوہش ئي بازين
 نيم بە حەقيقي نيم بە مەجازين
 تا مەجاز نەبو حەقيق نمەبو
 حەقيق بي مەجاز تەحقيق نمەبو
 ئەر حەقيقيەن ئەر مەجازيەن
 دلۆ من بە ئەو ، بەخوا رازيەن
 گشت جە من فيشتەر حالشان فەنان
 داخم ھەر ئيدەن ھەر پەي من مەنان
 گرد جە ھامدەردی من حاشا کەران
 سا خەلکان بەيان تەماشاکەران
 ئەر ئاشق نەبان يەکسەر مەلا و شيخ

فتوا بۆ سەيدى سەر بېران بە تىخ

.....

پىم وايە ئەو سووکه سەرنجە بى پىگەيەش که بەرەو باس لە عەشقى
حەقىقى دەردى، لە پىناوى خۆدزىنەوہ لە لۆمە و گوشارى توندى
جەماوەرە، که بەرەو رووى بوہ تەوہ. ئەگىنا راستە سەيدى عاشقى
سەوداسەر و سووتاوہ، بەلام خۆى لە قەرەى تەسەوف نادات. تەنانەت
کہ نالىت بە دواى شىخىکدا ويلاه، چونکہ شىخى سەردەمى سەيدى بە
شىخ ناسراوہ، نەک پىر. پىر ئىسلاحيكى دىرینى ئىرەيىہ کہ پىم وايە لە
لايەن سەيدىيەوہ بە ئەنقەست ھەلبژىردراوہ. ئەگىنا گەورەکانى
تەرىقەتى نەقشبندى بە شىخ ناسراون نەک پىر.

لە حالیکدا کہ دىتە سەر باسى تاسەمەندى عەودالان، زۆز بە سۆزو
کولەوہ حەسرەت بۆ عەودالان دەکيشى و دىتنيان بە تەواف ناو ئەبات:

دل نالانشەن ، دل نالانشەن

ھامسەران جە تاو دل نالانشەن

زويريش جە تاو خەيالانشەن

ئارەزووى تەواف عەودالانشەن

ھەرچەند لە (ياشىخ سەنەنم)دا، ناوى شىخ ئەبات، بەلام ناوبردەنەکہ
ئاسايىہ و چ کلپە و سۆزىكى پىوہ بەديار نيە. ئەو شىعەرە زياتر بۆ
خۆپارىزى و بەرپرچدانەوہى لۆمەچيانە، نەک تاسەمەندى شىخ.

زمانى ئايرۆنى، کہ لە لايەن ھەندى شاعىرەوہ دەخرىتە دووتۆى دەقەوہ
و وەک ئامرازىک دەئەدەبيئى، سەرەراى چىژبەخشى و ختولەدانى
ھەست و سۆز، چزاوى و ئازاراويشە. نزيکبوونەوہ لە گالتە و
تانەليدانە، ئەگەر خودى ئەوانە نەبيت.

بە تايبەت لە سەردەمى ھەنووکەو لە لايەن رەوہندى پۆست مودىرەنەوہ،
بايەخبيدراوہ و بە ئەرینى دىتە شرۆفە.

له نيو شاعیرانی ئەوسایى كورد، دەنگانىك وەك مەلاھەسەنى دزلى و مامۆستا قانع ، ئاوريان لىداووتەو و لە شىواوزى خوياندا ھەليانبژاردوھ. سەيدى ھەوراميش بە جۆرىك لەو زمانە نيزىك بووتەو و رۆخسارى ئەو زمانە، بە چەكى بەرھەمىەو ديارە. يان ئەكرى بوترى لە زمانىكى ئايرۆنى تايبەت بە خۆى نيزىك بووتەو. زمانىك كە ھەلقولاوى كولتوورى تايبەت و جقاتە.

قامەت چەفت و لار، دەندان كەفت و كەل

بگيرە پاى لەنگ تۆ بە دەستى شەل

وھسفى رقاوى و بەحەز بۆ جەستەيەكى پيرى ناحەزى نەخوازە.

جوقونيم شپ، مەزوون لاو كى بەروو داد

خلل اندر اساس عمر افتاد

دەسچنکردنى وشەى شپ، كە بۆ لە دەسدانى نابەدل و داسەپيو ھاتوھ، كەردارىكى بە گالتەى تاللىقاويە كە ئاماژەش بە راستىيەك ئەكات. بەلام راستىيەكى تال و قورتاوى.

ھەر دەى وەسەردا چوون ئازيز مەردە

پەى وەشى وەرىن عەمرى ويەردە

قورپيوان، ئەو باوھ كولتوورىيە كە ژنان و تەنانەت پياوانيش لە كاتى مەرگى ئازيزدا بەكەردەيدەكەن. كە پيشاندەرى بەسۆزى و بەدەربەستىيە سەبارەت بە كارەسات، بەتايبەت لەكاتى مەرگدا. سەيدى بە قۆستەوھو باش جيكردەنەوھى ئەم نەرىتە باوھ، بۆ چەمەرى مەرگى جەوانى و عومرى ويەردە، تازىيەى ئەديبانە دەگيرى.

تۆ دیدەت پەى قەست كوشتەى من رەشتەن

چمان كە سەيدى بابەى تۆش كوشتەن

باوك كوژران، كارەساتىكى بىفەرەمۆشە و رقى دەرھەق بە باوككوژ، نافەرەمۆش و لە زەيندا بنبجەست و بە ريشەيە. مەگەر ئەوكاتە كە

قاتل، بکوژریتتهوه و تۆله بکریتهوه. بهتایبته له کولتووری
عهشایه ریدا. شاعیر کاتی دهکهوئته گازهنده له خۆشهویستهکهی، وهزار
دی که گوايه چاوپشتنی یار بۆ تۆلهکردنهوهیه لی. ئهویش تۆلهیهک
که له بکوژی باوک ئهکریتهوه. واته ئهویپهپی ئازارگهیهنی. له کاتیکیدا
دهبوا ئارایش و خۆجوانکردنی یار، فهخر و شادمانی عاشقی
بهداوهبوایه، بهلام له گوتاریکی پارادوکسدا و بهدهم زمانیکی
ئایرونییهوه، وهها گلهیهیهکی ههپهشهئامیزی لیدهکات.

کاتیته زانا گیرم قاره پیسهو موسای عهسام شاره
ژیوارم کهرد زیربارة نیشات ئهربهی تۆم پهی ناره

ههپهشهیهکی توندی مهزلوومانهی ئوستوراوی نهلواو، ئاوقه
کولتووریک دهکاتهوه که بوته مایه دلسووتان و عهشق فیرویی
شاعیر. زاراوهیهکی ئایرونی، که ئاماژه به ژانیکی خهستی کۆمهلایهتی
ئهکات.

ئهو فاکتانه بهشیکن لهو دهقانه که ئهکری له پۆلینکردنیکدا لهسه
حیسابی ئایرونی و زمانی تارۆن، پهنجهرهیان بهپوودا بکریتهوه و
لهسهریان باسبکریته.

(کههستهی شیعیری)

شاعر، پهروهدهی کولتووریک ئهتنیکیه. کولتووریک که له بازنه
بنهماله و دهقهردا تهشگگیر و بنجبهستبووه. سهردهمی زارپۆکی و
میرمندالی تاک، له جوگرافیایهکی دیاردا دیته خهملین. ههچهند ناییته
نکوولیکردن که کۆ و تاک، بهستراوهی یهک کولتوور نین و کهک له
کولتووری گهلان و دهقهری دیکهش دهبن، بهلام بینکوولیکردن، له
سهردهمی ناسک و پر کاریگهری سهردهمی پهروهدهدا، که سهردهمی

زارۆكى و مېرمندالييه، به گوژمترين كولتورى به گەر، كولتورى دهقرو گهلى خوييه. ئەمەش لەلایەن پسیپۆرانی زانستی پەرودەو بە جەختەو بەیەخییەراو. لە گەل ئەو هەشدا، زەكا و بەهرەى كەس و دۆخ و كەش و هەواى زال و سەردەم، لەو رەوتەدا كاریگەرن. بە تاییەت شاعیر، وەك تاكى پڕهست و بەجۆش، بە كەلكۆرگرتن لە بەهرەى شاعیرانە، بە رۆچوون بە ناخى كولتوردا، وێرای دەولمەندى بەرهەم و بەربلأوى گۆرەپانى كرداری شیعیرى و گلێر كرنەو هەى كەرەستەى پیویست بۆ گەشەى ئەزموونكارى شیعیرى، ئەتوانى لە هەولدا بیست بۆ خزمەت بە كولتور و بەرفراوان كردن و گەشەپیدانى. بەلام نابی فەرماؤشكەین كە بە گشتى دەولمەندى شیعیرى شاعیر بۆ بەرفراوانى ئەزموونەكانى ژيان ئەگەر پیتەو. دیارە ئەزموونكارى بە هەموو شیوازەكانیەو.

ای.ا. ریحاردز؛ لای وایە شیعر شتیكە كە لە ئەزموونەكانى ژيان پیک دیت و هەر شیعیرك بە شتیكى بەرتەسك لە ئەزموونیکە. ۲۸

بەو دنە كورتەو هەروو لە بەرهەمەكانى سەیدى ئەكەین و لە هەلپرژێواندنیكدا، جۆر و چەندایەتى كەرەستە بەركارەكانى شاعیر بۆ بونیادنانى تەلارى شیعیرى، پۆلیندەكەین. بەگشتى ئەكرێ كەرەستەكانى شاعیر بەسەر دوو رەهەندى سەرەكیدا بیئە دابەشكردن:

الف: كەرەستە زەینى و سوؤژەكان

ب: كەرەستە هەبوو و ئۆبژەكان

۱- بەشە زەینیهكان

الف: ئاشقانه: زەریف، ناز، خەمزە، رەند، عاشق، وەفا، مەیل، وەسل
و....

ب: دینی: رەستاخیز، مەى، مەستى، زەكاتوو نازەینى، شیخ، حەكیم، ئاوى كەوسەر و....

ج: ئوستورەيى: يەدى بەيزا، عەساي موسا، جامى جەم، دارا، پير، كۆي توور، غارئەودالان، و ...

د: حالەتى عاتيفى : خەم، ئۆف، هيجران، پەژارە، دەروون، ئىش و ...
ه: كۆلتوورىي: وامق و عوزرا، لۆمە، خەيرە، شاباش، سواكەردەي، ئىنساف، ھارەكەردەي، دۆعا و ...

۲- بەشە ئۆيژەكان

الف: دىنى: ناوى زۆر كەسايەتى دىنى، و ...

ب: رەنگ: زەرد، سوور، شيرداخى، زەرين، حەنايى و ...

ج : ميوە: ھەنار، شەمامە، ساوى و ...

د: ئەندامەكانى لەش: جەمىن، ددان، ديدە، زوان، دل، ئەبرۆ، برژانگ، ليمو(مەمە)، زنج و ...

ه : دياردە ئاسمانىيەكان: مانگ، خورشيد (وەر)، بورجى حوتەن، زۆھرە، موشتەرى و ...

و : ئامرازەكان: سەرىن، كۆورەي ئاھير، قىبلەنما، كەم (كەو)، نەشتەن، پەنجەرە، كەمەند و ...

ز: گۆل: چنوور، شەوبۆ، رىحان، سۆسەن، سوورەھەرالە، نەرگس، وەرکەمەر، و

ح: ئامرازە موسيقاييەكان: لوولئ (شمشال)، تەپل و ...

ت : گيانلەبەر: سەگ، وەرگ (گورگ)، پلنگ، تۆفانە، كەو، بولبول، تاووس و ...

ى: شوين ناو: ھەورامان، پيررۆستەم، كۆسالان، عەودالان، شام، شيران، ھىندوستان و ...

ئەمانە بەشىكن لەو كەرەستە و ئامرازە زمانىيانە كە سەيدى لە شىعەرەكانيدا بەكاربىردوون و بۆ پىكەوہەنانى بيناي شىعەرىي، ئەوپەرى كەلكى لىوەرگرتوون. زۆربەي ھەرەزۆرى ئەمانە پەيوەستن بە ژيان و كۆلتوورى شاعىرەوہ.

بہشی دووہم:
«دہقی شیّعی»

لەم بەشەدا چەپکێ دەقی شیعیی سەیدی ھەورامی کە لە دیوانە کەیدا ھەلبژاردە کراون دەخرینە بەرسەرنج. بگرە شیۆھی نووسینی ھەندی لە شیعرەکان لە گەل شیۆھی چاپکراوی ھەولەکەھی بەرپز کە یومەرسی نیک رەفتار ناتەبایی ھەبیت. ئەمەش بۆ جیاوازی بیر و را و بە باوەری خۆم راستکردنەوھی شیۆھ نووسینە کە یە. بە پێویستم نەزانیوھ ھەموو دەقەکانی لێرەدا بنووسمەوھ. بە لکو بەرا و سەرنجی خۆم تەنیا بە نووسینەوھی چەپکێ لەو شیعرانە ھەستاوم. سەرچاوەھی سەرەکیم بۆ ئەو شیعرانە، بیژگە لە شیعیی ھارە سەختەنی، دیوانە چاپکراوە کەھی بەرپز نیک رەفتارە. ھەرچەند بۆ ھەلسەنگاندن، لە دەرگای چەپکێ سەرچاوەھی تریشم داوھ. بەلام جیاوازییەکی ئەوتۆیان لە گەل سەرچاوە سەرەکیە کە نەبووھ.

« ئەرئى رەندەكەم »

ئەرئى رەندەكەم، ئەرئى رەندەكەم
ئەرئى ھەرى نازار شوخى رەندەكەم
ئەرئى نازەنن دىل پەسەندەكەم
تو ھەر ئەو خواجهو من ئەو بەندەكەم
تو خو شەرقت كەرد بەينت دارەكەم
واتت ھەر تونى تاسەر يارەكەم
ئىيسە سەبەت چىش ئەرئى لەلېلەكەم
مەيلىت كەردەن سەرد، ھەي بى مەيلەكەم
بىنايى چەمان بەرگوزىدەكەم
من ھەر ئەو غولام، زەر خەرىدەكەم
شەرتم ئەو شەرتمەن ھەتا من زىندەم
ددانى تەماي تو ھەر نەكەندەم
تو بەدەستى قەسد جە (بەدوازەكەم)
منت بى ناز كەرد، صاحىب نازەكەم
من (سەيدى) غولام قەدەم زادەكەم
وہى من دريغا، سيا تالەكەم

« چوون کوئی عه و دلاڻ »

چوون کوئی عه و دلاڻ ، چوون کوئی عه و دلاڻ
کون کوئی دلگير چوون کوئی عه و دلاڻ ؟
کابهی مه قسو و دهن پهری نه و هالان
پهی وایهی مورا و نه ش مه لالان
کوئی بهرزی بولنه چمان کوئی قافهن
به بهرزی بهرزن ، به سافی سافهن
سه رکیشان نه ئه وچ چهرخی چه هبهری
بو ش نیان نه بوئی (زوهره و موشته ری)
جای شه و بیداران ، سه ره رالاننه
ته کیه گای خاسان (هفت ئه و دلاڻ)
هه ره هفت (ئه و دلاڻ) قوتبی روهی زه مین
چوون (ئه سحاب الکهف) دایم غار نشین
مه سکه نشا گرتن به و بولنده کووه
یا (مه نه وو) شانن هه روه جه نووه
تا دنیا وه پوشت ماهیش قهرار بو
روته شان بولنه ، هیمه تشان یار بو
هانه پای ئه و کو ، رندان چوون پهری
گشت ئامادهی حوسن شوخی و دولبه ری
نهک جه خه م نیشو نه دلشان خاری
که رده نشان ده ستور هه ره هفتیو جاری

وهختی شاخه ی سبج ، ئه و گروئی ، رندان
کوئی کلاف نه دوش موشکین که مه رندان

مه خیزان به عزم ، بارگهی (عودالآن)
 مه دان جه نه ووه تهرتیبی خالآن
 چوون ئاهووی خوتهن ره ویلهی ته تار
 پول پول نازداران مه بینان قه تار
 به رهفت و هه موار ، به ریژه ریژان
 مه شان به و کووه ، به مرادوازان
 وهختی و پامه نیان وه بالای که مه ر
 نه خاکی پاشان گولآن مه نیان سهر
 ئه شه د بوی توفیهل سهر نه راشانهن
 (چنووور) ئامیتهی خاک پاشانهن
 یالله قاپیی خهیر تو که ری گوشاد
 یاوان به (مه قسوود) بدهیشان مراد
 یا ههفت (عودالآن) کوی به رزو بوله ند
 دیدهی بهد پیشان نه یا ونو گه زه ند
 عه و دالانی به رز ، به رز بو پایه شان
 هیممهت یار که ره ، حه ق دو وایه شان
 دایم بهی دهستووور خاتر شاد که ران
 به لکه م وهختی سهیر ، ئیمه یچ یاد که ران
 (سهیدی) تاسهی سهخت دووری یار شه ن
 نه ئارام ، نه سهیر ، نه قه رار شه ن
 یا عه و دال (سهیدی) هاوار وه تو شه ن
 دیدهش به دیدار یار که ره ری ره وشه ن

« چراغ دل بەستم »

چراغ دل بەستم، چراغ دل بەستم
جەزەل دل وەمەیل وەفای تو بەستم
بادەى عەشقى تۆن من پەنەش مەستم
وەردام جە دامان ئى دۇنيا دەستم
دل گىرۆدەى دام زۆلفى تو کەردم
پەى خالت جە مال دۇنيا وىەردم
سەرنىام جەرات، پام کەردەن جە سەر
راى بادەى عەشقى تۆم گرتەن نەوەر
تیرم بى کەمان شکستەى کەم زۆر
پەنجایى عۆمرم بەرمەشو نە ھۆر
نەوۆزى بازوو نە زیندەگانى
نەمایەى مەتای عەمىرى جوانى
سەیدى ھەرچىش بى، بافتى راى تۆش کەرد
گەردوون چى رانە، ھا رەنجەرۆش کەرد

« دلە شەیدای مەست »

دلە شەیدای مەست، دلە شەیدای مەست
ئەر تۆ عاشقنى شىئى شەیدای مەست
شەرتى بەقا و بەين قەيسى لەيل پەرەست
هەرتا زىندەنى تۆ مازەش جە دەست
ئەر تۆ گەرەكتەن يار ديدەن كەرى
هۆر گىرە شىوہى قەيسى عامىرى
شىوہت ئىحسان بۆ چەنى رەقىبت
تا ديدن دلدار بۆ وە نەسىبت
مەجنوون چەندى بى پەى لەيلى وىل بى
ديوانە و سەرسام، بىابان گىل بى
مەگرەواو سەيلاو نە ديدەش مەوہشت
رويو پەى تەقدىر كەردش عەزمى گەشت
خاتر پىر جە داخ، دەروون جە خەم كەيل
هۆردارا بى شەرم فەرياد پەرى لەيل
لەيلش بە ئاواز بەوتەور مەلاونا
سەدای زارى ئەو ، سەنگ مەتاونا
بەو دەشت و دەردا سىر گىلا خەيلى
ئاخر شى وەلاى هەوارگەى لەيلى
دیش خيلى لەيلى نەوجا هۆرکەندەن
مەنزل ويرانەن ، كەس تيش نەمەندەن
مەجنوون خو وىل بى بەدەتەر بى هەردە
هەر داش بەسەردا چوون ئازىز مەردە

ديوارىو دەسچن لەيلى نازار بى
سايەش شىفای دەرد قەيسى بىمار بى
شى نەپای ديوار مەجنوونى دل ريش

تا ساي ئه و كه رو زامانش ساپيش
ديش سه گي زه عيف، ريشي كوهه ن سال
ها نه پاي ديوار كه فته ن وه بي حال
سه ر تا پاي تنش چه ني زامان ريش
زوان كه رده ن تيغ په ي زاماني ويش
مه مالو نه زام زوان چون نه شته ر
وه روي زامي سه خت مه شانو وه شته ر
ئينده مه شوو مور هانه روي زامش
بيهن چوون ده وار سيا ئه ندامش
چهن وه خته ن كه سي ناني نه دان پيش
سازان چه ني زوخ ئيستخواني ويش
غهير جه قورسي (به در) ، مانگي دوو هه فته
هه رگيز چه م به شكل ناني نه كه فته
شبي به نزيكش (قه ييس) سارا گه رد
كيشا په ي حالش ئاخي سيا سه رد
وات ئه ي پاسه بان سي اي خه يمه ي يار
ئيشكچي شه وگار نه ده وري ديوار
چه ر خه چي شه وان ، رو نه ده روو ده شت
به بري شيرشكار په ري ئاهوو چه شت
(پولنگان) نه وسا فكري توشان كه رد
حه ساري كووشان په ري ويشان كه رد

نه عره ته ي ده نكت هه ركو مه ياوا
مه نزلاني چول مه كردش ئاوا
ئينه چه حاله ن تو په نه ت ياوان
چمان ئه ندامت به تيغ شكواوان

جه کوچی (له یلی) شای بهینت داران
 تونی جی مهندهی کونه ههواران
 خهیلی پی دهستور په شیو بی پهریش
 نهحوالی (لیلی) خه بهر په رسا لیش
 ناگا ته ماشای دهشت و سارا کهرد
 دیش که (سهیادی) پهیدا بی جه ههرد
 یهک ئاهوش کوشتن، وهستن نهشان دا
 مهویهرو به جهخت نهو بیابان دا
 شی وهلای (سهیاد) قه یسی جه فا کیش
 تا چون سائلان گوشت بوازو لیش
 واتش ئهی (سهیاد) تو عه شقی پیرت
 ببه خشه پیمان ئارو نه چیرت
 (سهیاد) چون مهردان ، مهردانگی کهرد
 لاشه ی نه چیرش به (مهجنون) سوپهرد
 (مهجنون) هورگیرو ئامابه شیتاب
 گنانه خه یال کار سازی کباب
 ئاهووی (سهیادش) قیمة کهرد به تیغ
 لاشه و جهرگ ودل پیکا وهرووی سیخ
 به دله ی پور سوژ هیجران وهردهوه
 به ئاهی دهروون ئایر کهردهوه

کهبابی کهردش به سهد سوژ و خهم
 نمه کاوش کهرد به ئهسرینی چه
 ئاورد وهلای سهگ به ته عجیلو دهو ...
 واتش ئهی زه عیف بی خوراک و خه
 یه توعمه ی کهباب قه یسی چول گهردن

تو زامداره نی، په ی تو م ئاوهردهن
 دهسا مهیل که ره ، شیقای جهستهت بو
 مهرهم په ی زامان جهسته ی خهستهت بو
 چهندی پی دهستور که باب که رد پهریش
 تا که زامانش یهک یهک بی ساریش
 قوهتش جه قووت که باب بی تازه
 ته ی بی نه سارا که ردش جان بازه
 دیسان جه نووه شی وه لای (له یلی)
 ویش وهست نه دامان خاکپای (له یلی)
 شه و پاسه بان ی یانه ی (له یل) مه که رد
 رو چهنی (شوان) مه گیل نه ههره
 جه و دما هه روهخت (قه یس) بی ش ئاره زوو
 تا دیدن که رو له یلی عه نبر بو
 سهگ پیش مه زانا چون صاحب فامان
 مه شی وه پیش واز مه گرتش دامان
 به و ته وره ئه غیار په نش نه زانا
 مه جنونش وه لای (له یل) مه ره سانا
 (مه جنون) به دیدار له یلی مه بی شاد
 کوگای خه رمانان خهم مه داش وه باد

ئه رییش مه زانا ره قیبی راجهفت
 ئاخ وه لای (له یل) که ی راگهش مه کهفت
 (سهیدی) داد جه دهس بهد خوئی (ره قیب)
 نمازو دیدار یارش بو نه سبب
 ئه ر سهره سال چهنیش بکه ری خاصی
 خاصیش هیچ نیهن غهیر جه ناریسی

(سەگ) پېشەش مەدەى وەفاش پى تەورەن
(رەقىب) گەنجش دەى پېشەش ھەر جەورەن

« دۆلبەر »

دولبەر، دل ئەستانای جە من، شەرت ئى دلستانى نیۆ
جەورش مەدەى رەنجش مەكەر، خۆ كافرستانى نیۆ
شەرتەن بکیشۆ دل جەفات، با یادگار مانۆ جە لات

تۆ بۆت نە دل خۆفی خودات، خۆ کافرستانى نىۆ
ئامام نەرات پى جەستەو، گىرەم سىلام، چىت نەستەو
پى حالى جەستەى خەستەو، خۆ کافرستانى نىۆ
هەى نەونەمامى باغى دل، پەى تۆ سىيان بەيداخى دل
سا مەرەمى پەى داخى دل، خۆ کافرستانى نىۆ
هەى رەندى تۆحفەى نازەنن، خالت جە عەنەر گولجەمىن
سا مەرەمى دە پەى برىن، خۆ کافرستانى نىۆ
بىمارى تۆم حور ئەى پەرى، ئەر خواھىشەن ئەر سەرسەرى
شەرتەن عەيادەتمان كەرى، خۆ کافرستانى نىۆ
دا دەم پەنە چىو رىون، قىمەتشەنە سۆنەم گىون
چى مامەلە مەگنۆم زىون، خۆ کافرستانى نىۆ
وئىل وئىل مەگىلام كۆ بە كۆ، دەردەم گران بى رۆ بە رۆ
سا حالو دەردىم پەرسە تۆ، خۆ کافرستانى نىۆ
تەركو و لاىت كەردمۆ، ژاراو دوورىت وەردمۆ
پەرسە بە حالى دەردمۆ، خۆ کافرستانى نىۆ
عورىانوو كەلپۆس كۆلەنۆ، شەيدا و بىبان گىلەنۆ
دا پەرسە پەى كى وئىلەنۆ، خۆ کافرستانى نىۆ

ئەر شەرتوو بەىنت وىرتەن، خۆفوو خودا و پىرتەن
بۆ لام ئەگەرچى دىرتەن، خۆ کافرستانى نىۆ
يام بارە تەشرىف يانەمۆ، يا دوورۆ پەرسە حالمۆ
تەرسە هەناسەى كالمۆ، خۆ کافرستانى نىۆ
قەومان، خویشان و هامسەران، لۆمەو مەنان چى كەران
خاسەن تەئەسوفمان وەران، خۆ کافرستانى نىۆ
سەيدى گرانۆ ئەلويداش، هىجران مەنۆ ھەردەم جەفاش
هەى پەى خوداى بەيدى وەلاش، خۆ کافرستانى نىۆ

((دلّ نالانشهن))

دلّ نالانشهن ، دلّ نالانشهن
هام سهران جه دهره ، دلّ نالانشهن
زويريش جه تاو خه يالانشهن
ناره زووي ته واف عه و دالانشهن
جه دووري ياران بيّ قه راريمهن

واوه یلاوو چه شر ، شین و زاریمه ن
ئاره زووم که رده ن چوون قه دیم سالان
بشوون په ی ته واف بارگهی (عه ودالان)
به دلّهی غه مناک نا موراده وه
به دهر وون غه مبار خه م به باره وه
فه سلّی گو لکه شته ن ، واده ی گو لانه ن
عه ترشان ده وای دهر دی دلّانه ن
ئیمه و دلّ هه ردوو به زاری و لالان
با بشمیّ وه سه یر بارگهی (عه ودالان)
په ی دیدارشان گهر میی تاسه مه ن
سه ر زهمین گرته ن دووی هه ناسه مه ن
(پیر روّسته م) ویران که س نیه ن تیّشدا
ویرانیش مه دوّ جهر گم به نیّشدا
(شه و بوّش) نیلی بوّش ، خه مگین دیاره ن
(چنوروش) په شیوّ چوون زولّفی یاره ن

سه ر به رزان ، هه ردان عه ودالان تاره ن
سه یرش په ی یاران چوون زه هری ماره ن
بابه دو عای خه یر یاران که رمیّ شاد
خاسی عه ودالان با وه رمیّ وه یاد
هه ر هه فت عه ودالان بگیّرمیّ دامان
به لکم بیاوان یاران وه لامان
یا هه فت عه ودالان دلّ پاکی دلّ ساف
نامتان مه شه و وره ن جه قاف تا به قاف
ساکنانی غار کوّی به رزو بولّه نند

دوعا مه قبولان بارگه‌ی خوداوه‌ند
وه به‌رزی ئه‌و کو ، به‌رز بو پایه‌تان
به دایم په‌یمان مه‌نو سایه‌تان
(سه‌یدی) شه‌رتش بو چوون وه‌فاداران
به یو په‌ی ته‌واف بارگه‌ی (عه‌ودالان

« سه‌نگی هه‌واران »

سه‌نگی هه‌واران ، سه‌نگی هه‌واران
سه‌نگی سیاره‌نگ کۆنه‌هه‌واران
جای به‌زمی رهندان، نیشانگه‌ی یاران
ته‌ختی خالخالان نازک نازاران
جه‌زه‌ل مه‌زانوو سوفید ره‌نگه‌نی
ئیسه‌سه‌به‌ب چیش سیا ره‌نگه‌نی

كۆن عەيش و نىشات نەووەھارانت
كۆن ئاھووى رەندان پۆل نازارانت
سەرخار چوون تۆ كووى، عەنبەر بۆشان بى
دايم ئاموشۆ وەلاى تۆشان بى
ئىيسە جاي ئەوان چۆلەن، ويرانى
ئەحوالى ئەوان تۆ چىش مزانى
ساكە ئىد شەنەفت سەنگى سيارەنگ
بە ئاھ و ئالە لىم ئاما وەدەنگ
ئەحوالى دەرىم دىوانەى بى ھۆش
مەر نەزانى چى بىم سىياپۆش
ئەوسا من ھامراز خال قەتاران بىم
تەككەگاي رەندان، پۆل نازاران بىم

رەنگم سفىد بى چوون رەنگى كافوور
شەوقى جەمىنم ديار بى جە دوور
ناگاہ پەى تەقدىر چەرخى پور ستم
ئىيمە و نازاران جيا كەرد جە ھەم
ئىيسە نە پام ھەن گىلووشان وە شۆن
نە وىم مزانو و ماواشان جە كۆن
فەلەك ئەر زانىش چىش ئامان بىمان
دوورى نازدارا نەرمانى بىمان
كەرداش دووچارى دوورى و جيايى
نياش بە دلدا داخى سىيايى
ئى داخ ھەرىپەى من تا رۆى رەستاخىز
چوون ھىجرانى يار گرتەنم بەرپىز

ئاييرى ھيجران كەوتەن نەجەرگم
سياوش كەردەن سەرتاپاي بەرگم
چى كورەى ھيجران من نەجۆشانەن
جە سىنەى سەيدى سياو پۆشانەن

«شەمال»

شەمال، مەگىروو وەنەت نزاى^ۋ
ئەر بە نزاى من بىۆت رەزاى^ۋ
تاقت چىم بريان نەمەندەن تاجم
ھوون مەشۆ نەجەرگ كزەى كەباجم
يەك شەو باى شەمال^ۋ ، وەر جە سوب سەحەر
بە دەوان وەلاى قىبلەم گوزەر كەر
وہلى لوانت پەيتەور بەدەو بۆ
شۆ وەلاى شيرين ھىماى نەخەو بۆ

پەردەى ناز جە رووش بَدەر بە لاوہ
بۆسە دەر بەقەوس قەمەر سىماوہ
چىن چىن دەستەى زۆلف خەم وەردەى جەمىن
پەرچىن نەدەوران گولباخچەى جەمىن
مازە پەشىويا بەرووش وە ھەمدا
نەك پىوار بۆ مانگ نە دلى تەمدا
چوون نوورى ئىمان نەرووش مەدرەوشۆ
با زۆلماتى كوفر، ئىمان نەپۆشۆ
وختى باى شەمال پەرەندەى تىژرەو
شىرىن ، دىدە مەست ھۆرمىزۆ جە خەو
جەودەم بە ئىكرام وەنەش سەلام كەر
عەرزوو حالى من ، پەنەش ، تەمام دەر

شەمال وىت كەرە بە زوانوو من
واچە بە شىرىن سۆى چەمانوو من
من قاسىد جە لای دەرەدارىوم
كىاستەى دلى بى قەرارىوم
پەى تۆ سەىلى ھوون مەشۆ نە چاوش
پەى تۆ جە چاوان ، دوور كەوتەن خاوش
پەى تۆ بى ئارام، سەرسام و لىوہن
تەن، زامى خەدەنگ ئەبرۆى تۆش پىوہن
پەرسە شىرىنى مەىل ئىمەش لاوہن
يا جە شەرتى وىش چوون زۆلفى خاوہن
پەى سەىدى مەرگەن بە بى يار ژيان
مازە باى شەمال بسپاروونە گيان

« شیرین په یو دندنه »

شیرین په یو دندنه، شیرین په یو دندنه
دوو ئه برؤی سیات به هم په یو دندنه
دوو شیرازهی قهوس، ئوسای غیب ژندنه
هر یهک سهد په یکان وه جهرگم شندنه
جهو دستهی زؤلفان حهیران مهنده نان
دامن، یا شامار؟! یا خو که مهندهن؟
خالی جه مینت، زؤلفی چین چینت
چوون دانه و دامن، سه یادان تهندهن
هر تاریخ سهد تار پیچ دان وه هم دا
هر تاریخ سهد دل په نهش پابه ندهن

ئەر من شهیداش بيم ، نه کهران مه نام
بی حد زهریفهن، بی سامان رهندهن
بالآت وینهی سهول، سای سههندی باخ
شوخن ، وهش تهرههن، بهرزهن، بدلهندهن
دوو دیدهی سیای فیتتهنگیزت
سهرمایهی نهفسوون، هم جادوو بهندهن
خه مزهو لارهو لهنج، دیای به نازت
بنچینهی یانهی سه بووریم کهندهن
گوفت و گوی شیرین، که لامت، رازت
شه هدهن، شه که رهن، نه باتهن، قهندهن
به های دانهی خال سه فحهی جه مینت
مولکی هیندستان، شاری خه جهندهن
عومرم شی وه باد ، تاقیق نه زانام
بی مه یلیت تاکه ی؟ جه فات تا چهندهن!
خواجهی ساحیب شهرت چی رهنجیانی
مه یلیت ، مؤ بهتت، هیچکام نه مهندهن
که ی جه بهنده گیت سه رکیشان، سهیدی!
هر غولامی تون، هه تاکه مهندهن
هه لقهی غولامیت مه که رو نه گوش
بهندهن، پیش واجه: یه که متهر بهندهن

« شه رابوو عه شقى »

شه رابوو عه شقوو تو ساف و زولالا
به له زهت ودهش بنوشاي توند و تالا
مه ديهنش پهي كه سي تو دل نه وازي
به بي مه ينهت ، چه موحتاجي سوالا
مه بو مه ستي نه بهد ، هر كه س مه نوشوش
كه ساقى پادشاهى (زوالجه لالا)
كه سي وهن نا كه سه ، لي وهن به زاهير
به باطن ، عاقل و ساحيب كه مال
نه فكرش هه ن جه لاو مولكى ، نه مالى
نهو باكش جه فورزه ندو عيال
نهو مو عجب ، نهو به ندهى رياكار
نه مه قسو ودهش به دونياو گه نج و مال

به تاقیق ئانه پیره ن ، گیره دستش
نهو پیری و یه رده ی ماهو سالآ
دریغ چی کشتوو دونیای ئیمه هه رگیز
(شکاریو) په ی قیامه ت مان نه کالآ
ده یاران وهر بده یمی دس جه دونیای
نه بیمی شاد په نه ش ، شادیش به تالآ
ئه گهر سه د سال چه نه ش مه نمی به دلشاد
چه نه ش تا سهر مه نه یمان په ی مه حالآ
هه زار جامی جه شه ربه ت ئهر بنوشمی
جه ئاخر ، ژاروو مه رگیمان قه رتالآ

به ناگه باخه وان مه برو به تیغ مان
نیهن ره حمش ، جه یاوان و جه کالآ
وه نه ش فه رزن ، بشوپی کاروانه
ئه گهر (بوو جه هله نوو) وهر هو (بیلالا)
زه ریومان سهر حیسابهن ، خاک وه سه رمان
نه پو شاکوو ، نه وارده یمان هه لالآ
وه رینان ، ئه ولیای دلپاکئی بینی
جه دل پاکان ویه رده ی کارسالآ
جه روو می شه ر وه بی په روا مه شانمی
وه لای جه ننه ت ، چه نی په رواز بالآ
جه (حل و سندس و ئیسته بره قیشان)
خه لاتی خاس ، مه پو شانمی وه بالآ
په ی ئیمه موشکیله ن بارما گرانا
(خطاء معصیه ت) ، زولم و وه بالآ
درازوو دوور ، سه فه رمان هانه وه ردا

نه توشه‌ی را ، نه پوڻشاکوو ، نه پالآ
جه په نجا ئاستان ، راگیر مه نیشان
ئه وان چیمه ، مه پهرسانی هه والآ
جه ههر یاگیو جوابشا وهش نه دهمی
(ته وه قوف) مان هه زاری په ر به سالآ
جه دیوان و سه بای سا چیش بکه رمی
نه با دامان به دهستی چه پ قه بالآ

که ریما ، غافر الزنبا، ره و وفا
ره حیما ، بی شه ریکا ، بی زه والآ
به لوظفی تو ، قه وی ئومیدمانه ن
نه بیمی قه هرو تو ، دلمان زوخالآ
ئومیدمان هه ن ، په نامان دهی جه دوزه خ
نه ک ئیمه حورو جه نه ت مان خه یالآ
الهی ، توبه ی ئیخلاسمان قبول که ی
(قبول تو بان) جه عوسیان ، چی بنالآ
یه قین (انی لغفار لمن تاب)
په ری به خشاییمان شاهید به حالآ
شه فاعه ت خوی گونا هکاران ، (محمد)
که ساحیب عیزه تو و جاهوو جه لآ
مه گهر توبی تکاکار ، یا (محمد)
وه گهر نا ره سنگاریمان مه حالآ
خوداوه ندا ، به فریاو (سهیدی) یاوی
جه وهختیونه که مه نزل تیره چالآ

«سهیدی عار نیهن»

سهیدی عار نیهن ، سهیدی عار نیهن
هەر کهس عاشقهن نالهش عار نیهن
ئیمه ییچ ناله مان خو بی کار نیهن
کهس جه دهردی کهس خه بهردار نیهن
منیچ دیوانه ی خالی شیرینم
پا بهندی تای زولف بو عه نبه رنیم
به لام ئید شیرین ئه یامان نیهن
چون خواجه ی غه مخوار غولامان نیهن
هه رگیز چه نی کهس تا سه ر نه ساتهن
شهرتش ، ئیقرارش ، وه فاش یهک ساتهن
تامه یو وه لام رهندی جه مین گول
خوفی هیجرانش مه نیشوم نه دل
ئه و ساته شیرین مه کیشو دستم
ماوه رو به سو ز زامانی سه ختم

جه خوڤي لواش جه ستم نه له رزن
هاوارو هه ي داد هه ي ها نام به رزن
گيروده ي هيجران دايم بي كه يفن
كافر گيروده ي هيجران بو كه يفن
ياران يه سه نگن چهنش حاشا كهن
جه سته ي مهينه ت بار من ته ماشا كهن
يه سنگن په ي ته ور مه سوچو به تاو
دل قه تره ي هوونه ن چون نه بو به ناو
(سه يدي) جه هيجران شوخي جه مين لال
سا په ي چيش نه بو به كوگاي زووخال

«عہرزہ داشت بہندہی»

عہرزہ داشت بہندہی دلّمہند و رهنجوور
سہیدی دامی عہشوق، بہسہیدی، مہشہوور
جہ ژہراوی عہشوق شہر بہت چہشیدہ
ہہرگیز شادی و زہوق بہ چہم نہدیدہ
خہستہی پہشیوحوال، پیکیای زامہت
خہمناک و خہمبار، دایم خہم قامہت
نہ جامی ہيجران سہد ہووناو و ہردہ
تہرکی و ہفاو بہین ہہرگیز نہکہردہ
دہرد زہدہ و ہہردہی تہحبابی شہریف
رہندی نازداران ، زولیکای زہریف
خاتر جہ شیرین، زہریفتر جہ لہیل
یاری دلّ نازار، کہم و ہفای بیّ مہیل
عہرزہ جہ مہزموون، عہرزہ و حالّمہن
ئیڈہن گولجہمین، سوّسہنخالّمہن
تہوہلّ بہ ئیخالس سہوگہندان و ہردہ
ناخر شہرت و بہین تا سہر نہبہردہ
ہہرگاہ جہ رووی لوتف، زولغان عہنبہرین

ئەر پەرسى ئەحوال بەندەى كەمتەرىن
جەلات مەعلووم بۇ سەلوى خەرامان
جە ھىجرانى تۆ كارى پىم ئامان
زەعيف و زەبوون، زەغفەران رەنگم
چوون نەقشى ديوار دايم بى دەنگم

شەو و رۆ گريان، دىدە نىمىم
بە دل سیاپۆش ، قامەت خەمىنم
بە تیغى ھىجران سینه سەد چاکم
ئىفتادە و بى نان، خەلتانى خاکم
بى تۆ زىندەگىم چوون ژەھرى مارەن
دونیا نە دىدەم چوون شەوى تارەن
مەعلووم بۇ جە لات نەو نەمام، وەشبۇ
سەیدى جە فیراق دوورى بالای تۆ
حالش بەى تەورەن، بە ئایەى كەلام
ئىختیار بە تۆن، باقى وەسەلام

« قیبله‌م ویر نه‌بی »

قیبله‌م ویر نه‌بی ، قیبله‌م ویر نه‌بی
جاری چوون جاران ، ئیمه‌ت ویر نه‌بی
که‌شتی مان به دهس تو ، ته‌قدیر نه‌بی
ئه‌رنا جه لای تو هیچ تقسیر نه‌بی
ئه‌ر ته‌قدیر به دهس تو بیا مه‌رگم
مه‌ودای تیغی تیژ مه‌دات وه جه‌رگم
مه‌دات وه جه‌رگم سه‌د جار نی‌شی تیغ
هه‌تا ریشه‌ی گیان مه‌که‌ندی جه بیخ
ئه‌ر جه‌رگم بده‌ی له‌ت له‌ت به چل دا
ئه‌سلا ئینسافت نیهن جه دل دا
بی مروه‌ت جاری جه‌ه‌ق نه‌ته‌رسای
په‌ی جه‌سته‌ی خه‌سته‌م ، هه‌رگیز نه‌په‌رسای
هه‌ر رو جه‌نووه مه‌په‌ژی چاوان
سه‌رنی‌شی موژه‌ت وه سو‌هان ساوان
موژانت هوون ریز کوشنده‌ن قاتل
یه‌ک یه‌ک چون خه‌ده‌نگ مه‌ده‌یشان نه‌دل
هه‌زاران زامت وه جه‌رگم که‌رده‌ن
خه‌متنه‌ن هوونی من به یوت وه گه‌رده‌ن
هه‌رگیز بی ئینساف نه‌داری عاده‌ت

جاری زامدارت کهری عہیادہت
تو دیدہت پھی قہسد کوشتھی من رہشتہن
چمان کہ سہیدی ، با بہی تووش کوشتہن

« قبیلہم چی دنیا »

قبیلہم چی دنیا ، قبیلہم چی دنیا
ئیندہ ئاواتم مہندنہ چی دنیا
روئی وەر جہ مہرگ ، بہ دیدہم بدیا
لہب وەبانی لہب لالی توّم بنیا
ہەردوو بنیامان سەر وە یەک سەرین
کہردیمان رازی ویردہی دیرین
بدیام دەستی توّم وستەن نہ گەردەن
ئەوسا بواستام ئاوات وە مەردەن
بو بنیام وە بوئی زولفی موشکینت
بکہردام تەواف کابہی جہمینت
بالای ویم پەخشان بالآت بکہردام
داخم نہمەندا ، ئەوسا بمەردام
ئەوسا جەو دما ، ئەگەر مە مەردم
پہی مەردہیی ویم شادی مەکہردم

« کۆسالان وەشەن »

کۆسالان وەشەن ، کۆسالان وەشەن
میرزام ، سەیری هەرد کۆسالان وەشەن
تەماشای جەرگەیی گۆتالان وەشەن
سەیری سەر بەرزان ، (عەودالان) وەشەن
پەیی لانساران خال خالشی وەشەن
وەرەوای شیرین لاپالشی وەشەن
شنۆی شاخەیی ساز ، شەتاوش وەشەن
رۆ بیداریش وەش ، شەو خاوش وەشەن
تەماشای نەورۆز ، خال ماویش وەشەن
کافووریش ، نیلیش ، سیاویش وەشەن
چۆپیی کۆسالان سەیرانش وەشەن
سەدای قاق بوئی کەبکانش وەشەن
چە خاس جای گەشتەن ، عوبورش وەشەن
بوئی عەترو عەبیرچنوورش وەشەن
شەو بوئی نازەنین ئەشەد بوئی وەشەن
ساراو دەرو دەشت ، کەشوو کۆش وەشەن
وەشەن بوئی سووسەن سەر کلاوانش
وەشەن ، سەوزی فەرشی پای کلاوانش
وەشەن خرپەیی پای پۆلی رەندانش
وەشەن شیرین خاوسای سەهندانش

وہشہن چہنی (دوَس) رو گیلّیش پیدّا
وہشہن بیش ہامراز شہوان جہ جیدّا
وہشہن چوون بہہشت رووی سہر بیساتش
وہشہن ، شیرینہن، عیشو نیشاتش
وہشہن ، خاس وہشہن سہیری وہہارش
فہسلّی نیسانش ، مانگی ئە یارش
پہی کہسیّ خاسہن (میرزام) کوّسالان
چہنی (یار) کہروّ سہیری گولالان
ہہر کہس چوون سہیدی جہ ہیجران خہستہن
سہیری کوّسالان کہی ئاوات واستہن

نەورۆز گول خىزان

نەورۆز گول خىزان ، نەورۆز گول خىزان
وادى ۋە ھارەن ، نەورۆز گول خىزان
بەدەن كافووران ، خال خور دەپرىزان
پۇشان مايەى عەتر بۇى عەنبەرىبىزان
نەورۆزگول جاسووس گولانى تازەن
ۋەھار كىنان مزانى وازەن
بافتەن پەى زىنەت رەندانى دولبەر
چوون جو قەى تاووس بېيىكان ۋەسەر
قاسد نەورۆزان نە پاي ھەردەۋە
يەك يەك بەرئامان نەتۇى پەردەۋە
ھىماى خۇ زمسان تەشرىف نەبەردەن
نەورۆزگول موژدەى ۋەھار ئاوردەن
مزانى مدۇ زمستان ويەرد
تەختى يەخ بەندش ھەۋا دا بەگەرد
ئەر سەد كە ھەۋاى سەردىش بەرۆ تەن
خورشيد مەنزىگەش نەبورجى حوتەن
بەلى جارىچيان نەرۆز جاپ مەدان
جارى پادشاي نەۋوھار مەدان
بادى ۋادى ۋەشت نە كۇسار مەيۇ
ياران مزانى نەۋوھار مەيۇ

پادشای وهار وادّهی وهختشهن
به تهعجیل مهیۆ، ئامای جهختشهن
وهختهن شای وههار بنیشۆ نهدهور
چار بکیشۆ رهد، تهمهلوول وههور
وهختهن بگيرۆ رووی دهشتی سارا
کهوکهبهی وههار وینهی شای دارا
وهختهن بهیۆ بهر ئوردووی گوللان
گیرا دهرودهشت چوون ههردهی جاران
وهختهن پرۆسان گولان ههزار رهنگ
چهرمه و زهره و سوور، چوون ديبای فه رهنگ
وهختهن شای وههار بکیانو خه لات
سهوزی ئهتلهس رهنگ پهی رووی سه ربیسات
وهختهن شه قایهق سه ر باوهرو بهر
هۆردۆ ئالای سوور جه بالای کهمه ر
وهختهن بولبولان جه شیرین خاودا
بیدار بان جه مولک خاسهی زههاودا
وهختهن ساریش بو خاترشان جه داخ
لهت بینان به عهزم گولگهشتی لهیلاخ
فهسلی نهووههار وادّهی گولگهشتهن
سه رزهمین به رهنگ سارای بههشتهن
وهختی شادی و عهیش ئهییامی سهیره ن
په نهش دلشادهن، ئه ر وهحش، ئه ر تهیره ن
ئه گه ر خاتریو ناچاخهن، زویر
وههار بی که یفیش مه بهرو جه ویر

چوونكه شای وههار شادی مهوازۆ
هیچ كهسی خه مناك، مه لوول نمازۆ
سهیدی چوون مه لوول هیجرانی یاره
فیشتهر خه مناكیش فهسلی وههاره

وه یادی سالان

وه يادى سالان وه يادى سالان
دلّه تۆ وه ياد ويهردهى سالان
وهس نيشه خه مناك چهنى گولالان
با بشمى وه سهير بارگهى عهودالان
كۆماى خه رمانان خه م دانت وه ههم
نيشتهنى جه لاش په ژاره و ماتهم
باى شه مال نيهن بدهيش وه باوه
تاكهى سه رگهردان مه بيش وه لاوه
عهودالان به رزه ن، شه مالش تيزهن
نه سيمش بۆى عه تر عه ن به رئا مي زهن
با كۆگاي خه مان هورگيرمى به كۆل
به رميش وه كۆى به رز عه و دالانى چۆل
چه وگه ئيمه و تۆ، هه ردويما به ههم
بديميش وه باد، به كه م ، كه رميش كه م
دلّه تۆ سادار ديوانهى ويلى
جان شيني قه يس بيا بان گيلى
نيشته يت بى سوودن جه مالانه وه
با بشمى وه كۆى عه و دالانه وه
ئهر په ي وايهى دل، وه رپه ي سه وابه ن
سه يرى عه و دالان په ي ئيمه بابهن
سه يرى سه ربه رزان، گه شتى سه ركاو ان
شادى خه مانهن، رۆشنى چاو ان
سا با راگه ي چۆل بگيرمى نه وهر
ته ي كه رمى هه ردان، كه ش و كۆ و كه مهر
جه هيچ مه نزلئى نه گيرمى قه رار

تا بشمی وه بان پای دامانی غار
وه بانى ئەو تەخت، حاجەت نما كەين
پەى واىەى موراد دەس بە دۇعا كەين
بشمى نە ئەيوان غارى ھەيبەتنام
تەككەگای خاسان، ئەودالانى پاك
دوو دەست پەى دۇعا ھۆردارمى گوشاد
يا ھەى ، يا قەيىوم، دەھەندەى موراد
بە عەشقى رەسوول شای يەسرب مەقام
بە شەوق و نوورى ئەسحابان تەمام
بە عەشقى بازووى درازى ھەيدەر
زۆر ئەرمانای دەرب دەروازەى خەيبەر
بە عەشقى خاسان ، دلپاکانى ساف
نەرووى سەرزەمین جە قاف تا بە قاف
يا (رجال الغەيب)، يا ھەفت ئەودالان
جە كۆى پيروستەم، ھەم جە كۆسالان
يائەودال ، فەرياد نامت مەشھوورەن
ھيممەت يار كەرى، كار بە زەرورەن
سەودای عەشقى يار ھا نە كەللەمدا
وستەناش نە گيچ دەريای ماتەم دا
خەريكى خەمنا، خەم خەلاتەنان
دوور جە يار كەفتە، كشوو ماتەنان
زام زەدەى دەوران، ھيجرانى يارم
سەد عوقدە پەريش كەفتەن نەكارم
چوونكە بەد ئيقبال، سياستارەم
سەنگى بەدبەختى ، نەخشەن نەچارەم
ئەربشوون وەلای ئەفلاتوونى ژير

په‌ی ده‌وای ده‌ردم ئاڊ مه‌وه‌رؤ گير
ماچؤ تؤ به‌ عه‌شق، سه‌د پاره‌جه‌رگه‌ن
ده‌وای ده‌ردی تؤ وه‌سله‌ن، يا مه‌رگه‌ن
يا شاه‌ی شاهان، يا حه‌یی خاسان
ئاسان كه‌ی كارم به‌ ده‌ستی ئاسان
هه‌ر من بئ چاره‌م، يالله چاره‌م كه‌ی
خاتر شاد به‌ وه‌سل، بالائی يارم كه‌ی
ئاره‌زووی دلان يه‌كسه‌ر حاسل كه‌ی
دؤست به‌ دؤستی وئيش، به‌خه‌ير واسل كه‌ی
سه‌یدی دل پر ئئيش، جگه‌ر پر زامين
يائه‌لله دؤعاش قه‌بوول كه‌ی، ئامين

هاره سه‌ته‌نی

هاره سه‌خته‌نی ، هاره سه‌خته‌نی

تۆ خۇ كەم قىمەت سەنگى سەختەنى
جاي بولەند ئىقبال، ساحىب بەختەنى
يار ئامان وە لات، جەھد و جەختەنى
تراشىدەى دەست سەر ئوستادى باش
جەستەت پىر جە زەخم، قولەنگەى سەنگ تاش
يادگار ئوساى قەدېم زەمانان
دەس ئاسى دەسكىش، خەياتەى خانان
چمان تاشىاي تىشەى فەرھادى
دەستەت جە نەمام، دارى شمشادى
ئارۇ قىبلە و من بە لەنجە و لارە
تەشرىفش وەلاى تۆ ئامان ھارە
شىرىنەن نىشتەن دانە مەدۇ پىش
ھارەش ھار كەردەن، دەور مەدۇ نەویش
مەگىلۇ بە دەو چوون چەرخى چەپگەرد
ھەياھوش گەرمەن، مەنالۇ جە دەرد
دوو لىمۇى وەش بۇش تەرحى شەمامە
جمەجمشانە نە يەخەى جامە
كەس چوون تۆ ئازىز جەلاى يار نەبى
ھارە چى وەشىى ساچى ھار نەبى
تاي تۆرەى زۇلفان سیاى عەنبەربۇ
سەرئاويز كەردەن تا وەبانى تۆ
دەخىلەن دەستت بە دەستى يارەن
پەنجەش رىش نەبۇ ھارە ھاوارەن
شىرىن بە سەد ناز مەكىشۇ دەستە
دانە مەدپىت چوون ئاوات واستە
دانەش مەسانى چوون ستەمكاران

مه که ریش وه گهر د تووتیای شاران
تاقهت شی جه لام، واتم ئهی هاره
به مه ودای ئه لّماس، بای پاره پاره
تو دهستی شیرین دهسته کیشتهن
ئاواتت بریان، ناله ی چیشتهن
تو په نجه ی شیرین که فته نت وه سهر
چی سارپیش نه بی زامانی خه ته ر
با من بنالوو روان تا شه وان
زه ده ی هیجرانم، دهریم بی ده وان
هاره ی هه راسان هه رده ی هه رده گیل
که م ده ور ده نه ویت چون دیوانه ی ویل
ئانه شیرینه ن دولبه ر، دلستان
دل چیت مه سانو به مه کرو داستان
به به یین و به قاش هیچ مه به خه ره
جه فاش سه د باره ن، وه فاش یه ک زه ره
چه نی که س تا سهر هه رگیز یار نیه ن
یاری ساحیب شه رت، وه فادار نیه ن
کاتی مه زانی هورئیژا به قه س
چوون بی به یینه تان جه توش کیشا دس

شی به ماوای ویش، ته شریف به رده وه
توش ئاستی وه لای داخ و دهرده وه
کو تا بی سه دا و نه عره ته و ده نگت
بی قیمه ت گنای ، که ساس بی سه نگت
به دله ی پرسۆز مه ینه ت باره وه
پیچییای به دهر د دووری یاره وه

ئەوسا چەنى زام ، بى دەواى خەتەر
مات مەبى بى دەنگ ، جە سەيدى بەدتەر

ھىجرى نەزانان

ھىجرى نەزانان ، ھىجرى نەزانان
تۆ بە ھالى دەرد ئىمەت نەزانان
من سەيدى سەردار سوپاى دىوانان
كوشتەى دەردى عەشق، زەدەى ھىجرانان

تا وانام ، کتاب دهرسی عه شقم وهند
مۆری دلّ به سه جع، نامی عه شقم کهند
جه مه کته بخانان تا که مه شقم کهرد
عالم مه زنانان مه شقی عه شقم کهرد
تا که جوان بیّم نه سه ودای یار بیّم
هه وای عه شقم بیّ، په وچی سادار بیّم
به ساداری عه شق یاوام به پیری
ئه سلّه ن رام نه کهوت من وه لای ژیری
نه ووه هاری عومر جوانیم ویهرد
گا چه نی هیجران، گا به داخ و دهرد
هه ر شیت و سادار، بیابان گیلّ بیّم
چمان من جادار مه جنوونی ویلّ بیّم
سهیدی تا زیندهن چه نو دهردهوه
چوون مه جنوون ویلّه ن به رووی ههردهوه

یا حهیی بیچوون

یا حهیی بیچوون، یا حهیی بیچوون
یا حهیی بیّ مسل، بیّ هه متای بیچوون
یا فه رمان فه رمای ئه مری کاف و نوون
که ریمی کارساز به کون فه یه کوون

چوون تۆ نادر سنع، كهسيوتەر چكۆن
قادر هەر تۆنى، نادر سنعى تۆن
ههفت ئاسمانان چهنى ستاران
بهزى بى ستوون، وهيات وناران
موعهلهق وهبان ئهوان كورسى و عهرش
زهمينت به دهست قودرهت كهردهن فهرش
كى دارۆ قودرهت سازۆ، غهير جه تۆ
رۆشنى و زۆلمات، شهوان چهنى رۆ
ياكى قودرهتش جه لهيلى دهيجوور
سوب كه رۆ سفيد، به رۆ بدۆ نوور
ياخۆ كى تاوان هەر شام تا سههر
شهوق بدۆ به مانگ، يا نوور دۆ به وهر
يا كى بهرمارۆ حهيبى بى زهوال
جه سهنگى خارا سههرچهشمهى زولال
كى جه نافي خار بهرماوه رۆ گول
كى مهوزۆ عهشقش نه كه للهى بولبول
يه گشت كهردهى تۆن، فهردى بى شهريك
ئه گهر بۆ يوتهر، مه مانۆ خهريك

مه زانو ههر كهس تۆش به ههق ناسان
كاران گشت به به دهست تۆ مه بان ئاسان
ئۆساي سنعهت خاس، ههر كهس تۆش يادهن
هه قناسى دلپاك، موئمن ههر ئادهن
يادى تۆن رهقيق شهو زينده داران
تۆنى يارشان، شهو به رۆ ماران
كانى سه خاو و جوود، كهره مدار تۆنى

رازق پەي مەخلۇق ھەر رۇ ھەر تۆنى
تۆ جە خوانى جوود رۆزیت دان قەرار
ئىنس و جن و تەير، مەل و موور و مار
ھەر چەندە زىرپۇچ رووش نە حەياتەن
يەكسەر تەسبىيى گۆياي سەناتەن
بولبول بە نەغمەي ھەزار داستانش
زكرى يادى تۆن، ويردى زۆبانىش
كەبكى كوكوان جە كۆسارەوہ
كۆكۆي قومريان وە جۆبارەوہ
ھەمدەن، تەسبىيىھەن، سەناي زاتى تۆن
نامى تۆشان ويرد شەوان تا وە رۇن
زاتى تۆ پەي تەور زاتىو نادرەن
بى شىك پەي ئىجاد گرد چىو قادرەن
ئەلا ھەر پەي ئەو قودرەت نەدارۇ
يوئوتەر چوون وئىش بە ئىجاد بارۇ

زاتت عەزىمەن، بى ھەد فراوان
عەقلى كەس بە كوون ماناش نەياوان
ئەر عالم، ئەرشىيخ، وەر پور كەمالەن
زوانش جە وەسەف سەناي تۆ لالەن
فەردى بى شەرىك ، تەنياي تاكەنى
باك جە كى دارى تۆ بى باكەنى
جە لاي تۆ كارخاس ھەيى بى نەزىر
شا، چىشەن يا خان؟ ئەمىر يا وەزىر
دونيا و مافىھا ئەر بۆ وئىرانە
نەدارۇ مىقدار بالە و توفانە

یهک تورفه تولعهین ئەر تۆ کهری قین
کۆ، چوون قه تره ی ئاو مه شو وه زه مین
خه شمت عه زیمه ن که ره م، بی سامان
که س ته وانای قه هر تۆش نیه ن ئامان
ئیمه گرد به ندیی خه تا کارینمی
جه خه تا باری گرانبارینمی
ئومیدمان به عه فو بی سامانی تۆن
وه رنه که رده ی نیک جه لای ئیمه کۆن
غهرقی گنجی به حر ده ریای مه عاسی
نه ئه فعالی نیک، نه که رده ی خاسی
به دواچوو و به دگۆ، به ذکر دارینمی
لایه ق به عه زاب ده رگه ی نارینمی
جه هه زاراندا یه کئی خاس نیه ن
چه نی خاسانمان هاسایی نیه ن
ئەر به به دکاری بگیری پیمان
قه ت به رنمه شو ده یاری لیمان
به لئ تۆ که ریم که رم داره نی
ستاره لعیووب ، هه م غه فاره نی
ئه ورۆ عه فوت که رد پیمان به خه لات
قل یا عبادی ، لاته قنه تووت وات
تۆ خه تا ئامورز گونا به خشه نی
به خشه نده ی بی باک ، دل نه له خشه نی
هه رچه ند گونا که کار گوناش فیشه رهن
تیغی عه فوی تۆ به ره واته رهن
په ری به دیمان عه فوت ته لافین
لوتفی عامی تۆ، په ی گشتین کافین

خسوس پهری من گوناہ کارتہرم
جہ مایہی عوسیان سہنگین بارتہرم
نامہی ئەعمالم جہ عوسیان سیان
داغمہی بہدبہختیم بہدلدا نیان
یا غافیہزہنب سرپۆشی ستار
بویہر جہ جورمی سہیدی خہتاکار

بهشی سیهم
« خویندنهوهی دهق »

هارسهختهنی و خویندنهوهیهک

له کۆی بهرهمی زۆریک له شاعیراندا، دهقیک بهرجهسته دهبیتهوه وهک خودی شاعیری لیدیت. به جۆریک که ئهو دهقه و شاعیر دهبنه یهک و هاوتهباییهکی کۆک له نیوانیاندا پیکدیت. به لهونیک که هاتنی یهک لهوان، بهبی یهک ودوو، دهبیته هۆی بیرکوتنهوهی (تهداعی) ئهوی دی. بۆ نموونه نالی و چامه نووسراوهکهی بۆ سالم. بیسارانای و چلی نه پهنا. قانع و شیعیری بهندیخانه. وهفایای و شیرین تهنشی دهپرسی. مهولهوی و زووسانهن وهی رهنگ. خالۆی کۆماسی و گلکۆی تازهی لهیل و

لای سهدیدیش ئهوا دهقی «هارسهختهنی»، بهرجهسته و خو نویننه. (ئهلبهت به باوهپی من).

لهم سووچه نیگاوه، ههولئهدهم لهسهرئهم پارچه شیعیره زۆم بکهم و خویندنهوهیهکم ههبیته. خویندنهوهکهش بۆ گوشهنیگا و بۆچوونی ئهز دهگهپیتهوه و چهند بۆچوونی به مانای فردهدنگی و تهحهمولی یهکتره. حاشای لیناکهم که زۆریک له شیعیرهکانی شاعیر، تهپ و پاراون و ههلبژاردنی ئهم دهقه، به مانای بی بایهخکردنی بهرهمهکانی دیکهیه نیه.

له پیناوی ههلبژێواندنی ئهم دهقهدا، چهند فایلیک دهکهمهوه و تیکهلاویک له تهشک و ناوهروک، (به پیی دۆخ و سهردهمی شیعیرهکه و له ژیر کاریگهری خویندنهوهی ههنوکهیی) ئاوقهیی بهردهنگدهکهمهوه. – سۆز و عاتیفه:

سۆز و عاتیفه یهک له جوانییهکانی دهقی شیعیرین که ئهتوانن به شیوهیهکی ئهفسووناوی بپژینه ههستی کهسهوه و به بهردهنگرتنی دل، سهرنجی بۆ لای خو رابکیشن و «بهزهیی» و «بوغزی» بورووژینن.

به یاریده‌ی ئه‌م ره‌وته‌یه که شی‌عر خرۆش ئه‌خاته ده‌ل و ده‌روونی به‌رده‌نگ و هه‌نسی که‌سه‌ر و بزده‌ی ئۆخه‌ی و واقی هه‌سه‌ره‌تی، به‌ رو‌خساره‌وه ده‌چینن.

چه‌پکی وشه‌ی هه‌لبژبرده‌ی شاعیر، ئه‌و که‌ره‌سته ئه‌فسووناویه‌ن که له تان وپۆی چینی شاعیرانه‌دا، جوۆش و خرۆشیک ده‌خه‌نه ده‌رووی که‌سه‌وه که ده‌بنه هانده‌ریکی هرووژینه‌ر بۆ زۆر جمه و بزاق و کردار.

خالۆی کۆماسی له پارچه شی‌عری « گلکۆی تازهی له‌یل» دا، سه‌ره‌رای جوانکاری و زۆر ئۆخه‌یبه‌خشی، چه‌مه‌ریک له ده‌روونی به‌رده‌نگ بونیاد ده‌نیت که ئه‌وپه‌ره‌که‌ی نادیاره. هه‌ر به‌وجۆره وه‌لی دیوانه له زۆر به‌ره‌مه‌یدا و گوران و قانع و هیمن وه‌ی تریش له بری ده‌قیاندا. سه‌یدی هه‌ورامیش له (هاره‌سه‌خته‌نی) دا، به‌جاران سۆز و عاتیفه‌ی که‌س نیشانه ده‌گری و رای ده‌چه‌نینی.

هه‌ر له سه‌ره‌تا و ده‌سپیکی به‌ره‌مه‌که‌دا ئاگارییه‌که‌دات و به‌رده‌نگ بۆ به‌سۆزی و تاودلی بانگچر ده‌کات:

هاره سه‌خته‌نی، هاره سه‌خته‌نی

تۆ خۆ که‌م قیمه‌ت سه‌نگی سه‌خته‌ی

ده‌ستار به‌ به‌رده‌نگ ده‌گری و پیی ده‌بیژی: تۆ زۆر سه‌سه‌خت و خۆراگری هه‌رچه‌ند به‌ردیکی بی بایه‌خ و موکه‌می. له درێژه‌شدا ئاگاداریده‌کاته‌وه که به‌قیمه‌تی ئه‌و بۆ هاوده‌می و به‌میوان بوونی یار ده‌گه‌رپه‌ته‌وه:

جای بوله‌ند ئیقبال ساحیب به‌خته‌نی

یار ئامان وه‌لات جه‌هد و جه‌خته‌نی

پاشان ئاماژه به‌ جه‌سته‌ی پرله‌زامی هاره ئه‌کات که هۆکاره‌که‌ی بۆ قولنگاری ئوستادی به‌ به‌هره ده‌گه‌رپه‌نیه‌وه و له وه‌سفیکی به‌جوانکردن و پوزه‌تیفدا، ده‌که‌ویته‌ تاریفدانی. لای وایه هاره، هه‌لخراوی ده‌ستی

ئوستادی دیرین و به‌ئه‌زوونه. ره‌خساوی هونەر و عه‌شقه و بۆنی تیشه‌که‌ی فه‌ره‌اد ئه‌دات. ته‌نانه‌ت ده‌سته‌که‌شی له‌ داری شمشاده. به‌م کاره‌ش په‌نجه‌ره‌ی سه‌رنجی به‌ یژ و هاوکات به‌ به‌زه‌یی، بۆ لای هاره ده‌کاته‌وه و هرووژیک ده‌گرپته‌ سوژی به‌رده‌نگ:

تراشیده‌ی ده‌ست سه‌ر ئوستادی باش

جه‌سته‌ت پر جه‌ زه‌خم قولنگه‌ی سه‌نگ تاش

یادگار ئوسای قه‌دیم زه‌مانان

ده‌س ئاسی ده‌سکیش خه‌یاته‌ی خانان

چمان تاشیای تیشه‌ی فه‌ره‌ادی

ده‌سته‌ت جه‌ نه‌مام داری شمشادی

پاشان زۆر زیره‌کانه‌ لاریه‌ک به‌ره‌و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ده‌کاته‌وه و دووباره ده‌کوژی سه‌رنج به‌ره‌ولای یار بگوازپته‌وه و بارساییه‌که‌ به‌ قازانجی یار بشکینپته‌وه. له‌ گه‌ل ئه‌و وه‌سفه‌ به‌ هونه‌رانه‌ی ده‌ستار، لای وایه‌ جوانی و پینگه‌ی هاره، نه‌ک بۆ خودی خۆی، به‌لکو بۆ هاونزیکي و هاوپیه‌تی ئازیز ده‌گه‌رپته‌وه و ئه‌وه‌ هاتنی به‌ له‌نجه‌ و لاری یاره‌ که‌ نرخ و جوانی به‌میش به‌خشیوه:

ئارۆ قیبله‌و من به‌ له‌نجه‌ولاره

ته‌شریفش وه‌لای تو ئامان هاره

ئامانه‌ ده‌ستت به‌ ده‌ستی یاره‌ن

په‌نجه‌ش ریش نه‌بۆ هاره‌ هاواره‌ن

که‌ به‌ یاریده‌ی وشه‌ چنراوه‌کانی فه‌ردی دوایی دووباره سه‌رنجی سوژ به‌ره‌و یار ده‌کوچین. به‌ جوړیک که‌ هه‌رچه‌ند ده‌ستار تاشراوی ده‌ستی وه‌ستای باش و خه‌بره‌یه، به‌لام نه‌خشینه‌که‌ی ناگاته‌ هی یار و به‌ «هاره» ده‌بیژی ئاگادار بیته‌ ده‌ستی پر له‌ ناز و ناسکۆله‌ی یار، ریشنه‌کات. ئه‌ویش ئه‌وکات که‌ ده‌ستی له‌ ناو ده‌ستگرتوه. ئه‌م

هەلسەنگاندنەش که له بهینی دوو دەستدەکریتە ئامانج، له خۆیدا کاریکی هونەرەراوی و شاعیرانەیی جوانە.

هاودەمی «هاره و یار»، هەرەتیکی قوول دەرژینیتە دلی شاعیر و ئۆخ خوادنەوهیهک رۆخساری دەرەکهی دادەگری. ئەمەش پاش ئەو وەسفە دیت که به بهژنی کیژی هارهکه رهوه دهیبینی:

تاقەت شی جەلام واتم ئەی هاره
 به مه‌ودای ئەلماس پاره بای پاره
 تۆ دەستی شیرین دەستە کیشتەن
 ئاواتت بریان، نالەیی چیشتەن
 تۆ پەنجەیی شیرین کهفتەنت وه سەر
 چی ساریش نەبی زامانی خەتەر

لیرەش کولی پر هیجرانی خاوەن دەق، ئاژینی دەق ئەبییت و گەردەلوولی هەسەرەت به دەم ئۆفی شیعەرەوه زەین و دەرروونی بەردەنگ دادەگری و خوینەر و بیسەری دەق، دەبیته هاوخەم و هاوسۆزی شاعیر. سەرەپای لەزەت و چیژیکی ئۆخاوی که له گەلیدایه. ئەمەش بو دوو هەبووی «یهک: هەبوویەکی ئوژە و بەرچاو، که دیمەنی هاوونشینی و دەست لەناودەستی کیژ و دەستارە. ئەویکه‌شیان هەبوویەکی زەینی و سوپژەیی ناخی شاعیر که ئاماژە به دووری و هیجران ئەکات». ئەم دوو دونیایەش له خویدا، وەسل و دابران، ژوان و هیجران، جار ئەدەن. ئەوەتا پاش لۆمەیی هەرا و هەردەیی «هاره»، که سەرەپای وەسل و بەژوان گەیبوی سەریداوه، ئاماژە به دونیا هیجرانبارەکهی خۆی ئەکات:

با من بنالوو روان تا شه‌وان

زەدەیی هیجرانم، دەرەم بی دەوان !!

خیزگەي سەيدى و خەرمانەي ئەدەب _____
 پاشان دەكەوئىتە دلخۆشى دانەوہى خۆي و ھەولئەدات لەعالمى زەين و
 لە ئۆفى بئى وەفايى گشتى ئافرەتاندا، دلخۆشى خۆي بداتەوہ و لە كل و
 كۆي دللى دابمركىنى.

ھارەي ھەراسان ھەردەي ھەردەگىل
 كەم دەور دە نەوئىت چوون ديوانەي وئىل
 ئانە شيرينەي دولبەر، دلستان
 دل چيئ مەسانۆ بە مەكرو داستان
 بە بەين و بەقاش ھىچ مەبە خەرە
 جەفاش سەد بارەن، وەفاش يەك زەرە
 چەنى كەس تا سەر ھەرگىز يار نيەن
 يارى ساحيب شەرت، وەفادار نيەن
 كاتئ مەزاني ھورئىزا بە قەس
 چوون بئى بەينەتان جە تۆش كيشا دەس
 شى بە ماواي وئىش، تەشريف بەردەوہ
 تۆش ئاستى وەلاي داخ و دەردەوہ
 كۆتا بى سەدا و نەعرەتە و دەنگت
 بئى قىمەت گناي ، كەساس بى سەنگت
 بە دلەي پەرسۆز مەينەت بارەوہ
 پيچياي بە دەرد دەورى يارەوہ
 ئەوسا چەنى زام ، بئى دەواي خەتەر
 مات مەبى بئى دەنگ، جە سەيدى بەدتەر
 بەدەم ئەم شىعرانەوہ، ئەوپەرى سۆز و عاتيفەي بەردەنگ دەھرووژي و
 بەزەبىيەكى قوول، بەرەو ھۆبەي دللى شاعير لە شەقەي بال ئەدات و
 بەردەنگ دەبئتە ھاوخەمى شاعير.

– بیره‌ینانه‌وه (ته‌داعی)

گه‌ر و گه‌مه‌ی پر له جمه و جرت‌ه‌ی زه‌ین بۆ بیره‌ینانه‌وه‌ی و کاملکاری، به‌زمکی به‌رباس و باسبه‌ره، که به‌جاران له لایه‌ن پسیپورانه‌وه بایه‌خپیدراوه و توژیینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه. ئەم ته‌وژمه‌ گۆرپانی ئەده‌بیشی گرتۆته‌وه و ئاسه‌واری به‌ سیمای به‌ره‌مه‌کانه‌وه شروقه‌ کراوه. به‌تایبه‌ت له ره‌وتی نوێی ئەده‌بیدا.

له شیعری (ه‌اره‌سه‌ختن)یشدا، ئەم بزاقه‌ به‌ ریچکه‌یه و هیژای ده‌سنیشانکردن و شروقه‌یه.

به‌ سه‌ره‌تای شیعره‌که‌وه دیاره که خاوه‌ن ده‌ق، به‌ بینینی کرداریکی به‌ دیمه‌ن، سه‌رنج‌براو ده‌بیته و له ده‌که‌یدا ده‌که‌ویته لاسایی کاری و دووباره‌کردنه‌وه‌ی. دیمه‌نه‌که‌ش، جوانیی کیزیکیی دووره‌کوژی هه‌ورامانه که له پای ده‌ستاردا دانیشتومه‌و خه‌ریکی ده‌ستاره. ئوبژه‌یه‌کی به‌رچاو و ئاسایی. پاشان خولوکه‌ی زه‌ین به‌ره‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆی ده‌باته‌وه و ئەو دیمه‌نه‌ ده‌بیته چرکه‌یه‌ک بۆ وه‌گه‌ر که‌وتنی زه‌ین. ئەم به‌ره‌و بیره‌وه‌ری چوونه‌ش هه‌ر له سه‌ره‌تا‌کانی ده‌قه‌که‌وه ده‌بیته جاپرده‌ری خۆی:

شیرینه‌ن نیشته‌ن دانه مه‌دۆ پی‌ش

ه‌اره‌ش ه‌ار که‌رده‌ن ده‌ور مه‌دۆ نه‌وی‌ش

ه‌ار بوونی ه‌اره، واته‌ ناسه‌رخۆ و له‌غاوترازاو و ره‌ها له ئیراده و ئاوه‌ز و ویست. ئەمه‌ش له وه‌سفی عاشقیکی سه‌وداسه‌ری به‌ هه‌رده‌ بوو له‌باره که مه‌ژنووون ئاسا له خولدا بیته. دیاره ئەمه‌ش سه‌ره‌تای گه‌رانه‌وه‌یه بۆ دونیای خۆ و خزانه‌ نیو باله‌خانه‌ی پر وه‌یلانی خاتیره‌کانی خاوه‌ن ده‌ق. لی‌ره‌ودوا به‌جاران بوونی شاعیر و یاره‌که‌ی خۆنۆین ده‌بن. دلسووتان بۆ ه‌اره و خواستن لێی که ئەو ئارامبگری با شاعیر بیته کرووز و ناله‌:

بامن بنالوو روان تا شهوان

زهدهی هيجرانم، دهر دم بئ دهوان

هارهی هه راسان هه ردهی هه رده گیل

وهس دهور ده نهوئیت چوون دیوانهیی ویل

لیزه بهدواوه، بهدیاره که شاعیر دهپژئته دونیای بیره وهریهکانی خوئی

و له عالهمه پر چهسرهت و بئ وهفایی دهرههق کراویدا، نوهمدهبیت.

ئیدی نه هاره دههینی و نه کیژی دهستارچی. ئهوهی دیته گورپان،

شاعیره و یارهکهی و ئهه کارهساتانهی که به سهریدا هاتوون.

– گیانبهخشی و کهسایهتی پیدان

له بهرفراوانی خهیاڵ و له گورپانی ئهدهدا، باوهشکردنهوه بو خیلقهت

و بهدیهنان، له جوانکارییهکانه. لهه پیوهندهدا، شاعیر وئهدیب، بهرهو

ئاسانهی جوریکی تر دیتن و خستنه سهه هه بوهکانی ژیان، له بزاف و

رهوت ئافرینی دان. لهه ههنگاوانهش، به گیاندارکردنی بیگیان و

کهسیتی پیبهخشی له پیناو به مروفانیکردنی خسلهت و تایبهتییهکانی

بیگیانه، که ئهویش له رههندی خزمهت به سوژ و چهز و ویستی

شاعیردا خوئی ئهلهنگهرینی.

له دهقی (هارهسهختهنی)دا، بهردیکی بیگیان به گیاندار دهکری و دهکریته

خودان تایبهتی و خسلهتی مروف. شاعر لهه خیلقهتهدا له پیناو

هاوده مسازی و ویته ویستی خوئی بهه کاره هه لدهستی و بهرهو

قوتارکردنی خوئی له تهنگهژهی بیهاودهمی، به وهه ئه رکیک

هه لدهستی.

سهههتا هاره دهبیته خودان تهوانی بیستن و وهک مروف گوگیری خاوهن

دهق دهبی. ههر بویه به بهردهنگهکریت و دهبیته دهمدووی شاعیر:

دهخیلهن دهستت به دهستی یارهن

پهجهش ریش نه بو هاره هاوارهن

نەك هەر ئەوه، بەلكو كەسییەتیگری هاره هینده گورج و بە گوژمه كە دەبیتە راستەقینەیه‌کی هەبوو و بە خالەتی شاعیر دەخرۆشینێ:

شیرین بە سەد ناز مەكیشۆ دەسته
دانه مەدۆ پیت چوون ئاوات واسته
دانهش مەسانی چوون سته‌مكاران
مەكەریش بە گەرد تووتیای شاران
یان:

تاقەت شی جەلام واتم ئەی هاره
بە مەودای ئەلماس بای پاره پاره
تۆ دەستی شیرین دەسته‌کیشتن
ئاوات بریان، نالە‌ی چیشتن

تەنانەت بەر هاشال کەوتنی دۆعا و نزاش دەستاری کەسیتی پیدراو
دەگریته‌وه و بەمجۆره دەبیتە مرقۆیک هەرۆک دیتران.

هەرچەند ئەکرێ بوتری کە ئەم هەولە‌ی شاعیر زیاتر لەبەر هوکاری
بەرتەسکی کۆمەلایەتی و سەپیوی کولتووریکی پر لە لۆمه و من کوژدا
هاتوتەبوون. سەرەرای ئەمەش، سەیدی جلو بەرگی مەلایەتی لەبەردایە
کە دوانە‌ی کولتوور و بازنە‌ی مەلایەتی، چەند هیندە‌ی دی کردووەکانیان
بەرتەسکتر کردۆتەوه و بەرەو پلێشانی یەكجارەکیان گلاندووە. هەربۆیە
بۆ هەلاتن لە لۆمەستانی جەماوەر و لەبەر دەسختنی هاوودەمیک بۆ
دلەل‌پژینێ، پەنا بۆ هیزی خەيال و خیلقەتی شاعیرانە‌ی خۆی دەبات.
ئەو‌هتا هەلاتوو لە مەنع و لۆمە‌ی جقات، و بەدەر لە بازنە‌ی گەرەکی
کولتوور، سفرە‌ی دلێ بەلای هارەوه ئەکاتەوه و حرسی خۆی ئاوقە‌ی
بەردەنگیک ئەکاتەوه کە لە بە شیتکردن و حوکم لە سەردانی رەهایە.
ئەلبەت ئەنتوان چیحۆف، نووسەری بەناوبانگی رووس، لە چیرۆکی

« دروشکهچی» دا، وهها مامه لهیهک لهگهله سهپهکهی ئهکات و پاش و پرسی له مرۆف، بهدهمدووی دهگری و کلۆکۆی دهروونی بهلاوه ههلهدریژی. هههرچهند لای چبخۆف کهسیتی به گیانلهبهریک بهخشاوه، کهچی لای سهیدی، سههرتا گیان به بیگیانیک دراوه و پاشان کهسیتی پیبهخشاوه.

– دریژداری:

بهتایبهت له ئهدهبی کلاسیکا، ئهندیشه (الخیال) بنهمای خیلقهتی ئهدهبییه. بهخهیا لای ویکردنی رووداوه به واقعبوهکان، دۆخی رهخسینهری دهقی ئهدهبییه. بۆ دادان و گهورهترکردنهوه و وردیلهترکردن، یان به واتایهکی دی، دریژداری (ئیغراق)، له جوانکارییهکانی دهقی ئهدهبین. ههر ئهم هونهرهشه که بوته بنهوی گشتگیربوون و مانهوه و بهردهوامی زۆریک له دهقهکان و به شاکاربوونیان. بۆ نموونه ئهکری به کهسایهتییه ئوستوراوییهکان و زۆریک له کرداره ئهفسانهیییهکان ئاماژه بکهین. قارهمانییهتی (گیلگهمیشی ئاشووری – رۆسهمی ئیرانی – ئاشیلی یۆنانی، یان کردار و شهپهکانیان، له بواری ئهوینداریشدا، گهورهکردنهوهی بهسهرهاتهکانی لهیلا و مهژنوون – مههم و زین – شههم و پهروانه – شیرین و فههاد و ... رسکاوی هونهری خهیاڵ و رهانبیژی ئهدهبیی خاوهن زهکا و بههره.

ههر بۆیه ئاساییه که دهقه به هیزهکانی ئهدهب له هونهره دهسبهتالنهبن و لهخۆگری چهپکی له دیاردهکانی بن. ئاساییه که دهقی هاره سهختهنیش لهو دیاردانه بیفاکت نهبیت .

لهم دهقدا، له دوو رهههندی بهگهورهکردن و نزمسازی جۆین ههیه و بگه بهئهموونی شاعیر و تایبهتی دهقهکه، بوته هۆی دهستهمۆی ئهم هونهره. گرنگیشه که ههبوون و جیگیری ئهم هونهره، نهک به

شیوه‌یه‌کی نا‌قو‌لا و میکانیکی و نات‌ه‌با، به‌لکو به شیوه‌یه‌کی زه‌ریف و ئه‌ندامته‌نی دابه‌زیوه .

به‌تایبته له وینه‌کان دا وه‌سفه به جوانکردنه‌کان ئه‌وپه‌ری لامه دانه‌وه‌ن:

شیرینه‌ن نیشته‌ن دانه مه‌دۆ پێش
هاره‌ش هار که‌رده‌ن، ده‌ور مه‌دۆ نه‌ویش
مه‌گیلۆ به ده‌و چوون چه‌رخ‌ی چه‌پکه‌رد
هه‌یاه‌ووش که‌رمه‌ن ، مه‌نالۆ جه‌ ده‌رد

تای توره‌ی زولفان سیای عه‌نبه‌ربۆ
سه‌راویژ که‌رده‌ن تا وه‌بانی تۆ

هاره‌ی هه‌راسان هه‌رده‌ی هه‌رده‌ گیل
وه‌س ده‌ور ده‌ نه‌ویت چوون دیوانه‌ی ویل
ئانه شیرینه‌ن دولبه‌ر دلستان
دل چیت مه‌سانۆ به مه‌کر و داستان
سه‌ره‌رای ئه‌و جوانی و حاله‌تانه، درێژداری وه‌سفی جه‌سته‌ی هاره‌ش
ده‌گریت‌ه‌وه :

تراشیده‌ی ده‌ست سه‌ر ئوستادی باش
جه‌سته‌ت پر جه‌ زه‌خم قولنگه‌ی سه‌نگ تاش
یادگار ئوسای قه‌دیم زه‌مانان
ده‌س ئاسی ده‌سکیش خه‌یاته‌ی خانان
چمان تاشیای تیشه‌ی فه‌ره‌ادی
ده‌سته‌ت جه‌ نه‌مام داری شمشادی

نزمکردنهوه و دریژدادی له بهرهوخوارگیانی، لهو کرداره هونهریانهن که روخساریان به سیمای شیعرهکهوه دیاره. بو نمونه: بیقیمهتی و کهمبایهخی دهستار، یان کهمبوونی وهفا و بهینی شیرین که له زهرهیهک پتر نیه.

هاره سهختهنی، هاره سهختهنی

تو خو کهم قیمهت سهنگی سهختهنی

یان:

به بهین و بهقاش هیچ مه به خهره

جهفاش سهده بارهن، وهفاش یهک زهره

چهنی کهس تا سهه رهگیز یار نیهن

یاری ساحیب شهرت، وهفادار نیهن

له پارادوکسیکی هونهراویدا، له بهرانبهری سهده بار جهفادا، یهک زهره

وهفا هاتوه که جوانکارییهکی شیعریه.

– موسیقای جنراو

پیکتهنینی وشه و پیت و دهنگ، هارمونیهک دهپسکینی که چیژیکی

تایبتهت به دهق نهدهات. سههراپی هونهرکاری و سهلیقهوردی، نهوپهپی

چیژ و ههز، به بهردهنگ دهبهخشی. نهه هونهرکارییهش له سی چلی؛

«وشه و دهنگ و پیت» دا دیار و بههراوه.

دووپاتبوونهوهی چهندجاری پیتی «ش» له شیرین – نیشتهن – پیش –

ویش،

«ن» له شیرینهن – نیشتهن – کهردهن – دانه – نه.

«ه» و «ه» له شیرینهن – نیشتهن – دانه – مهڤۆ – هاره – هار – کهردهن

– دهور – مهڤۆ – نه.

«ر» له شیرین – هاره – هار – کهردهن – دهور، له بهیتی

شیرینه نیشتهن دانه مه‌دۆ پیش.

هاره‌ش هار که‌ردهن ده‌ور مه‌دۆ نه‌ویش

یان له به‌یتی:

دوو لیمۆی وه‌ش بۆش ته‌رحی شه‌مامه

جمه جمشانه نه‌یه‌خه‌ی جامه

«و» و «ش» له وه‌ش - بۆش - شه‌مامه - جمشانا و دوو - لیمۆ ،

هه‌روه‌ها هاوسییه‌تی و نزیک‌ی (ج - ح - خ).

یان دووپات کردنه‌وه‌ی پیته‌کانی: «س» و «خ» ، که به شیوه‌یه‌کی

تایبته و له‌دوای یه‌کچنراون، کاریک‌ی تایبته و (سه‌یدی) یانه‌یه.

یادگار ئوسای قه‌دیم زه‌مانان

ده‌س ئاسی ده‌سکی‌ش، خه‌یا ته‌ی خانان

بی‌جگه له ته‌نینی پیته‌کان، دووپاتکردنه‌وه‌ی هه‌ندی وشه، ئاهه‌نگ و

روخساریکی دیکه‌ی به ده‌قه‌که به‌خشیوه. له گه‌ل ئه‌وه‌دا که

دووپاتکردنه‌وه‌یان وه‌ک خه‌سار نایه‌ته زه‌قکاری، وه‌ک جوانکارییه‌کیش

خو‌نوینه.

بۆ نموونه:

هاره: هه‌شت جار

ده‌س و ده‌ست: نۆجار

یار: شه‌ش جار

شیرین: پینج جار

سه‌خت: چوار جار

شیرین: چوار جار

سه‌نگ: چوار جار

ریکخستنی ده‌نگه‌کان له پیناو مؤسیقاسازی و هارمونیا، له تاییه‌تییه‌کانی دیکه‌ی ئەم ده‌قەن. هەرچەند وا دیتە بەرچاو که ئەم هونەرکارییه پتر بۆ به ئەزموونی و زهینی پەرورده‌کراوی شاعیر ده‌گه‌رپتته‌وه.

هاره‌ی هه‌راسان هه‌رده‌ی هه‌رده‌گیل - تای توپه‌ی زولفان - شیرینه‌ن نیشته‌ن - هاره‌ش هارکه‌رده‌ن و ...

هونه‌ریکی دیکه‌ی به‌دیار لهم ده‌قەدا ئەوه‌یه که عازای وشه‌ی هاره، وهک شاوشه‌ی سه‌ره‌کی ده‌قه‌که، پرژ کراوه و به‌سه‌ر شیعره‌که‌دا دابه‌شینه‌راوه. ئەمەش به جیکردنه‌وه و دابه‌زاندنیان له دوو توپی وشه‌کاندا رسکاوه. بۆ نمونە: پیتی «ه» وهک یه‌که‌م پیتی وشه‌ی هاره، (۱۵) جار دووپاتکراوته‌وه. «اره» وهک به‌شیکی دیکه‌ی هاره، (۱۱) دابه‌زیون که که‌شی موسیقایی و رۆحی شیعره‌که به گورته‌ده‌که‌ن.

- له ده‌قی (هاره سه‌خته‌نی) دا، مامه‌له‌کردن له گه‌ل «هاره» و «یار»، وهک دوو بنه‌مای شیعره‌که، نایه‌کسان و له‌گۆرانه. ئەمەش بۆ سیمای ژیان و سه‌رنجی کاتیی شاعیر ده‌گه‌رپتته‌وه که هه‌روهک به هه‌وراز و نشیوی ژیان، روانین بۆ «هاره» و «یار»، نایه‌کجۆر و به گۆره.

شاعیر، سه‌ره‌تا وهک به‌ردیکی که‌منرخ و ئاسایی ده‌روانیتته ده‌ستارو به هه‌را و هوریا‌ی گالته‌ده‌کات و بایه‌خیی‌نادات. که‌چی زۆری پیناچی، به هاتنی یار، جه‌هد و جه‌خت رووی لینه‌کات و ده‌بیته مه‌زلگه‌ی تاسۆخ. پاش ئەم به نازیز بوون و پینگه‌به‌ریه‌سه که سه‌یدی به‌خێلی پینه‌بات.

هاره سه‌خته‌نی ، هاره سه‌خته‌نی

تۆ خۆ که‌م قیমে‌ت سه‌نگی سه‌خته‌نی

جای بوله‌ند ئیقبالی ساحیب به‌خته‌نی

یار ئامان وه‌لات جه‌هد و جه‌خته‌نی

ئەم جۆرە نىگا و مامەلەكردنە، ياريش دەگریتەوہ. يار، ھەم شۆرە
 كىژىكى دلەبرە كە سەرچاوەي ناز و تاسەيە و ھەم زۆریش نابات كە
 دەبیتە بىوہفایەكى بىوہعد و بەلین:

بە بەين و بەفاش ھېچ مەبە خەرە
 جەفاش سەد بارەن، وەفاش يەك زەرە

– وینەسازى:

بۇ شروڤە و ھەلپرژيواندى رەوتى وینەكارى، ئەكرى لە دوو رىچكە و
 دوو ھىلى ئاسويى و ئەستوونىيەوہ، سەرنجى باسەكە بدەين و وینەكان
 بخويىننەوہ. ھەرچەند نابى فەرامۆشكەين (ھەر وەك لە شوينى خويدا
 باسى لە سەر كراوہ) كە لە دەقى شىعرى كلاسكى كورديدا، سەرنجى
 زۆر كەم بە ھىلى ئەستوونى دراوہ و پىگەي ون و ناديارە. كەچى
 ئەو پەرى سەرنج بە سەر ھىلى ئاسويىيەوہ زۆم كراوہ و بايەخى
 بەرچاوى پىبەخسراوہ.

۱– ھىلى ئاسويى:

خړبونەوہى وینەكان لە فەردەكان و خاوەنيەتى سەربەخويى و
 بىنيازيان لە يەكتر، دياردەيەكى بەرچاوہ. ئەم رىچكەيە لە ھىلى
 ئاسوييدا دەگىرسیتەوہ و لاندەگرى.
 دەقى ھارەسەختەنى، لەم جۆرە وینانە لىپە (پرە). پەرانى فەردەكان لە
 خۆگرى وینەي جوان و فانتازين. تىكەلاوى واقع و خەيال، سەبەبىسازى
 رسكانى ئەم جۆرە دەقائەيە.

– شىرىنەن نىشتەن دانە مەدۆ پيش

ھارەش ھار كەردەن، دەور مەدۆ نەویش

– دوو لیمۆی وه‌ش بۆش ته‌رحی شه‌مامه

جمه‌ جمشانه نه‌ یه‌خه‌ی جامه

– هاره‌ی هه‌راسان هه‌رده‌ی هه‌رده‌گیل

وه‌س ده‌ور ده‌ نه‌ ویت چوون دیوانه‌ی ویل

وه‌ک دیاره، ئه‌م وینانه‌ خاوه‌ی تایبه‌تییه‌کی به‌رچاون. ئه‌ویش پر جم و

جوولیی ئه‌وانه. وینه‌کان وه‌ستاو و بیته‌کان نین. یان به‌ واته‌یه‌کی تر

وینه‌ی مردووی سه‌ر کاغه‌ز نین، به‌لکو به‌ پیچه‌وانه‌وه، وینه‌ی پر

ته‌کانی سینه‌مایین و هیزی جوولّه و سه‌رنجراکیشانیان زۆره.

نابئ فه‌رامۆشبه‌که‌ین که‌ هه‌موو وینه‌کان به‌و جووره‌ نین و چه‌پکی وینه‌ی

بیته‌کان و وه‌ستاو و یه‌کسانیشیان تیدایه:

– تراشیده‌ی ده‌ست سه‌ر ئوستادی باش

جه‌ستت پر جه‌ زه‌خم قولّه‌نگه‌ی سه‌نگتاش

– تایی توپه‌ی زولفان سیای عه‌نبه‌ریۆ

سه‌راویز که‌رده‌ن تا وه‌بانی تۆ

۲- هیلی ئه‌ستوونی

له‌ هیلی ئه‌ستوونیدا، چنراویی و تنراویی چه‌پکی وینه‌ی ته‌با و

هاوپه‌یوه‌ند، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌فراندنی خوینزاوه‌یه‌کی گشتی، که‌ ئامانجی

سه‌ره‌کی ده‌قه، به‌رمه‌سته. ئیماژ و وینه‌کان، وه‌ک تان و پۆی وه‌رد دراوی

ده‌ق، له‌ هه‌لخستن و په‌ر داخیدا خاوه‌ن پیگه‌ و بایه‌خن.

ئه‌کری له‌ ده‌قی (هاره‌سه‌خته‌نی)دا، وه‌ها ریچکه‌یه‌ک شوین هه‌لبگرین و

به‌ پپی دۆخی تایبه‌تی شیعی کلاسیکی کوردی، که‌ پیشتتر که‌وته

به‌رسه‌رنج، به‌ دیارده‌ی بکه‌ین. بۆ نموونه؛ ئه‌و وینانه‌ که‌ بانگه‌شه‌که‌ری

جوانی یارن، بیینه‌ پۆلینکاری. زیاد له‌وانه‌ش، به‌ شرۆفه‌ و

هه‌لپه‌رژێواندنی سه‌رجه‌م وینه‌کان، مانایه‌کی ته‌ئویلی هه‌لکرینین.

مانایهک که بگره له خویندنه وهکانی تردا، ناوهها بیټ و ئهمش ئاسایی و رهوایه.

له خویندنه وهیه کدا، ئهکرئ بوترئ که مه بهست له هاره و دهستار، چهرخی گهر دوون و مه بهست له یاری عیار و به کریشمه، ژیان و ته مهن، یان دونیایه. دانهش ته مهن و مروقه، که پهیتا پهیتا دههاریت و پاش به تووتیا کران، باپژینی نه بوونی و ونیده کریت.

دیاره که له روانگهی مروقه وه و به پیی جهختی هندی له روانگه فلهسهفی و کومه لایه تیه کان، گشت هه بوهکانی دنیا، له بهر لیکنانه وه و بوونی مروقه ئه ریئی و شیای شروقه و باسن. ئه وه تا له (هاره سهخته ن) یشدا، بوون و جوانی و به قیমে تیی، بۆ هه بوون و هاوجووتی یار ده گهر پته وه و به بیبوونی ئه و، دنیا که ساس و خاموش و بیدهنگه.

کاتی مه زانی هورئیزا به قهس

چوون بی بهینه تان جه توش کیشا دهس

شی به ماوای ویش، ته شریف بهرده وه

توش ئاستی وه لای داخ و دهرده وه

کو تا بی سه دا و نه عهرته و دهنگت

بی قیمهت گنای، که ساس بی سه نگت

به دلای پرسۆز مهینه ت باره وه

پیچیای به دهر د دووری یاره وه

ئه وسا چه نی زام، بی دهوای خه تهر

مات مه بی بی دهنگ، جه سهیدی به دته ر

– هیشوه وشه:

له دهقی شیعیری (هاره سهخته نی) دا، چه پکی وشه، که وهک وشه

سه رامه دهکانی دهقه که خوئوینن، هه رکام هیشوویهک وشه ته با و

هاوپه یوهند به دووی خۆیاندا دهکیشن که له بهستینی ته دا عیدا دینه
خویندنه وه و راقه هه لگری:

– سهنگ – سهخت – ئوسا – فهراهاد – تیشه – زهخم – تاشیا و ...
– یار – له نجه ولار – لیمۆ – شهمامه – یهخه – ناز – عهنبه ربۆ – شیرین –
دولبه ر – ئاوات واسته – دلستان – جههد و جهخت
– دار – دهسته – شمشاد – نهمام – سووردان – ریش بوون – زهخم
– بی بهینه تی – جهفا – کیشادهس – هیجران – دهرد – دهردی بی دهوا –
نالە – جهفا – سته مکار – هه راسان – مهکر – داستان – دیوانه ی ویل –
هه رده گیل – مات

سه ره پای ئه وانه، هه ندی ئیسلاح و زاراوه ی تایبته له دووتوی
دهقه که دا جیگرکراوه که نمونه یان له دهقه کانی هاو زاراوه ی پیش
(سهیدی) دا دهگمهنن و به تایبته تا سه رده می بیسارانی زۆر کهم
ئاوریانلی دراوته وه :

هاربوونی هاره – ناله ی هاره – هاواربردن بۆ هاره – سه ندنی دانه وهک
سته مکار – هاره ی هه راسان – که ساس بوونی سهنگ و ... به شیک
له وان.

– رهوتی روالته و گریبه ندی مانایی:

پیکه سته سه ره تا و کۆتایی له دهقی (هاره سه خته نی) دا، قه واره و
ته شکیکی تایبته تی بهم دهقه به خشیوه، که هاوشیوه ی له دهقه
کور دییه کانی پیش دهقه که، نادیارن. ئه م ئه زمونه، سه ره پای خاوه ن
ته شکر دنی دهقه که، گریبه ندیکی ماناییشی پیه خشیوه و خولخولانه ی
ناواخنی مه عنایی شیعه ره که ی به ره و به کاملبوون گلاندوه.

له سه ره تا و ده سپیکی شیعه ره که دا هاتوه:

هاره سه خته نی، هاری سه خته نی

تو خۆ کهم قیمهت سهنگی سه خته نی

جاي بوله ند ئيقبال ساحيب به خته ني
يار ئامان وه لات جه هد و جه خته ني
وهك له جيگاي خويدا كه وته به رباس، جاري بيبايه خي ده ستار، به بي
بووني يار ئه دات.

له كوتايي شيعره كه شدا، پاش ئه وه موو ناله و خرؤش و هاوار و
چؤششه، كه له گوڤه ندي سه يديانه دا ده يخي زي ني، دووباره سه رنجي
ده خزي ني ته وه لاي به رد و پييده لي كه به پيگه يي تو، به هؤي هاتي
ياره وه بوو، ئه وه تا پاش چووني توش بوويته وه به هه مان به ردي كپ و
خامؤش و كه ساسي جاران و بايه خ و قورسي و نرخت گه پايه وه دوؤخي
جاران و بوويته وه به خؤت:

كاتي مه زاني هوري زا به قهس
چوون بي بهينه تان جه توش كي شا دهس
شي به ماواي ويش ته شريف به رده وه
توش ئاستي وه لاي داخ و ده رده وه
كوتا بي سه دا و نه عره ته و ده نكت
بي قيمه ت گنای، كه ساس بي سه نكت

ژیدهر و سهراوه

- *- اندره مالرو در آئینه آثارش. گائتان پی کون .
ترجمه: کاظم کردوانی. ص: ۵۰, ۷۹
- ۱- دیوانی سهیدی هورامی. کۆکردنهوه و لهچاپدانی همهئهمین کاردۆخی.
لاپه ره ۶.
- ۲- میژووی و یژهی کوردی بهرگی یه کهم، لاپه ره ۴۸۹.
- ۳- دیوانی سهیدی هورامی. کۆکردنهوه و لهچاپدانی همهئهمین کاردۆخی.
لاپه ره ۶.
- ۴- تاریخ مشاهیر کرد- جلد اول - بابا مردوخ روحانی، لاپه ره ۱۴۷
- ۵- زمانئیلانی: زبان محوری (فارسی)
- ۶- هاوزا: همزاد - تنی
- ۷- ادبیات چیست - سارتر - صفحه ۲۳
- ۹- صورخیال در شعر فارسی - محمد رزا شفیعی کدکنی - صفحه ۱۷۵
- ۱۰- ههمان سهراوه، لاپه ره ۱۷۹.
- ۱۱- ههمان سهراوه لاپه ره ۱۸۰.
- ۱۲- شیعرى هۆرمۆزگان، یه کهم دهقی بهردهستی شیعرى کوردیییه که تا ههنووکه بهدهستهوهیه و بۆ سهردهمی هیرشى عه ره بۆ سهرا ناوچه کوردنشینهکان دهگه پئتهوه.
- ۱۳- صورخیال در شعر فارسی - لاپه ره ۱۳۶
- ۱۴- ئاییره: پیوه - (معیار)
- ۱۵- کلیات ریباشناسی - کرووجه - ترجمه:
- ۱۶- صورخیال در شعر فارسی - محمد رزا شفیعی کدکنی - صفحه ۱۵۱-۱۵۰
- ۱۷- بعد زیباشناسی - هربرت مارکوزه - ترجمه داریوش مهرجویی - چاپ دوم -
لاپه ره ۵۶

- ۱۸- درامدی بر ساختارگرایی در ادبیات. رابرت اسکولز. ترجمه: فرزانه تاهری ۲۴۳
- ۲۰ و ۱۹- هر اتاقی مرکز جهان است. تهیه و تدوین: سایر محمدی. (گفت و گو با اهل قلم). چاپ اول.
- ۲۱- درامدی بر ساختارگرایی در ادبیات. رابرت اسکولز. ترجمه فرزانه تاهری. ج: ۲۴۷
- ۲۲- دیوانی بیسارانی. کوکردنه‌وهو چاپکردنی که یومهرس نیک رهفتار. لاپه‌په‌ی ۹۴
- ۲۳- صورخیال در شعر فارسی، محمد رزا شفیعی کدکنی، ج: ۳۱۸
- ۲۴- بؤ نهم باسه، تا راده‌یه‌ک و بگره به شیوه‌ی ناراسته‌وخؤ، سوویم له کتیبی «روانشناسی و رنگها - ماکس لوچر - ترجمه منیر و روانی پوور، چاپ دوم - ۱۳۶۹» بردوه.
- ۲۵- سفر در مه، دکتر تقی پورنامداریان، ج ۸۳
- ۲۶- ته‌سه‌ووف جیه، نه‌مه‌ن شیخ‌ع‌لاه‌دین نه‌قشبه‌ندی - لاپه‌په: ۶۷
- ۲۷- ته‌سه‌ووف جیه، نه‌مه‌ن شیخ‌ع‌لاه‌دین نه‌قشبه‌ندی. لاپه‌په: ۷۶
- ۲۸- صورخیال در شعر فارسی - محمد رزا شفیعی کدکنی ص: ۱۷۱

فه ره‌ه‌نگۆک

ئاییره : پیۆهر ، معیار ، [پیمانە فارسی]

ئه‌ندامته‌نی : ئورگانیکی

بپۆ: پیسه‌و، وه‌ک

به‌ینه‌ت : به‌ین ، وه‌فا

بنهۆ : سه‌ره‌تا، هۆی سه‌ره‌کی

ترت : ناسکۆله،

ترنجراو : ئاخینراو، به‌زۆر جیکراوه

تریت : تیکه‌ل، تیکه‌لاندن [ترکیب]

پاتراز: ته‌جاوژ، ده‌رچوون له‌ بازنه

په‌رانی : سه‌رجه‌م

پرژ : په‌رته‌واژ، جیابوو

پیرۆسته‌م : یه‌ک له‌ (نه‌ود و نۆ) پیره‌ی هه‌ورامان، هه‌واریکی هه‌ورامان که

ئاووباخ و باخاتیکی سه‌رسه‌وزی هه‌یه.

جان‌بازه :بازه‌لدان، غارکردن

جه‌زه‌ل : له‌ ئه‌زه‌له‌وه، یه‌که‌مجار

جمه : جووله، ته‌کان

جمه‌زا : وزه‌به‌خش، هاندر، [تحرك‌بخش]

خرپه : ده‌نگی به‌ عیشه‌ی پی، که‌سیک که‌ به‌ نازه‌وه به‌ریدا بجیّت، ئه‌لین

خرپه‌ی پیی دی.

خیزا: بزوت، که‌وته‌ته‌کان، ئاخیزی کرد

داغمه: نیشانه، مۆر

ده‌مدوو : هاودم

ددانی ته‌ما : کینایه‌ بۆ ناھۆمیدی

ژیوار: ناوی گوندیکی هه‌ورامان که‌ دلداریکی سهیدی لی بووگه

ره‌ند : زه‌ریف، خۆشه‌ویست

ریش : بریندار

ریۆن : ریحان

زیل : دل

زیۆن : زیان ، زهره‌ر

سازان : سازگار بوون، ریکه‌وتن

ساسی : بلاء، باهر

سه‌رووپییری : گوندیکی هه‌ورامانی ته‌خت که قه‌بری سه‌یدی هه‌ورامی له‌وییه .

سیر : تیر

سیامیۆ : هه‌نگووره‌ره‌شه

شاره : وه‌شانند

شامار : ره‌شمار

شی : دیوانه

گرته‌ن : کردۆته

گرنج : لوول

گیلا : گه‌را، چه‌رخ

گیۆن : گیان

فرانه : ئیغراق، دریژداری

فیشته‌ر : زیاتر، زۆرتتر

قۆره‌تاوی : به‌هیز، زۆردار

قار : غه‌زه‌ب

قورتاوی : خاوه‌ن کۆسپ، گیچه‌لدار، به‌ده‌ردیسه‌ر

کاوه : کویتانیکی هه‌ورامان

لۆۆ : ده‌رۆم

لامه : تاريف، پياهاه‌لدان [وه‌سف]

لیۆ : سه‌رسام، شیت، ئه‌ودال

لیپ : پپ

مازه : نمازه، مه‌هیله

خیزگهی سهیدی و خهرمانهی ئهدهب

مه پره سانا : ئه یگه یاند

مه لاونا : ئه یلاواند

مه نا : لۆمه

مه نډا : مه ند، قوول، ئارام و هیور

مه وهشت : ئه باری

ناره : نه هینن

نه وهردا : له بهردا

وام : چواله، بادام

وايه : هیوا، ئۆمید

وهزی : گوێز

وهن : قه زوان، دره ختیك كه سه مه ری زۆری هه یه و جه ماوه ری ده قهر به ریژه وه

و وهك مه بارهك سه یریده كه ن

ورد : چكۆله

وردیلانه : بچكۆلانه

ویته ویستی : هاوده مخوازی

ویه رده : رابردوو، گوزراو

هالیگه : چۆلانی، خالیان، [خلاء]

هاره : ده ستاپ

هاوزا : دوانه، [دوقلو، تنی]

هه رده : شییت

هوون : خوین

به ره مه چاپ کراوه کانی نووسه ر

۱- کاله بهی

۲- زه پنه و ئاسۆی

۳- هورپرای گهچ و ته ختهی